

1921

September

Speidernes Magasin

Original engelsk Spejder-Udrustning

Aluminiums Tallerken 3,00.
Aluminiums Krus 1,25.
Automobilbriller 0,35, 0,50, 3,00,
3,50, 4,00.
Autocykler 10,00.

Benklæder i forsk. Størrelser:
16,00, Kaki, uldne, 14,00, 16,00,
16,00, Blaa, uldne, 8,00, 10,00,
12,00, 14,00. Blaa Lærred 6,00,
8,00, 9,00, 10,00.

Bluser i forsk. Størrelser: Kaki
10,00, 12,00, 14,00, 15,00, 15,50,
16,00, Kaki, uldne, 14,00, 16,00,
18,00, 20,00, 22,00. Blaa, uldne
14,00, 16,00, 18,00, 20,00, 22,00.
Grønne, uldne 12,00, 14,00,
16,00, 18,00. Blaa Lærred til
Piger 15,00, 16,00, 17,00, 18,00.
Blaa, uldne til Piger 15,00,
16,00, 18,00, 20,00.

Bælter 3,00, 4,00.
Brøddæske (Aluminium) 3,00.
Boksehandsker pr. Par 8,00,
10,00, 14,00, 16,00, 18,00,
20,00.

Bøger. Forsk. engelske Bøger
0,50, 0,75.

Spejdersport 4,50.
Spejderbogen 3,75.
Standlejre og Vandreljere 1,00.
Ved Lejrbaalet 2,25.
Engelsk Sangbog 2,00.
Engelsk Lommebog 0,75.
Dolk med Skede 8,00, 10,00.

Drikkebæger 0,35, 0,50, 0,75, 1,00,
1,25, 1,50, 2,00, 2,50.
Drikkebæger og Citronpresser 3,00.

Emaile Krus 1,00.
Emaile Tallerkener 1,00.

Fangsnore 0,25, 0,50.
Feltflasker 3,00, 4,00, 4,50, 6,00, 10,00.
Førerhatte 12,00.
Førerbælter 9,50.
Felthuer 3,50.
Fløjter 1,00, 1,50, 2,50.
Fodboldstøvler 16,00, 18,00, 20,00,
30,00, 35,00.

Fodbolde 6,00, 8,00, 10,00, 14,00,
15,00, 16,00, 18,00, 20,00, 25,00.
Galla Sløjfe 0,50.

Hatte 6,00, 6,50.
Halstørklæder, forsk. 2,00.
Huer, hvide, 3,50.

Instruktionsbøger, forsk. 0,50, 0,75,
1,00, 2,25, 3,75, 4,50.
Knive 3,00, 4,00, 4,50.
Knivskede 1,50.
Kompas 0,75, 1,00, 1,25, 1,50, 2,00,
3,00, 3,50.
Kogekar 3,00, 4,00, 5,00, 6,00, 10,00.
Kogekar til Kompagni 150,00.
Kogekar (Aluminium) 4,00, 5,00.
Knapper 0,10, 0,15, 0,25.
Kvast til Signalthorn 4,00.

Løbehjul 10,00.

Madkasser 1,00.
Morselygter 30,00, 35,00.
Mundharper 0,50, 1,00, 1,50, 2,00,
3,00, 4,00, 5,00, 6,00.
Patuljeflag med Dyr 2,00.
Punge 2,00.
Propper til Feltflasker 0,50.

Remme til Feltflasker 1,00, 1,50,
2,00, 2,50, 3,00.
Remme til Hatte 1,00.
Rygsække 3,50, 4,50, 5,00, 6,00,
6,50, 8,00, 10,00.
Rammer til Tennis Ketcher 6,00.
Rulleskjøter 5,00, 6,00 pr. Par.
Rulleskjøter m. Kuglelejer 12,00,
18,00, 25,00 pr. Par.

Signalflag 0,75, 2,50, 3,00.
Signalhorn 6,00, 8,00, 45,00, 50,00.
Signallygte med hvidt, rødt og
grønt Lys 5,00.
Skyttegravslamper 5,50.
Skuldersløjfer 0,25, 0,35.
Solbriller 2,00, 2,50, 3,00, 4,00,
5,00, 6,00 pr. Par.
Skridttæller 15,00.
Spisebestik 0,75, 1,00, 1,50, 2,00,
3,00, 4,00, 5,00.
Spørjern pr. Par 6,00.
Strømper 6,00, 7,00, 7,50, 8,00,
8,50.

Sanitetskasser 4,00, 5,00, 10,00,
15,00, 50,00.
Spejder Stav 1,75.
Smørdaase med Glasskaal (Alumi-
nium) 1,50, 3,00.

Tværsække 2,50, 2,75, 3,50, 4,00.
Tromme 100,00.
Telte 30,00, 35,00, 40,00, 54,00, 65,00,
85,00, 100,00, 125,00.
Termoflasker 1,50, 2,00, 2,50, 3,00,
4,00.
Tennis Ketscher 7,00, 8,00, 10,00,
14,00, 16,00, 20,00, 25,00, 30,00 osv.
Tennis Bolde 1,50, 2,50, 3,00.

Værktøj i Hylster 1,50.
Viklers 6,00, 8,00.

Økser 4,50, 5,00, 8,00.
Økseskeder 4,00, 5,50.

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

UDSALG:

Vimmelskaffet 44-48.

Telefon 4648.

KONTOR:

Skindergade 37-39.

Telefon 11648.

Grundlagt 1831.

Telegram-Adresse: Julemanden.

Giro-Konto: 846.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

Pris 1 Krone.

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

Aarg. 5.

August-September 1921

Nr. 11-12

INDHOLD

Omslag af Asger Riber.

	Side
Naar Som'rens Sang er sunget ...	1
Plask	2
Ved Lejrbaalet	3
Spejdersang	4
Tagores Skole	5
Da jeg var Dreng III	7
Besøg i en Maskinfabrik	8
Et Sommerminde	10
Verdens-Konkurrencen	11
En Spejder er hurtig	20
Den graa Automobil	21
Mellem Sole og Raketter	24
Folkenes Forbund	25
Noter	27
Ole	28
Spejder-Billeder	32
Parker Christensen	33
Drengenes Digtere VI	34
I Sommersol og Blæst	35
Kammerater, jeg traf	40
Lotteriet	41
Lejrbaal	42
Alfred Nervø	43
Et spændende Brev	43
En Tak	44

»NAAR SOM'RENS SANG ER SUNGEN —«

Tegning af Asger Riber.

Saa gik Sommeren! De lyse Nætters Tid hører Minderne til. Snart svøber Efteraarsstormene den vaade Kaabe om Skov og Eng. Fuglene fløj mod Syd, og Kornet kørtes i Lade.

Spejderdrengen vender hjem til Hverdagspligt — rigere end han drog ud.

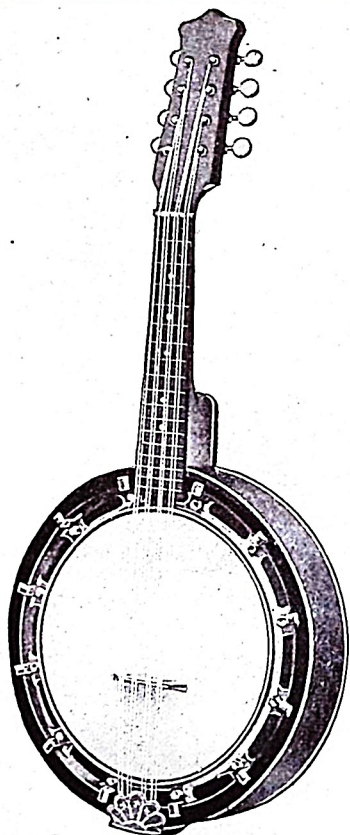
Rundt om i Landet i de lune Sommeraftener flammede Lejrbaalene. Nu findes der næppe Spor af dem længer.

Hvor blev Flammerne af? Ligger de begravet i den graa Aske? Nej, — Gnisterne — de smaa gyldne Lysglimt — trængte ind i Sindene. Der ligger de og lyser og varmer — der ligger de som Lejrens smaa Erindringsgaver, der minder os om de glade Stunder, hvor Sangen, Latteren, det mørke Skovbryn, Sommerhimlens blege Stjernehaer og Grenehyggelige Knitren gav vore Drømme Flugt og vore Tanker Maal. Som'rens Sang er sunget — men den toner endnu i tusind glade Drengenhjarter!

Uden Succeschokolade fra Galle & Jessen klarer vi ikke 10 Mils Turen.

Redaktør Gunnar Jørgensen, Fredensvej 61, Charlottenlund. — Træffes paa Korpskontoret Onsdag Kl. 3—4
Ekspedition: Spejderkorpsets Kontor, Nørregade 15. Tlf. Byen 4986.

Eksp. for Boghandlere: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26. Tlf. Central 12240.

Stort Udvalg i

orig. engelske Banjo-Mandoliner.

Banjo, ital. Mandoliner, ———

Trommer, Trommesøjter,

Spejderfløjter etc. etc. ::

Alt til billigste Priser.

MUSIKHUS
ROBERT KLEINERT

CHRISTIAN IX.s GADE 7

KØBENHAVN K.

TELEFON 34 32

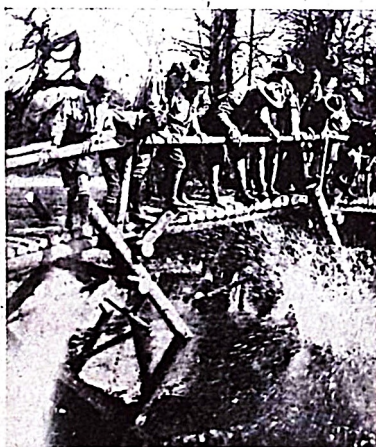
Als Grøn & Witzke,

Kongens Nytorv 6,

ASSURANCE-KONTORER

Tegner alle Arter af Forsikring.

*Skaf 5000
nye Abonnenter.*

Plask!
Indsendt af E. Bruhn.

KEHLET'S

FAVORIT

CHOKOLADE

OG CACAO

TELTE vandtæt imprægneret
Teltduk
amerik. Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32. Tlf. 6631

S U C C E S

Det er de mærkeligste Ting man oplever som Spejderchef. — Idag er der en Mand, der skriver til mig og spørger, om jeg ikke vil anbefale Jer at prøve hans Pandekagepulver (fortrinligt til Lejrbrug) — og han sender mig en hel Æske af det (hvem der var Spejderchef!)

SUCCES-PANDEKAGER staar der paa Æsken — SPEJDER-PANDEKAGER staar der i Brevet. Kort sagt Manden er klar til en Navneforandring — Spejderne det er Succes, siger han. Hvad de rører ved bliver en Succes, tænker han, — altsaa vil jeg lægge mine Pandekager i deres Hænder og — derved opnaar jeg Succes'en.

Paa samme Maade er der en smart Mand, der har opfundet noget han kalder SPEJDER-KRUDT (man lægger et Stykke Lakris i en Æske og klistrer et Billede af en Spejder udenpaa — værs'god: Spejderkrudt!)

Det er mageløst hvor vi er ved at blive populære, og der maa i Sandhed være nogle af Jer, der har udrettet noget, der har kunnet gøre os fortjent til det, men ærlig talt — Hvorfor ikke kalde en Spejder for en Spejder og en Pandekage for en Pandekage.

Pandekager er jo ogsaa populære og mig bekendt er der da endnu ikke noget Drengeskole, der af den Grund har antaget Navnet Pandekageskole.

Succes! Er det ikke det vi alle tragter efter? Og under vi ikke

af et godt Hjerte hinanden al den Succes der er til? — Vist gør vi saa. Men hvis man vil lave Pandekager skal man tage Succes'en hjem paa sine Pandekager og ikke paa Spejdere — man skal i det hele taget ikke give sit Arbejde ud for andet end det det er.

Det er Ærlighed, Redelighed vi har Brug for — det nok saa meget som *smartness*.

Jeg har skrevet til Pandekagemanden, at jeg ikke kunde gøre noget for ham, og jeg sidder med Sorg og tænker paa hvor lidt virkelig Originalitet og Iderigdom man træffer under vore Himmelstrøg — — og mit Ansigt klarer først op til et Smil, da jeg kommer til at tænke paa „13-SÆBEN — UHELDIG FOR SNAVS“. Det var for en Gangs Skyld en fornøjelig Reklameidé (amerikansk naturligvis) Og hvis jeg i Morgen skulde til at starte et nyt Drengeskole kunde det saamænd godt være jeg vilde tænke paa noget lignende „13-KORPSET UHELDIG FOR MODLØSE (og Folk der ikke vil være deres eget Arbejde bekendt)“. Ideen er nemlig foreløbig kun benyttet paa et Teater.

Og derved kommer jeg til at tænke paa en virkelig Succes — den Succes som vi har haft paa vor

FORAARSTURNERING I VERDENSFORMAT

(Der er nemlig nogle aldeles fortrinlige Svar mellem de 14 vi

har faaet — og I kan se nogle af dem andetsteds i Bladet) — og paa alle dem af Jer der af misforstaaet Beskedenhed, af Mangel paa Mod og jeg ved ikke hvad har undladt at virke med til denne.

Der er som sagt indløbet 14 Besvarelser — og Besvarelserne er gode — men hvad er 14 Besvarelser i en Turnering i Verdensformat?

De slaar ikke til.

Som I vil forstaa har jeg under disse Omstændigheder maattet gribe mig selv til Panden for at spørge, hvad der var at gøre — og Resultatet heraf er blevet, at jeg ganske simpelt har sendt Harald Thiede alle 14 Besvarelser (Forbindelsen med Uwe og Boje er endnu ikke helt i Orden) og bedt ham bestemme, hvem af Jer der skal have hans pragtfulde Ibenholdt-Elefant — den I vil se et Portræt af andetsteds i Bladet.

Saa vidt er alt godt. Den Sending Thiede faar kan vi være bekendt at sende ham — og den der faar Elefanten har ærlig fortjent den (Hvem det bliver og hvad jeg mener om Opgaverne skal jeg vel vogte mig for at sige noget om).

Men nu Uwe og Jørgen Boje! Skal Uwe som har startet hele Foretagendet og Boje som i dette Øjeblik i det indre Afrika er paa Jagt efter en eller anden Mærkværdighed til Jer — skal de staa tomhændede naar vi i nær Fremtid hører fra dem og de sender os deres Præmier?

Det kan I aldrig mene. I maa sende mig en ny Bunk — saa stor at der kan være Tale om at dele den i to (en til Uwe og en til Jørgen) og nu I har de andres Opgaver at se efter (Jeg siger ikke noget om at de er fuldkomne — blot at de er gode — der er 1000 andre Maader at gøre det paa), kan det vel ikke være saa svært for Jer.

Altsaa i Gang, mine Herrer! Det er ikke alene Præmien det

C. Schleisner. = Kgl. Hof-Farveri.

Telefon Central 1913.

her gælder, det drejer sig ikke alene om at sørge for, at ogsaa Uwe og Jørgen kan faa noget at glæde sig over i deres Land-flygtighed — men Sagen er ikke mindst den at faa halet frem nogle af de Metoder I anvender og faa stillet dem til Raadighed for Jeres yngre Kammerater i Korpset og alle de nye Patruljeførere der er kommet nu efter Sommerferien. Ved at fortælle dem noget om hvordan I har baaret Jer ad og hvad der er lykkedes godt for Jer hjælper I med til at føre hele det danske Spejderkorps et Skridt videre frem — I behøver blot at kaste et Blik paa de andres Opgaver for at se, at der er noget at lære ad den Vej.

Derfor — kil paa og lad mig høre fra Jer. Som I husker staar Propositionerne for Konkurrencen i Marts Nr. af Vor Ungdom. De gælder stadig.

Den eneste Forandring bliver den at Tiderne ændres.

Opgave I bliver nu en Plan for den Patruljes Uddannelse i Maanederne September-Oktober.

Opgave II skal være løst inden 1. November.

Opgave III kan være ny eller gammel.

Og alle Opgaverne skal være mig i Hænde inden 15. Novbr.

Lad mig nu se at det bliver til noget: Hjælp mig at faa fyldt den Sæk jeg havde anskaffet, til samme Brug — tag et Tag med allesammen og lad os hale Succes'en helt i Land. C. Lembcke.

SPEJDERSANG

(Mel.: Den norske Somand er —)

Den danske Spejderdreng
har hjemme i den grønne Eng —
som Søn af Guds Natur
han hader Baand og Burl
Han ved, at Lykken bor,
hvor Bølgen bruser, Græsset gror,
og Lærkens glade Røst
gi'r Sang i Sind og Bryst!

De bløde Dyners Dun
gør ikke Huden kobberbrun,
og Knaldromanens Blad
gør ikke Sindet glad!
Men den, der ta'r sin Tørn,
i Kamp med Krallets stride Tjørn,
i Kamp mod Kvist og Gren
— han finder Lykkens Sten.

Er Vejen hvid af Støv,
vi spejder efter Skovens Løv,
og falder Turen lang
saa synger vi en Sang!
Og dybt i Grøftens Skød
vi ta'r et Fo'r af Fedtebrød
og slukker Tørstens Brand
i Kildens klare Vand!

Og gik vor Hat itu
— blot Haaret sidder fast endnu!
Og ligger Støvlens Hæl
ved sidste Milepæl,
vi klemmer troligt paa!
En Spejderdreng gaar ej istaa:
han trodser Stok og Sten
paa stærke, brune Ben!

Naturens muntre Søn —
for ham er Skoven altid grøn
og Himlen altid blaa;
af Markens Blomster smaa
han binder Krans ved Krans:
hvad er Alverdens Gøgl og Glans,
Alverdens Kævl og Kiv
mod Spejderdrengens Liv!

G. J.

Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Dette Varemærke!

»SHANTINIKETAN«

Højt oppe i Nordindien i Provinsen Bengalen ligger der en Skole, som hedder „Shantiniketan“ — eller „Fredens Hjem.“ —

Skolen er ikke en helt almindelig Skole, og dens Rektor er ingen mindre end den berømte indiske Digter Rabindranath Tagore, som for nylig gæstede København. Tagores Skole ligner ikke en dansk Skole; hverken et ærværdigt Sorø Akademi eller et stateligt Herlufholm. —

Og Drengene, der gaar i Digterens Skole ligner ikke danske Dreng med røde Kinder og blaa Øjne. —

De er alle lysebrune, chokolade- eller kaffebrune om I vil, og har spillende, brune Øjne og sort Haar. —

Tagores Skole er et herligt Sted for raske Dreng; Livet, som det leves der, gør dem vel skikkede til engang i Fremtiden at tjene deres Fædreland paa bedste Maade. —

Vi skal nu prøve paa at følge Drengene i deres daglige Liv. —

Allerede Klokken fem om Morgenen kan man høre et Kor af friske, glade Drengestemmer. — Hvem er det? —

Det er et udvalgt Kor af Dreng, som hver Morgen gaar en Runde gennem Skolegaarden og med deres Morgensang vækker de 200 Dreng, der endnu sover; men snart myldrer det med Dreng, smaa og store, som alle er klædt i pragtfulde brogede Tæpper og Schaler, som de er svøbt ind i, saa hele Skolegaarden ligner et spraglet Blomstertæppe, som den opgaende Sol lader sine gyldne Stråler spille paa. —

Ved I, hvad det allerførste er, som de indiske Dreng foretager sig om Morgenen? — De børster selvfølgelig Tænder, ikke med Tandbørste og Tandpulver, men med en Pind og noget Aske;

men hvem der har smukke hvide Tænder, det er nok indiske Dreng.

Og saa kommer Morgenbadet; men dér mangler Shantiniketan et blinkende blaat Øresund eller et skummende, sprøjtende, salt Vesterhav; — ikke engang en Aa eller Flod har de; men maa nøjes med en Brønd. —

Men der er Latter og Snakken, en Sprøjten og Prusten, imedens Morgenbadet staar paa, og Solen tørrer snart deres brune, smidige Lemmer, saa de kan binde deres rene Doki om Lænden og slynge „Overklædet,“ over Skulderen; men Tøj behøver man ikke i Indien, naar først Solen er paa Himlen; og naar det bliver Aften og Solnedgang, hyller de sig ind i deres male-riske, brogede Gevanter og Schaler. —

Naar Morgentoiletet er til Ende, falder der en paafalende Ro over de livlige Dreng. — Og man kan se dem komme bærende med deres Maatte under Armen, (i Indien falder det

TAGORES SKOLE

naturligt at sidde paa Gulvet paa en lille Maatte med Benene over Kors enten man er Skoledreng eller højtlærd Professor). —

En for én sætter de sig stille ned og bøjer Hovedet, som var de hensunken i Bøn; hvor deres Tanker gaar hen, i det Kvarter de sidder stille, er ikke godt at sige, men danske Spejdere kan maaske lære noget af Shantiniketans Dreng, som uden at kende Gud som Fader eller Jesus som deres „ældre Bror“ og Frelser, dog aldrig begynder nogen Dag uden at lade Tankerne gaa opad med Tak til Skaberen for Solskin og Sundhed, og alle de mange andre Glæder, som hver Dag kommer ned fra Lysenes Fader til alle Jordens Børn.

Efter den stille Morgenandagt stiller alle Drengene sig op i to lange Rækker og saa kommer Rektor eller Digteren Tagore, hvorefter de alle synger en Morgensang skrevet af Digteren selv.

Efter Morgensangen hilser de paa indisk Vis, idet de bøjer sig helt ned til Jorden og berører Digterens Fødder og siger „Hil være Dig, vi tager Støvet fra dine hellige Fødder.“ Indiske Dreng er nemlig meget høflige overfor deres Forældre og Foresatte. — Nu skal Skoleundervisningen endelig begynde. — Men der findes ingen Klasseværelser, ingen Borde og Bænke i Tagores Skole, men derfor maa I endelig ikke tro, at de tager ringere Eksaminer end danske Dreng.

Og jeg gad nok se den Skoledreng, der ikke om Sommeren vilde foretrække en skyggefuld Have for en lummer, kvalmende Skolestue eller et Træ til at sidde og skrive sine Eksamensopgaver i. —

Al Undervisningen foregaar

ude under aaben Himmel, medens Fuglene synger og Blomsterne sender deres krydrede Duft som fine Strømme ned igennem den tynde tropiske Luft der dirrer af Sollys og Varme. —

Men Drengene falder ikke i Søvn — i alt Fald ikke i Digterens egne — Timer, for han forstaar at gøre Undervisningen saa levende og interessant, at selv den dørste Elev maa vækkes op. —

Drengene undervises i alle de samme Fag, som danske Drengene, men desforuden lærer de Sanskrit, Indiens smukke, gamle Sprog, som er Modersproget for de fleste europæiske Sprog, og Filosofi. —

Digteren underviser Drengene i Engelsk, Sang, Filosofi og Musik, og det noget haarde engelske bliver blødt og smukt, naar Tagore taler det. —

Digteren elsker sine Drengene og lever med dem, og den enkeltes Ve og Vel ligger ham paa Sinde. Han har Tid for dem alle, og er der nogen syg, kan han være sikker paa Digterens daglige Besøg Morgen og Aften. —

Digteren lærer Drengene alle sine dejlige Sange, som de synger til enhver Tid, og der er næsten en ny for hver Dag i Ugen. Og Digteren indøver sine Komedier med Drengene, og de spiller dem med stor Talent og Dygtighed til de aarlige Fester for gamle og ny Elever.

Bengalske Drengene er fødte Skuespillere og har mange kunstneriske Anlæg, som for Eks. for Sang, Musik, Maling og Tegning, og en Gang om Ugen kommer alle Drengene sammen om Aftenen, hvor saa et vist Antal Drengene skal underholde

hele Forsamlingen med deres egne Præstationer, enten i Form af Oplæsning, Sang, Musik eller Fremvisning af deres egne Frihaandstegninger. — I Reglen er Tagore Dommer ved disse Sammenkomster, og han mener det hjælper til at opelske og fremlokke Drengenes højst forskellige Egenskaber og Talenter, at de faar Lov til at lade dem komme frem for Dagens Lys og dele dem med deres Kammerater og Lærere. —

Tagore afskyr al Form for korporlig Revselse, da han mener det nedsætter Drengenes Selvagtelse, saa al Skolens Disciplin er lagt i Hænderne paa et Femmandsraad af Skolens ældste Elever, og deres Dom bøjer man sig uden Knurren for.

Udenfor Skoletimerne kan man se „Shantiniketans“ Drengene ivrigt tumle sig paa den store Sportsplads; her spilles baade Fodbold, Cricket og Tennis samt nogle særlige indiske Boldspil. —

Og om Aftenen ser man tit Elever og Lærere gaa i smaa Klynger; de er ude paa Aftentur og nyder de kølige Aftener efter at den stærke Solhede er taget af, og Tropernes pragtfulde Stjernehav blinker og funkler paa den dyblaa, rolige Himmel. —

Det kunde maaske ogsaa være af Interesse at høre lidt om, hvad Shantiniketans Drengene faar at leve af. — De faar hverken Havregrød eller Øllebrød og heller ingen Kaffe og The med store friske Kryddere til. —

I Indien faar man mest Ris, men paa en ganske anden Maner end herhjemme, og man sidder ikke ved et dækket Bord og spiser med Kniv og Gaffel. —

Nej! her sidder vi paa en Maatte paa Gulvet og spiser af en stor blank Messingtallerken og bruger Fingrene i Stedet for Ske og Gaffel, man bruger kun den højre Haand, og den er altid renvasket, og da jeg har hørt, sige, at Smagen begynder i Fingrene, smager Maden i Indien endnu bedre end den „gode danske Mad“! — Drengene faar hverken Kød, Æg eller Fisk, saa de er vel renlivede Hindhe-deianere og de er sunde og raske af den Kost de faar, nemlig Ris, Mælk, Grøntsager, Frugter og nogle solide Hvedekager. —

De spiser kun to Hovedmaal-tider om Dagen, og om Morgen faar de en Kop varm Mælk. —

Drengene lever helt spartansk, vasker selv deres Tøj, skurer deres Messingtallerkener og Bægre, saa de skinner omkap med Solen, og de reder ogsaa selv deres Senge; Tagore mener, de har godt af at vænne sig til alt Slags Arbejde og blive selvstændige, dygtige Mennesker, enten detsaaeren Millionærsøn eller kun en fattig Husmandssøn. — Vi er alle født hjælpeløse og har godt af at lære Virkeligheden at kende paa en praktisk Maade. —

Ja, saadan leves Livet i Tagores Skole, og det der gaar som den røde Traad gennem det hele, er Glæde og Friskhed, Fred og Harmoni. — Og den Ungdom, der har gaaet i Tagores Skole, gaar ud i Livet ikke blot med et Fond af Kundskaber, men med mange Betingelser for at kunne leve et godt, skønt og nyttigt Menneskeliv, fordi Tagore har forstaaet at praktisere den gamle Sætning „Non scolae sed vitae discimus“. — *Ester Færing.*

SPEJDERKORPSETS DEPOT, STUDIESTRÆDE 30

Fodbolde - Fodboldstøvler - Boxehandsker

T E L E F O N 3 1 8 6 K Ø B E N H A V N K.

»DA JEG VAR DRENG —« III

AF TEGNEREN AXEL MATHIESEN

Jeg optraadte for første Gang som Tegner i 12 Aars Alderen.

Det var i en Tysktime. Vor Lærer, der var fra Slesvig og vistnok selv var meget dygtig i Tysk, havde den Fejl, at han, i Stedet for at lære os noget af sin Visdom, foretrak at læse sin Avis i Timen.

Axel Mathiesen.

Dette ærgrede os. Vi følte det som en Ringeagt mod os og pønsede ofte paa Hævn.

En Dag, da vor Lærer som sædvanlig gav sig til at granske. Avisen, fik jeg den Indskydelse, at tegne ham.

Som tænkt, saa gjort. Paa et

Blad af Stilebogen tegnede jeg først Katederet og oven over dette to Hænder, der holdt en Avis, bag hvilken man altsaa maatte tænke sig Modellens Hoved. Under denne Tegning skrev jeg: „En Time i Tysk“.

Egentlig havde jeg ikke tænkt mig at gøre mere ud af det, men mine Kammerater vilde det anderledes. De dannede i en Part en Deputation paa tre Mand, der med al fornøden Værdighed skred op til Læreren og overrakte ham Kunstværket!

„Donnerwetter, noch einmal,“ raabte han, „hvem har den gjort, denne skidte Tegning.“

Der sad jeg kønt i det. Selvfølgelig sagde mine Kammerater ikke hvem, der havde „gjort“ Billedet, det var utænkeligt blandt os at sladre om nogen; men paa den anden Side havde vi en uskreven Lov, der bør, at Synderen selv skulde melde sig, da det ellers let kunde gaa ud over hele Klassen.

Jeg rejste mig og tilstod.

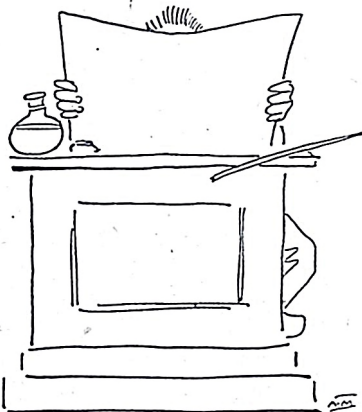
Læreren var først rasende, kunde jeg se, men lidt efter klarede hans Aasyn op, som om han havde faaet en god Ide.

Han tog Tavlesvampen, hældte noget Vand fra Karaffen paa den og kylede den efter mig idet han raabte: „Swamm darüber, du Esel“.

Heldigvis dukkede jeg mig i rette Tid, saa Svampen ikke traf mig. Den ramte derimod paa et meget tørt Sted, nemlig Ørkenen Sahara — paa Landkortet, der hang paa Væggen bag mig.

løvrigt blev Resultatet, at vi herefter aldrig mere saa vor Lærer læse Avis i Timen, tværtimod blev vi nu „tyskede“ saaledes igennem, at jeg aldrig har glemt det siden.

Naa for Resten holdt jeg, som bekendt, ikke op med at tegne for det! Axel Mathiesen.

En Time i Tysk

»LEJRBAALET«

I Amerika har fire Mænd dannet en Klub, „Lejrbaalet.“ Een Gang om Aaret samles de i en fjernliggende Skov om Baalet og tilbringer nogle Døgn borte fra Byernes Civilisation og Gadernes Tummel — De fire Mænd er ingen ringere end Præsident Harding, Opfinderen Edison, Automobilfabrikanten Ford og Gummifabrikanten Firestone.

5000 nye Abonnenter.

Se Side 27.

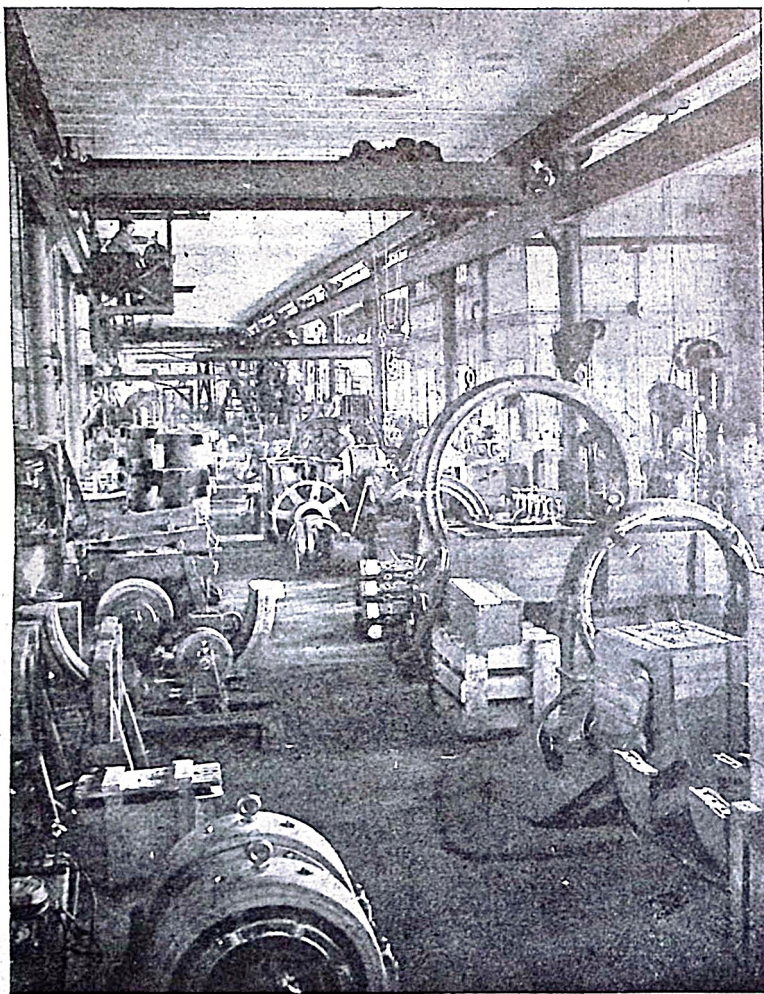

SPEJDERKORPSETS DEPOT, STUDIESTRÆDE 30

Telte - Tropskærrer - Soveposer - Rygsække - Alt i Lejrudrustning

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

ET BESØG I EN MASKINFABRIK

Maskinværkstedet

Da det er Maskinernes Tid, vi lever i, idet vi daglig færdes mellem Biler og Motorcykler for ikke at tale om Flyvemaskiner og Undervandsbaade, kan det sikkert have sin Interesse for Bladets Læsere at besøge en moderne Maskinfabrik.

Den Fabrik, vi vil foretage en Tur igennem, er A/S. Titan, hvis Specialiteter er Løscapparater, Elevatorer og elektr. Apparater.

A/S Titan dannedes i Aaret 1897 ved at Firmaerne A/S Koefod & Høberg og Marstrand, Helweg & Co.

sluttede sig sammen paa Grund af, at de hver især havde faaet saa store Bestillinger, at deres Værksteder var for smaa.

Efter Datidens Forhold blev Fabriken anlagt temmelig stor; der blev bygget Kontorbygning, Støberi, Snedkerværksted, Kedel- og Maskinhus, samt Maskinværksted, der var den største af Bygningerne, idet den bestod af Stue, 1ste og 2den Sal, samt Loft. I Stuen var anbragt alle de tunge Arbejdsmaskiner, saasom Drejebænke, Høvl- og Boremaskiner.

Paa 1ste Sal var de smaa lette Arbejdsmaskiner, medens 2den Sal afgav Plads til den store Modelsamling samt Lager m. m. Paa Loftet var Magasiner for indkøbte Varer.

I Marts Maaned 1900 blev Maskinværkstedets Bygning hjemsøgt af en meget stor Ildebrand, som omtrent ødelagde hele Bygningen. Ilden opstod ved at en paa Loftet anbragt Beholder med brandfarlig Vædske eksploderede. Den brændende Masse antændte hurtigt Gulvet, som snart brændte igennem, hvorved Ilden kom ned til de tætpakkede tørre Træmodeller, som fyldte Rummet fra Loft til Gulv. Grunden til at Branden blev saa stor, var, at den Hovedvandledning, som førte forbi Fabriken, var for lille til at yde den Masse Vand, som var nødvendig til at slukke Ilden. Der blev aa anbragt en Dampsprøjte paa Hjørnet af Tagensvej (paa hvilken Vej Fabriken ligger) og Jagtvejen for at pumpe Vand hen til Brandstedet.

Af vedføjede Billede faar man et Begreb om Brandens Størrelse.

Den nye Maskinbygning blev kun bygget op med Stue og første Sal, og Modelkammeret og Magasinet blev flyttet hen til andre isolerede Bygninger.

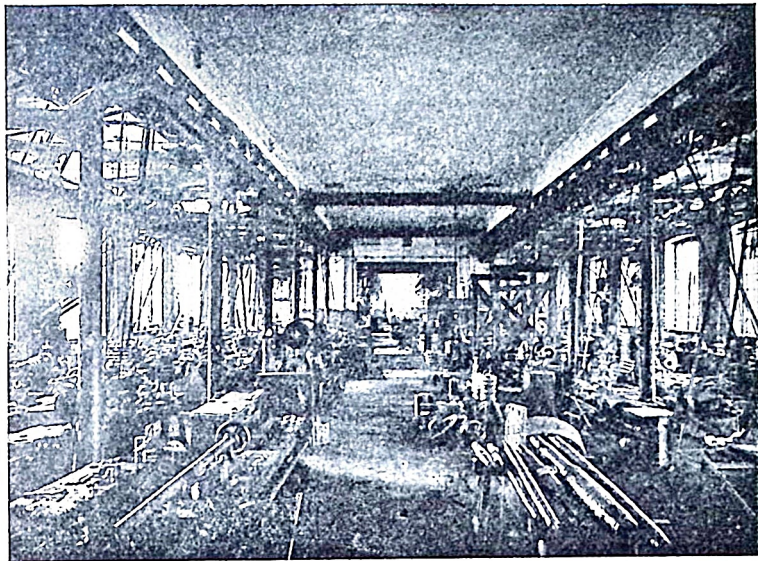
Siden den Tid er de gamle Bygninger stadig blevet udvidede og nye byggede til.

Som for nævnt er en af Hovedfabrikationerne Kullosningsanlæg og navnlig de store Kulkraner, som man ser arbejde rundt omkring ved Havnene, hvor Skibene kommer med Kul og Koks, som skal losses. Vi vil nu følge Fremstillingen af en saadan Kran fra det Øjeblik da det raa Materiale kommer ind ad Porten til det som færdig Kran forlader Fabriken.

Forinden Arbejdet i Værkstedet kan begynde, skal der udarbejdes Beregninger og Tegninger over hele Stativet og Maskindelen. Dette foregaar paa Tegnestuerne, hvor hver enkelt Del lige fra de enkelte Stænger i Stativet og til den mindste Skrue i Anlægget bliver beregnet og tegnet. Dette giver et stort Arbejde for de forskellige Ingeniører og Konstruktorer.

Alle Tegningerne bliver trukket op med Tusch paa gennemsigtigt Papir eller Lærred for saa i Lustrykkrummet at blive overført paa en Slags Lustrykspapir, og disse Kopier sendes saa ned i Driftkontorerne for derfra at sendes ud til de forskellige Værksteds-Afdelinger.

Stængerne til Stativet eller som det i det tekniske Sprog kaldes: Jernkonstruktionen faaes i lange Stænger paa op til 12 Meters Længde fra Valseværkerne, de Værker, der

Drejerværkstedet.

udvinder Jernet af Malmen, som brydes i Bjergene. Her paa Fabriken bliver disse Stænger saa skaaret i Stykker til den Længde, de skal have, samt forsynet med Huller til Samlingen. De smaa Jernkonstruktioner laves i det saakaldte Pladeværksted. Her findes Smedesser, Maskinsakse, Boremaskiner, m. m.

En Afdeling, som kan nævnes i Forbindelse med Pladeværkstedet, er Grovsmedien, hvor alt stort og smaat Smedearbejde udføres. Her er der store Esser, hvor Maerialet, som skal bearbejdes, opvarmes til saa stærk Hvidglødning, at det omtrent er ved at smelte, for derefter at komme hen paa Ambolten, hvor Smeden tildanner det ved Hjælp af Hamre og andet Værktøj. Er det meget stort Gods, kommer det hen under store Hamre, som drives ved Hjælp af Maskinkraft, de saakaldte M. skinhamre.

Da de fleste Dele til Kranens Maskineri paa Grund af Formen ikke kan smedes, bliver disse Dele støbet; men først bliver der lavet en Træmodel af Delen. Modellerne laves paa Modellsnedkeriet, hvor der findes alle Slags Træbearbejdningmaskiner.

Modellerne opbevares i Modelkamret. Store Rum fyldte med Hylde fra Loft til Gulv, og paa disse Hylde ligger Modellerne, hver forsynet med Nummer saa de let kan findes, naar de skal bruges.

I Støberiet bliver saa Modellen »formet«, det vil sige at den lægges

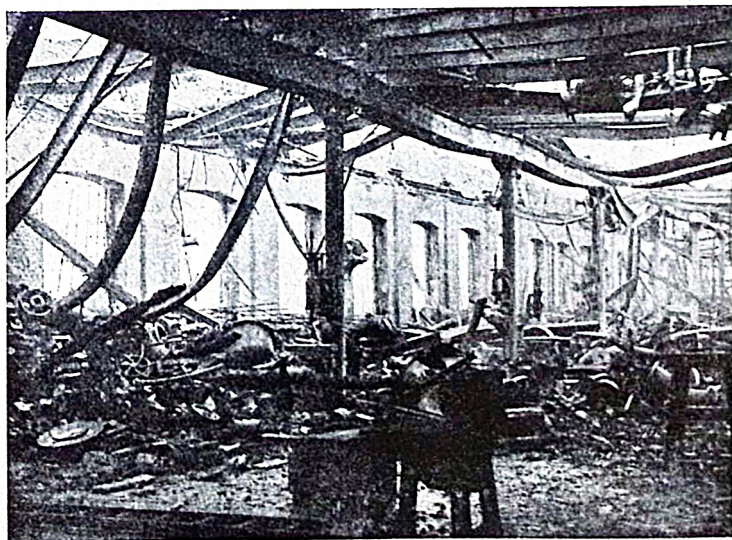
i en Kasse, og der stemples Sand fast uden om Modellen. Denne tages saa op, og i det Rum, som herved fremkommer, hældes flydende Jern (Støbejern), som tappes af Smelteovnen. I denne Ovn bliver det raa Støbejern smeltet sammen med Cinders (en Slags Koks) og lidt Kalksten fyldt paa fra oven af, en stærk Luftstrøm fra en Blæser tvinges fra neden af Ovnen op igennem Massen

for at bevirke, at Forbrændingen foregaar hurtig og derved faar stærk Varme til Smeltningen. Det flydende Jern synker til Bunds og tappes ud i Støbeskeer af forskellige Størrelser, alt efter som det er smaa eller store Ting, der skal støbes. De største Skeer er saa store, at der skal en Kran til for at transportere dem hen til Formen. Her i Støberiet kan støbes Ting fra nogle faa Grams Vægt og op til ca. 10.000 kg. Formningen foregaar med Haanden, hvor det kun drejer sig om et enkelt Stykke; skal der støbes flere Stykker af samme Slags sker det, som Regel paa Maskine (Formemaskiner) og kun, naar Delen er enkelt i sin Form.

Naar Jernet er størknet, og det er blevet koldt, slaes Formen ud, og Godset bringes saa hen i Renseri, hvor det renses for Sand og andre Urenheder. Dette sker dels ved Haandkraft og dels i Maskiner, eller ved at det oversprøjtes med en meget kraftig Sandstraale. Skal Godset ikke straks anvendes, kommer det ned paa Lageret; i modsat Tilfælde bringes det over til Opmærkerplanen.

Her ved Opmærkerplanen bliver saavel Støbegodset som det Smedegods, der skal bearbejdes, mærket paa alle de Flader, som skal bearbejdes, for saa at bringes hen til de forskellige Maskiner, der skal bearbejde det, altsaa hen til Drejebænk, Hovlemaskine, Boremaskine o. s. v.

Af alle disse Maskiner hayes mange

Fra Branden.

forskellige Størrelser, lige fra ganske smaa, der kan behandle Dele paa nogle Gram, og til store, der kan behandle Dele paa flere Tusind kg's Vægt. Enkelte af Arbejdsmaskinerne drives direkte af en Motor, medens andre af Maskinerne drives fra en fælles Motor. Disse Motorer faar Strøm ovre fra Maskinstuen, hvor de Maskiner staar, der udvikler Elektriciteten.

Efterhaanden som de enkelte Dele bliver færdige, bringes de til Monteringshallen, hvor saa det hele samles, eller som det kaldes »monteres«. Denne Hal er saa stor, at der kan staa flere færdige monterede Kraner i den. Overalt findes store Lobekraner til Transport af Delene.

Et Værksted, som ogsaa skal nævnes er Værkstedet for Motorer og elektriske Apparater. Her findes store Pladesakse, Lokke- og Stansmaskiner, alle drevne ved Maskinkraft. Efter at Motorerne og Apparaterne er monterede bliver de prøvede i Provestuen for at konstatere, om de opfylder de Betingelser, som stilles til dem.

Ligeledes bliver alt Maskineriet prøvet paa Kranerne, hvilket foregaar i Monteringshallen.

Er Prøven tilfredsstillende bliver Maskineriet malet, og det er saa færdig til at sendes ud af Fabrikken.

Af Hensyn til Arbejderne findes der paa Fabrikken Omlædningsrum, hvor hver enkelt Arbejder har sit

lille Skab til Tøjet. Paa Fabrikken findes ogsaa Badeanstalt, samt en meget stor Spisesal.

Til Slut skal blot nævnes at A/S. Titan ikke alene har leveret Kraner til Danmark, Norge og Sverige, men ogsaa til Marokko, St. Thomas (tidligere dansk Vestindien) og Kina. Firmaet har ogsaa lavet Maskineriet til flere af de bevægelige Broer her i København, f. Eks. Langebro, Knippelsbro og Nyhavnsbro, samt til den store Jernbanebro ved Haparanda, Grænsestationen mellem Sverige og Rusland.

Endvidere er Titans Motorer og Centrifuger spredte over hele Jorden. Et Tegn paa at dansk Industri er godt anskrevet overalt.

:: ET SOMMERMINDE — ::

Af H. Buchhave.

Tegning af H. Jensenius.

Mel.: Der var en gammel Gubbe.*)

Saa længe, som Kartofler overhødet har en Skræl, maa der andre til at skrælle dem, for de kan jo ikke selv. Vi sad ved samme Spand med Fingrene i Vand; vi skrællede hele Dagen og vi var kun otte Mand.

*) Synges med Solo og Kor.

Og naar der skal beregnes lidt rigeligt til Mands, kan vi gerne vedta', at det er en nederdrægtlig Tjans. Vi sad ved samme o. s. v.

Imens éns Kammerater kan gaa og tælle den, bli'r der jaget ganske rædsomt med de stakkels Skrældemænd. Vi sad ved samme o. s. v.

Man dypper og man skræller i sindsforvirret Takt, og sine „Gulerødder“ faar man ganske ødelagt. Vi sad ved samme o. s. v.

Nej, vi vil raabe Hurra, og det skal ske med Smæld, naar Edison har fundet paa Kartofler uden Skræl. Vi sad ved samme o. s. v.

Buksevand!
Fot. Harding Queseth, Fred. harn.

SPEJDERKORPSETS DÉPOT, STUDIESTRÆDE 30

Sveaters - Strømper - Spejderstøvler

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

EN SPEJDERKONKURRENCE I VERDENSFORMAT

BREV FRA HARALD THIEDE — DOMMEREN I COLOMBO — DE 14 BESVARELSER ER SENDT
TIL CEYLON — VI BRINGER HER NOGLE PRØVER AF DEM — HVEM FAAR ELEFANTEN?

Kære Herr Lembcke!

Jeg takker mange Gange for Deres Brev af 19. f. M., ligesom jeg er meget glad for at modtage Exemplarer af „Vor Ungdom“ for Marts og April.

Som gammel Spejder er det mig en stor Fornøjelse at kunne bidrage med en Præmie til Korpssets Foraarsturnering, og jeg sender i Dag pr Pakkepost en Genstand, som jeg haaber vil blive antaget. — Det er en mindrelbenholt-Elefant med Sølvbeslag m. m. og jeg haaber „Dyret“ maa komme frem i hel og god Stand. De Indfødte herude plejer ved festlige Lejligheder at pryde deres Elefanter efter alle Kunstens Regler, og den sendte Ibenholt-Elefant er en tro Kopi. — Og endvidere er jeg meget glad for Dommerhvervet, De vil betro mig.

Jeg har nu været herude i ca. 1½ Aar og har saaledes haft god Lejlighed til at følge de ceylonesiske Spejders Liv og Færden. Der adskillige Troppe i Colombo og iøvrigt finder man Spejdere over hele Øen, ligesom her ogsaa findes flere Troppe af „Ulveunger“. To af vedlagte Amatørbilleder (det ene er ikke videre heldigt!) har jeg taget den 19. Marts, da The-Chief-Scout-Of-All-The-World, Sir Robert Baden-Powell, inspicerede Ceylon-Spejderne efter sin Inspektionsrejse i Indien, og ved hvilken Lejlighed en større Turnering blev afholdt. Spejderbevægelsen

er kun 5—6 Aar gammel paa Ceylon, men Drengene, der næsten alle er Indfødte, er ivrige og flinke, og navnlig har jeg bemærket et udpræget Kammeratskab blandt dem.

Genforeningsdagen i Colombo
Fot. H. Thiede.

Jeg tænker ofte paa mine Minder fra min Tid som Spejder, først ved den tidligere østjydske Division, og senere ved Midtjydske, og navnlig er Minderne fra Kalø- og Hindsgavl-Lejrene mig værdifulde. Jeg har herude et

Album fra Hindsgavllejren, og naar jeg blader deri kan jeg undertiden faa Hjemvæ, til Trods for, at jeg snart er 21 Aar. Og Turen til Sønderjylland vil altid staa lyslevende for mig.

Mine gamle Spejderkammerater sender mig nu da „Vor Ungdom“, men da jeg ikke modtager Bladet regelmæssigt, vil jeg bede Dem venligst tegne mig som Abonnent, og jeg vedlægger Kr. 25,00 som Kontingent for 1921. Jeg følger stadig med største Interesse Livet indenfor mit gamle Korps og ikke mindst Livet indenfor Midtjydske. Jeg har i disse Dage læst om Midtjydske's Foraarsturnering ved Skanderborg i April og venter nu spændt at høre Resultatet af Wild-West-Opgaven paa Æbelø; det er i mine Øjne en rigtig Spejderopgave, og den bedste Patrulje vil absolut vinde.

Jeg tænker et Par af vedlagte Amatørbilleder vil være af Interesse for „V. U.". Det ene Billede har jeg taget paa Genforeningsdagen; man ser Dannebrog vaje over det danske Konsulat, og ligeledes vil det norske Flag bemærkes. Næsten alle Konsulaterne i Colombo flagede paa denne Dag, til stor Glæde for os faa Danske her; — og vi er kun 4 -fire- ialt!

Nu vil jeg slutte mit Brev med de bedste Ønsker for det danske Spejderkorps. — Mange venlige Hilsener fra Deres hengivne

Harald Thiede.

SPEJDERKORPSETS DEPOT, STUDIESTRÆDE 30

Regnfrakker - Vindjakker - Hammondbenklæder

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

EN 2 DAGES CYKLETUR

FORBI HISTORISKE STEDER SAMT

ANDRE SEVÆRDIGHEDER

Ruten:

Viborg, Finderup, Stanghede, Frederiks, Grathe Hede (Graahede), Torning, Duelund, Aunsbjerg, Palstrup, Ans, Tange, Vindum, Mammen, Viskum, Ørum, Tjele, Viborg, ialt 14 Mil — hvoraf mindst 8 Mil er foretaget i ukendt Terrain.

23 Marts.

I laaet Vejr cyklede jeg Kl. 8 ud af Viborg. Da jeg var kommet et Stykke uden for Byen, var jeg Vidne til en spændende Kamp mellem Solen og Taagen, der stredes med hinanden om at faa Overtaget. Da jeg ved Nitiden kørte ind i Finderup, blev jeg glad ved at se Solen som Sejrherr, stolt knejsende paa Himmelen, idet den sendte sine varme Straaler ned paa Jorden.

I Finderup passerede jeg Kirken, der er bygget i romansk Stil, og som overvejende bestaar af raa Granit. Midt paa en Mark, der ligger lidt vestligere end Kirken, saa jeg et 2 1/2 m højt Granitkors, som er rejst til Minde om Mordet paa Erik Glipping, der foregik i en Lade der paa Stedet i Aaret 1286. Derfra kørte jeg videre ad en Vej mod Svd. Nu kom der rigtignok Afveksling i Terrainet; snart passerede jeg en Mark, snart en Eng, snart noget Lyng, og undertiden kørte jeg forbi Steder, bevokset med faa Grantræer.

I Løbet af kort Tid naaede jeg Stanghede, der ligger et lille Stykke fra Bækkelund og Hald (Ved Hald Sø findes Ruiner af en Herregaard Hald, der er opført ved Oldtidens Slutning, og som bl. a. har været ejet af Niels Bugge, Kong Valdemar, Dronning Margrethe og Biskop Jørgen Friis.) Fra Stanghede kørte jeg videre ad Frederiks til.

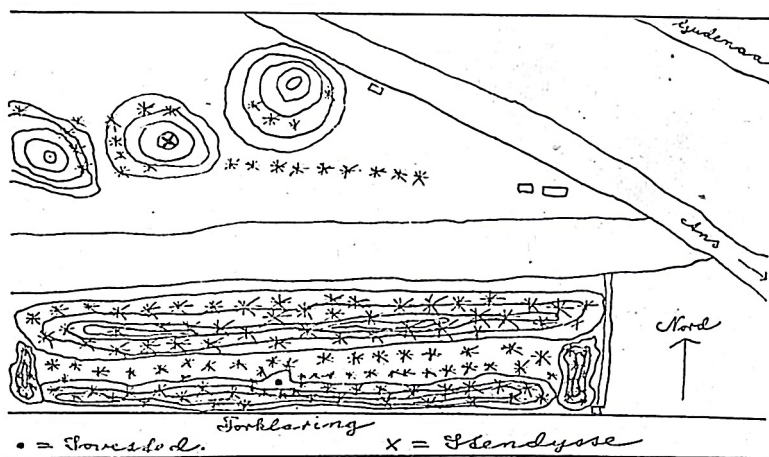
Nu var Landboerne travlt beskæftiget med Dagens Arbejde, og paa næsten alle Marker saas Sædemænd, hvis mekaniske, markerede Bevægelser var helt pudsigt at iagttage. Da jeg ved Titiden kørte ind i Frederiks, hvor der før Krigen har været holdt Rensdyr, blev jeg hilst af en Mand med følgende Ord: »A trow du va' æ Pi'e, si'n du ha' bar' Knæ!« Paa Alterets Bagside i Frederiks Kirke staar der: »Alheden bygged op Kong Frederik den Femte, — de Tysker var han god og Kirken ej forglemte; — hans Søn, Kong Christian den Syvende af Navn, — tog den i Naade an og fremmed hver Mands Gavn.« Efter at have gjort Indkøb af Madvarer cyklede jeg fra Frederiks. Da jeg havde kørt igennem en Naaleskov, der afgav en

herlig Svale, modsat den stadig varmende Sol, kunde jeg vest for Vejen se den ene Gravhøj efter den anden, og dette vedblev indtil Grathe Hede (Graahede), som jeg naaede Kl. 11 1/2. Her saa jeg en høj Mindestøtte med Kors, Vaabenskjold, Sværd, Krone og Scepter samt følgende Indskrift: »Minde om Slaget paa Grathe Hede 23 Okt. 1157. Rejst ved Svend Magnussens Grav.«

Denne Mindestøtte er — lige saa vel som Korset i Finderup — beko-stet af Statsraad Thor Lange.

Et Stykke Syd for Støtten ligger en Kirke, der er uden Taarn, men til Gengæld er der saa paa en Høj i Nærheden anbragt et Taarn, hvori der hænger en Klokke.

en Spejder tager alting med godt Humør, og jeg naaede snart — efter at have passeret en Ruin — Duelund, en Ladegaard, der er opført 1883. Paa Vejen fra Duelund til Aunsbjerg passerede jeg flere Sværme af Guldspurve, et prægtigt Skue at se deres Farver glimte i Solskinnet. Kl. 1 3/4, naaede jeg Herregaarden Aunsbjerg, som bl. a. har været ejet af Rigshovm, Mogens Gøye, Rigsmarsk Anders Bille, Mette Rosenkrantz, Chrf. Ulfeld og Grev Otto Rantzau. Blicher omtaler ofte Aunsbjerg, til hvilken mange at hans Barndomsminder knytter sig, bl. a. »Skytten paa A«. Derfra kørte jeg ad Palstrup til. Vejret saa nu noget betænkeligt ud, thi Himmelen var

Da jeg havde beset dette, spiste jeg noget Mad, og kørte derefter til Torning, som jeg naaede Kl. 12 1/2. Foran Kirken i Torning er der rejst en Sten med følgende Indskrift:

1864

»Danmark samlet skal bestaa Nord og Syd for Kongea.«

1920

I Udkanten af Landsbyen saa jeg en Mindestøtte, der bærer Steen St. Blichers Portræt og Navn; tillige fandtes der et Hedelandskab samt følgende Vers:

»Lyt og vandrer til denne Sang — Lidt af din Vej du hidtræde.«

Et Stykke uden for Byen naaede jeg Vattrup, hvorfra jeg kørte til Duelund.

Det var en af de daarligste Veje jeg nogensinde har færdedes paa, thi Vejen (snart en for pæren Betegnelse) var paa et Stykke saa æltet, at jeg ikke kunde cykle, men maatte vade i rentudsagt Skidt (undskyld Udtryk- ket!) til langt op ad Knæene. Naa,

stærkt overtrukket, og et Halvmørke hvilede over det hele. Paa Vejen passerede jeg een død Krage, som — efter hvad jeg sluttede mig til — ved en fejl Manøvre var styrtet ned paa en Mark i Formiddags, den var nemlig helt varm og havde brækket Halsen. Kl. 3 1/2 kom jeg — efter at have kæmpet med megen Modvind — til Herregaarden Palstrup, der bl. a. har været ejet af den bekendte Hærfører Johan Rantzau. Gaarden er omgivet af en firkantet Voldgrav. Over Graven fører der fra den vestlige Side en Bro, ved hvis Endepiller der er 4 Løver, udhugget i Sandsten, tillige findes der Palstrup Beboernes Vaabenmærke og Aarstal 1656. En meget bred Grav omgiver hele Borggaarden. Da jeg havde beset dette, kørte jeg til Ans, som jeg naaede sent paa Eftermiddagen. Et lille Stykke uden for Byen fandt jeg et udmærket Opholdssted for Natten mellem nogle Bakker, der er bevokset med Graner (se iøvigt Skitsen).

Efter at have lagt min Cykle og Bagage paa mit Opholdsted for Natten, gik jeg ud for at undersøge Omegnen nærmere. Først tegnede jeg en Skitse, dernæst saa jeg Åns og gennemturede de nærliggende Bakker. Det vigtigste, jeg fandt, var en Stendysse (se Skitsen). Efter at have foretaget denne interessante Ekskursion var Klokken desværre blevet saa mange, at jeg maatte gaa til Ro efter at have spist Bof og Vandgrød. Paa dette Tidspunkt var de om Eftermiddagen truende Regnskyer drevet over. Jeg tilbragte en herlig Nat: noget Mos havde jeg som Hovedpude og jeg var omgivet af saa megen frisk Luft, som jeg overhovedet kunde forlange.

24. Marts.

Da jeg vaagnede Kl. 6 om Morgenen, skulde jeg efter mit lagte Program lave Havregrød, men da her var saa god Lejli hed til at foretage en Wood Craft Tur mellem de nærliggende Graner, besluttede jeg mig til — i Stedet for Grøden — hurtigt at spise noget Brød med Margarine paa og saa gøre den nævnte Ekspedition. Som sagt saa gjort, og snart var jeg nu vel paa Vej. Det var en herlig Fornøjelse i den friske Morgenstund at høre Skovduerne kurre, se Kragerne bevæge sig mellem de højeste Toppe, lagttage de vævre Guldspurves Smutten omkring mellem Buskene og at bemærke Husskaden, der — hvad dens Flyveevne angaar — staar langt tilbage for de fleste andre Fugle. Klokken blev hurtigt saa mange, at jeg maatte vende tilbage for at faa alt pakket sammen, hvilket skete under Afsynelsen af forskellige Sange. Ved

Ottetiden cyklede jeg ad Tange til. Hele Tiden kunde jeg se Gudenaen Øst for Vejen, medens en Højderyg stadig fortsattes paa den anden Side Vejen. Kl. 8½ naaede jeg Tange, hvor der fornylig er blevet opført et Kraftanlæg, der ved Hjælp af Gudenaens Vand er i Stand til at forsyne Oplandet med Elektricitet. Vejen fra Tange til Vindum er meget ensformig: Lyng og atter Lyng; desuden hville en dyb Stilhed overalt, thi paa Grund af Helligdagen var ingen paa Arbejde. Alt dette bidrog til, at der faldt en fredelig Stemning over mig, og jeg minde- des hin Skærtorsdag med de mange Hændelser. . . . Kl. 9 passerede jeg Vindum Overgaard med Kirken. Lidt efter kørte jeg ind i Vindum Skov, og da jeg kom ud af den, cyklede jeg igennem et Terrain, der i højeste Grad var ujævnt: snart befandt jeg mig saa højt til Vejrs, at et herligt Landskab laa udbredt for mine Øjne, og snart cyklede jeg ad sandede Stier omgivet af høje, lyngklædte Bakker. I Nærheden af Mammen ligger Bjerringhøj og en Grusgrav, hvori der er gjort store, historiske Fund. Fra Mammen kørte jeg et Stykke Nord paa, men drejede saa ind i Viskum Skov. Her var Stierne flere Steder saa sandede, at jeg maatte trække min Cykle. Men dette gjorde jo ingen Skade — tværtimod, thi nu kunde jeg nyde det rige Fugleliv desto bedre. Da jeg var kommet ud af Skoven, var Solen — som hele Formiddagen havde varmet saa dejligt — næsten helt tilsøret af Skyer, og Vinden var saa stærk, at der maatte lægges gode Kræfter i for at naa Hovedgaarden Viskum med Kirken. Ved Gaarden —

hvis Hovedbygning bestaar af 3 Fløje — ligger en Lystskov: »Vester-skoven«, hvori der findes en obeliskformet Granitstøtte med Marmormedaillon af Frederik VI, tillige er der en anden Mindestøtte — rejst 1890 — for Kammerherre H. H. Lüttichau. Fra Viskum kørte jeg ad Ørum til og lagde paa denne Strækning særlig Mærke til de mange smukt beliggende Bindingsværkhuse. Undervejs holdt jeg Hvil og spiste Resten af den Mad, som jeg havde købt den foregaaende Dag. Noget over 12 kørte jeg ind i Ørum og fortsatte til Tjele. Hovedbygningen af Tjele Gaard bestaar af et firkantet Kom- plex, der indeslutter Borgaarden. Over Porten i Nordfløjen staar Jørgen Skrams og Hustrus Navne. Da der var meget stærk Modvind paa Vejen fra Tjele til Viborg, maatte jeg gaa næsten hele Vejen. Efter gentagne Gange at have sunget:

»Fremad Spejder, rask gaa paa, da vil snart du Maalet naa.

Husk dit Løsen være maa: du maa aldrig, aldrig give tabt!«

— naaede jeg Kl. 3½ Viborg og havde da ialt — for begge Dages Vedkommende — tilbagelagt 14 Mil.

Da jeg nu traadte ind i mit Hjem (forresten det eneste Hus, hvori jeg havde været i de 2 Dage), var det med Følelsen af at have tilendebragt en storartet Tur med rigt Udbytte.

W. R., 14 Aar.

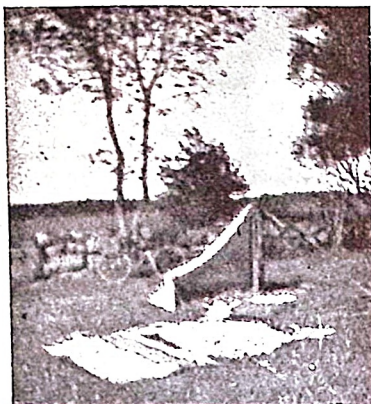
EN ENKELTMANDSTUR

Med Begejstring fulgte jeg den Opfordring, som vor gamle Spejderkammerat tilstillede os gennem »Vor Ungdom«. Jeg forstaa fuldtud de Følelser, som en dansk Mand besidder, naar han er fjern fra sit Fædreland, og for at gøre mit til at vise, at der er Liv og Lyst over det danske Spejderkorps, startede jeg Lørdag den 21 Maj Kl. 4 fra Roskilde paa Cykle —. Vejret var dejligt, og mit Humør brilliant. Gennem Landets længste Alle gik Vejen til Hjerregaarden Ledreborg, i hvis Næhed jeg havde et mindre Uheld. Det var knap en halv km. derfra, at jeg lige med et ser 3 lobske Heste komme galloperende opad en Skraaning paa den højre Side af Vejen. Jeg var jo straks klar over, at de skulde standes, hvor for jeg springer af Cyklen. Men inden jeg ved et Ord af det, har Cyklen og jeg selv faaet et saa velrettet Spark at vi trimler ned af Skraaningen. — Men »never loose heart«, tænkte jeg og kom derfor hurtigt paa Benene igen, men da jeg saa, Hestene nu gik fredeligt paa en anden Mark og græssede, kørte jeg videre. Fra Ledreborg fore-

Pløjning af Rismark. Ceylon 1921.

Fot. H. Thiede.

sattes Ruten over Kidserup, Kirke Hvalsø og gennem Skjoldnæsholm Skove, hvor jeg saa Sjællands højeste Punkt, „Gyldenløveshøj“. — Ankomsten til Skjoldnæsholm gik jeg straks til Forpagteren, af hvem jeg fik anvist Lejrplads.

Den laa idyllisk lige ved en lille Dam, hvor Frøerne kvækkede. Bagved Engen, hvor jeg slog Lejr, var der en Skov, hvor jeg saa mange Fasaner og Harer. Da min Lejr, to smaa Teltstykker, var slaaet, kom Forpagteren og inviterede mig paa Aftensmad i Forpagtergaarden (det var en bitre Pille at sluges, men jeg slugte den med Anstand). Aftensmaden blev snart lavet: Hakkebøf og The. Efter at den var fortæret, gjorde jeg Regnskab:

Hakkebøf	Kr. 0.85
Colonial	- 0.87
Brød	- 0.40
Magarine	- 0.45
Ialt Kr. 2.57	

Endnu en Tid sad jeg og nød den dejlige Aften og den frie Natur, men Kl. 10 trak jeg i Soveposen og sov dejligt til den næste Morgen Kl. 7. Jeg maa have været noget søvnløs, for straks da jeg vaagnede, begyndte jeg at raabe til „Vagten“, om Havre-

grøden ikke var færdig. Men da Søvnens var gnedet af Øjnene, var jeg hurtigt klar over Situationen og skyndte mig op paa Gaarden og hentede Vand. Der maatte jeg sluges den anden bitre Pille. Pigerne vilde nemlig absolut have, at jeg skulde have Morgenkaffe, og jeg kunde ikke gøre dem begribeligt, at jeg inlet maatte nyde. Det tog dog ikke lang Tid inden jeg selv fik „Fyr paa Rokken“, og sat Morgenmaden til Livs. — Morgenens og Formiddagen skulde jo bruges til noget nyttigt, og jeg begyndte derfor med at træne til Sporjæger. I over et Kvarter sprang jeg rundt i Parken for at fotografere et Droslepar, som hoppede omkring, dog uden Resultat. Derimod lavede jeg skjult Fremrykning mod nogle Hundevalpe, de opdagede mig ikke, før jeg lige med eet rejste mig op et Par Meter fra dem og tog følgende lille „snapshot“. Da jeg havde beset Parken og vadet gennem Mose, gik jeg tilbage til min Lejr og gjorde Opbrud. Tilbagevejen gik først til Haraldsted, hvor der er en gammel Kirkeruin og lidt Nord derfor saa jeg Trækorset der er rejst paa det Sted, hvor Knud Lavard blev myrdet. Uden videre Uheld naaede jeg Ringsted og gik straks til Sct. Bendts Kirke for at se den. Det var meget interessant at se de mange Seværdigheder f. Eks. Harald Blaatands Haar. Hovedskal og alle de gamle Kongegrave som Valdemar Sejrs, Dronning Dagmars o. m. a. — Kl. 3 kørte jeg videre ad Køge til og vilde nu prøve at slaa en Rekord ved at se, hvorlænge jeg var om at køre fra Ringsted—Køge (26km.). Det tog mig 1 Time 10 Minutter.

Længe vil jeg minde denne Tur i de dejlige Omgivelser. Da jeg kom hjem, følte jeg mig rigere, end da jeg tog ud, frisk og glad over de mange Oplevelser, jeg havde haft.

T. V., 16 Aar.

PLAN FOR 1. HERNING TROPS 5. PTR.

UDDANNELSE I MAANEDERNE
APRIL TIL MAJ 1921

Patruljen består af 9 Medlemmer, hvoraf de 7 er 2. Kl. Spejdere, og de to Rekrutter. Patruljen er stiftet den 28/6 — 1920, hvor den da bestod af 7 ganske nye Spejdere, der var blevet meldt ind i Troppen lige efter Midtjydskes Foraarsturnering her i Byen i Pinsen 1920. Jeg blev Fører for Patruljen og har siden da været Patruljefører for den. Det har kun gaaet meget langsomt frem i Vinter, og vi har først nu for nylig (15/2 1921) taget 2. Kl. Proven, og den 17 Marts 1921 har vi faaet to nye Spejdere. I de to Maaneder Planen er lagt for, skal der holdes

8 Patruljemøder paa to Timer, nemlig hver Onsdag Aften fra Kl. 8—10 samt 4 Udrykninger i Omegnen (17/4—1/5—15/5—20/5) fra Kl. 8 Morgen—12 Middag.

1. Møde. De to Rekrutter faar hver udleveret en Afskrift af Spejderloven og Hovedtrækkene i Troppens Historie, med Paalæg om at kunne det til næste Gang. Derefter gennemgaaes Knobene og Spejderloven med Forklaring for dem, og de høres i alt vedrørende Punkt 5. ved Rekrutproven, og de deltager ogsaa i Resten af Patruljemødet.

Spejderne faar Paalæg om at medbringe Kong Kristian's skrevet paa Morsesystemet til næste Møde, hvorefter vi begynder med Forklaringer og Øvelser i Nødhjælp efter Spejderbogen (Patrulljens Opdræden, Saar, Blødninger, Brandsaar, Bid af Hugorme el. lig., Forstuvninger og Benbrud).

2. Møde. Rekrutterne høres i Spejderloven, Troppens Historie og Knobene og prøver Lapning og Stopning.

Spejderens Opgave med Morsesystemet afleveres til Gennemsyn, og de høres i Nødhjælp fra sidste Aften, hvorefter vi forsætter med Nødhjælp indtil Druknedes Redning, og der forklares, hvorledes man skal bruge Signallagene (Sig. Opm., Ord mellemrum o. s. v.).

Derefter forklares og vises hvordan man skal tegne en Skitse af et Spor og hvordan en Del forskellige Dyrespor ser ud.

1. Udrykning. Afmarch til Sunds Sø Kl. 8 Morgen.

Signalering: Spejderne stilles i Halvkreds om Patruljeføreren med Lommebog og Blyant, Føreren signalerer da, først langsomt, senere hurtigere, forskellige Sætninger som Spejderne skal aflæse, det er tilladt at have en Optegnelse af Tegnene til Morsesystemet af se efter

Derefter prøves flere forskellige Ulykkestilfælde: Benbrud en Mand falder og brækker et Ben, der lægges en Bandage om og laves en Baare o. s. v. Brandsaar: En Mand reddes ud af et brændende Hus, flere Saar forbindes paa forskellig Dele af Kroppen o. s. fremdeles ved Bid, Forstuvninger, Krampe o. s. v. Hjemmarch Kl. 11 og paa Hjemvejen Træning i Løb

3. Møde. Nødhjælp fra Druknedes Redning, til Livredning.

Derefter forklares Kortets Signaturer for Spejderne, og man prøver at følge nogle Veje (paa Kortet) med Forklaring af alle Tegn man møder paa Vejen. Der forklares Spejderne hvordan man finder Verdenhjørnerne ved Hjælp af Solen og Uret, Stjernerne o. s. v. Hvorefter der trænes i Løb.

4. *Møde.* Sign.: Patruljeføreren læser flere Sætninger langsomt op af en Bog, og Spejderne skal nedskrive dem paa Morsessystemet. Der forklares Spejderne hvorledes man kan bedømme Højder og Afstande ved Hjælp af Vinkelmålinger, Sundhedsreglerne læses op og forklares for Rekrutterne, der faar en Afskrift med hjem, som skal kunnes til næste Møde. Derefter forklares det Spejderen hvorledes man skal forholde sig ved forskellige Ulykkestilfælde, hvor der er Panik, og hvordan man skal forholde sig overfor lobske Heste og gale Hunde.

2. *Udtrykning.* Afmarch til Gjødstrup Sø Kl. 8 Morgen.

Sporing: Føreren laver Spor af forskellige Slags, og Patruljen skal følge disse og forklare, hvad Patruljeføreren har taget sig for.

Hurtig og Fjernsyn: Patruljen's Medlemmer faar nævnt flere forskellige Ting, som de skal lægge Mærke til paa Vejen og skal da nævne disse eftersom de kommer frem. Derefter Forklaring og Øvelser i at grave Kogehuller og tænde Ild op.

Hjemmarch Kl. 11 med Træning i Løb paa Hjemvejen.

5. *Møde.* Sign.: To af Patruljen's Medlemmer signalerer indbyrdes, de andre optager ogsaa Signalerne og Resultaterne sammenlignes efter Signalerne. Derefter Bygning af Baare, Kast med Redningsreb og Løb.

3. *Udtrykning.* Afmarch til Skærbæk Plantage Kl. 8.

Signalering i Kæde. Derefter Orienteringløb.

En Del efter Kort, en Del efter Sporing, en Del efter Anvisning af skjulte Poster og en Del efter Signalering. Slutning med et Ulykkestilfælde. Hjemmarch Kl. 11 med Træning i Løb.

6. *Møde.* Forklaring af Vævning af Madraser og Hyttebygning, Madlavning i Almindelighed og Bagning af Brød i en Lejr. Signalering i Kæde og Træning i Løb.

7. *Møde.* Kast med Redningsreb, Løb, Signalering og et Ulykkestilfælde. Derefter kort Gennengang af Spejderloven, Knobene og Korttegn: Spejderne skal skitsere en nærmere angiven Del efter Generalstabens Kort, saaledes at han kan klare sig i den paagældende Egn eller det.

4. *Udtrykning.* Orientering og Iagttagelse: Spejderne faar udleveret et Kort over Omegnen, med en bevidst Fejl i, og skal inden 1 Time være tilbage med Fejlen rettet. Derefter skal en Del af Patruljen væve en Madras, en anden Del skal bygge en Hytte efter den i Spejderbogen anviste Model og en tredje Del skal grave Kogehuller og bage Brød.

Til Slut skal hver af Patruljen's Medlemmer lave to Retter Mad. Hjemmarch Kl. 1.

8. *Møde.* Patruljen melder sig klar til 1 og 2 Kl. Prøven og drøfter, hvad den skal lave i Fremtiden.

A. M.

Sange til alle Deltagere; desuden havde vi af Byraadet faaet Lov til at afholde et Fakkeltog i Byens Anlæg, og Byen betalte Materialet til Faklerne mod, at vi selv lavede disse.

Da den sidste Tale var holdt om Aftenen, gik vi rundt om Halvmaanen i Anlægget i Gaasegang, hver Mand med en tændt Fakkelt og to utændte. Vi naaede to Gange rundt og til sidst samlede vi alle Fakkeltresterne i et Baal, hvorom vi tog Opstilling og hvor Troppen først, sang „Der er et yndigt Land.“ derefter „Tykke Per“ og „Jydske Spejdersang.“ samt til allersidst „Kong Christian.“ Da sang hele Forsamlingen med, og det syntes jeg var den bedste og morsomste Spejderdaad, jeg har været med til.

A. W.

EN SPEJDERPATRULJES

:: UDDANNELSE ::

I MAANEDERNE APRIL MAJ 1921

Blaa Patrulje (før 1. April).

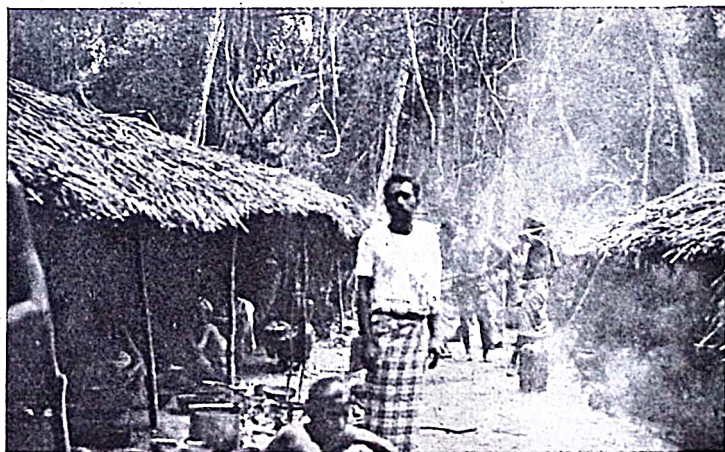
Fra Spejdernes første Færd her i Byen (1911) har Blaa Patrulje udgjort en af Troppens Patruljer. Den 6 Juli 1916 blev Patruljen ophævet, paa Grund af at en Del ældre Spejdere gik ud, men den 7 December 1917 blev den genoprettet. Den 17 Maj 1920 blev Stillingen som Patruljefører overdraget til den nuværende Fører, Wang Rasmussen. I den Tid, der nu fulgte, gik næsten alle Patruljens gamle Spejdere ud paa Grund af Skolearbejdet, og der var saaledes foruden Patruljeføreren kun 1 gammel Spejder tilbage den 1 April 1921.

1921.

Blaa Patrulje (1. April).

Patruljefører Wang Rasmussen. Blev Spejder 1. Maj 1916, Rekrut 24. Okt. 1916, II. Kl.s 31. Okt. 1917, I. Kl.s 28. Marts 1921. Alder 14 Aar. Korporal Per Asmussen. Blev Spejder 5. Febr. 1918, Rekrut 17. Marts 1918, II Kl.s 28. April 1919. Alder 16 Aar. Vagner Nielsen. Blev Spejder 20. Juni 1920, Rekrut 3. Sept. 1920, II. Kl.s 28. Marts 1921. Alder 14 Aar. Preben Ingerslev. Blev Spejder 20. Jan. 1921, Rekrut 27. Febr. 1921, II. Kl.s 28. Marts 1921. Alder 12 Aar. Ejnar Andersen. Blev Spejder 25. November 1920, Rekrut 22. Januar 1921. Alder 11 Aar. Mogens Longreen. Blev Spejder 9. Okt. 1920, Rekrut 22. Januar 1921, II. Kl.s 28 Marts 1921. Alder 10 Aar.

Patruljen havde da ingen Duelighedstegn undtagen Patruljeføreren, som havde Botaniker, Vadskemærket, Samariter — og Korporalen, som havde Samariter. Træningen indenfor Patruljen i April og Maj var tilrettelagt med Hensyn til Foraarsturneringer, I Kl.s Prøven og Duelighedstegn.

Somewhere in Ceylons jungle.

Fot. H. Thiede.

SPEJDEROPLEVELSE

Den Dag den danske Kong Christian den X. red over den gamle Grænse og ind i Sønderjylland, den 9. Juni 1920,

var der stor Genforeningsfest over hele Landet og blandt andet ogsaa i Herning. Vor Tropp deltog selvfølgelig deri, og vi solgte Genforeningsmærker for 750 Kr., uddelte Programmer til Byens Fest og

April Maaned.

Søndag den 3.

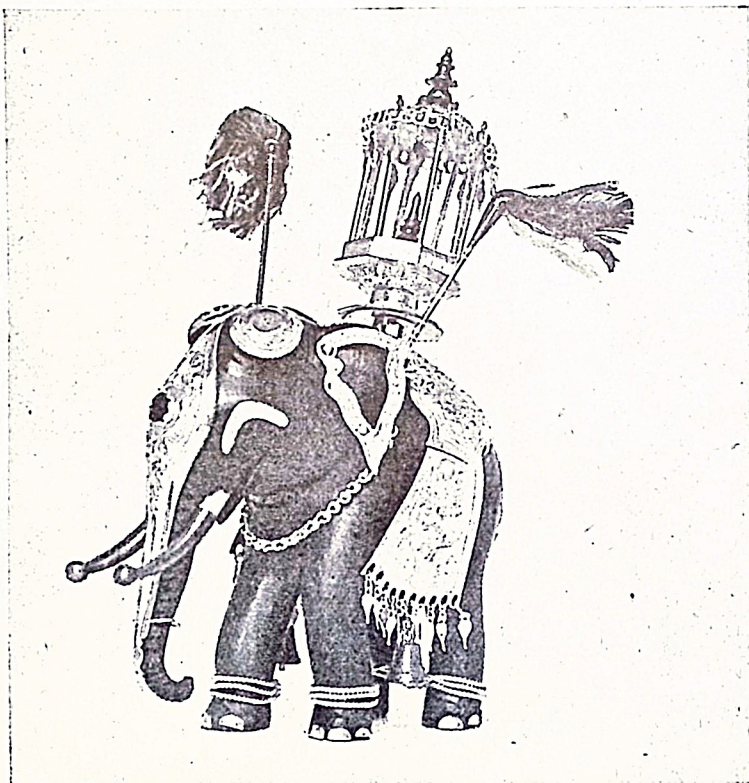
Kl. 8 Fm. stillede Patruljen paa Nytorv og drog derfra mod Søndermølle. Undervejs blev Spejderne hørt i Morsealfabetet og de forskellige Kort-Signaturer. Flere Gange lod jeg hver af dem paa et Kort vise, hvor vi for Øjeblikket befandt os. Da vi naaede de lyngklædte Bakker, der ligger ved Søndermølle, tog vi fat paa Signalerne. Det gik for sig paa følgende Maade. En Spejder afsendte i nogen Afstand med Signallag en Sætning, medens de ande stod med nogen Mellemrum mellem hinanden og modtog det. Bagefter blev det saa undersøgt, hvor mange der havde modtaget det og om det var rigtigt. Dette gentog sig flere Gange, indtil alle havde afsendt en Sætning. Efter det trænedes vi i Løb. Først blev der løbet 3 Gange à 100 m., dernæst løb alle 2 km. Nu gik vi hen til et nærliggende Krat, hvor vi havde Indsningsøvelser: Nogle Signallag blev anbragt forskellige Steder. Medens n. en af os holdt Vagt i Nærheden af Plagene, skulde de andre fra Krattets Udkant forsøge at snige sig ind og snuppe et Flag uden at han, der „stod“, opdagede det. Da alle havde „staaet“ gik vi ned til den nærmeste Vej, i hvis Nærhed vi lagde os ned bag en Høj. Herfra iagttog vi de forbigående og Spejderne skiltes til at opgive Signalement af Folk, der var kommet forbi. Med det samme lærte jeg dem, at Signalementet skulde indeholde Beskrivelse om: Dame, Herre, Pige eller Dreng, Alder, Højde (event. Gang), Legemesbygning, Hat (event. Haar), Skæg (event. Ejendommeligheder i Ansigtets Form eller Ar). Frakke, Slips, Benklæder, Støvler, Stok. — Da Klokken blev 12, marcherede vi under Afsyngelsen af forskellige Sange til Viborg.

Tirsdag den 5.

Kl. 7½ Elterm. mødte Patruljen hos Føreren, hvor vi saa holdt Møde. Først lærte jeg dem de forskellige Orienteringsmidler (se „Militær Spejderuddannelse“ af Ritmester C. Lembecke Side 15—20). Derefter gennemgik jeg alt for dem, der kræves til Astronommærket. Jeg havde selv lært det efter „Populær Astronomi“ af Heegaard (kan laanes paa Byens offentlige Bibliotek). Da der til Mærket kræves forskellige Tegninger (Maanens Faser og Sijernebillederne), tegnede jeg dem i stort Format paa Pap. og de andre tegnede det da paa een Gang af. Mødet blev hævet Kl. 9½.

Torsdag den 7.

Patruljen stillede Kl. 7½ Elterm. hos mig (Patruljeføreren), og jeg fortalte dem da alt, hvad der forlanges til Biavermærket (havde selv lært det efter „Anvisning til Biavl“ af Th. Mortensen;

Harald Thiedes Præmie.

Fot. Ida Christensen.

jeg laante den paa Bibliotheket). Da jeg var færdig med det, hørte jeg Spejderne i nogle af de Ting, som jeg havde fortalt dem sidste Møde (under hvilket de havde gjort flere Optegnelser). Mødet sluttede Kl. 9½.

Fredag den 8.

Kl. 4 stillede Patruljen med Cykler paa Nytorv. Her fik en af Spejderne Besked om at føre os efter Kort til den og den Gaard udenfor Byen. Da vi naaede den, blev han hørt i de forskellige Kort-Signaturer, og derpaa fik en anden Lov til at føre os til et andet Sted og blev ligeledes hørt i Signaturerne. Saaledes vedblev vi, indtil alle havde ført efter Kortet og var blevet eksamineret i de forskellige Signaturer. Kl. 6 var vi i Viborg igen.

Lørdag den 9.

Forskellige Dueltighedstegn blev taget hos Tropsføreren (bliver opgivet senere).

Søndag den 10.

Patruljen stillede Kl. 8 paa Nytorv. Herfra marcherede vi ud til Viborg Krat. Der trænedes vi først i Løb, baade

Længde- og Hurtigløb. Derefter øvede vi os i Signalerne (se Søndag den 3.). — Derpaa fortalte jeg dem om Menneskets Bygning, (Skelet, Muskler og Nervesystem. Se Fr. Svendsen's „Nødhjælp“ Side 6—13). Efter dette botaniserede vi og fandt en Del Blomster; ligeledes samlede vi Biller. Disse 2 Ting samlede vi til henholdsvis: Botaniker- og Zoologmærket. Kl. 11½ marcherede vi til Viborg efter at de havde faaet „Jysk Spejdersang“ for til næste Møde.

Tirsdag den 12.

Patruljemøde 7½—9½ Elterm. Først Gennemgang af Signalement (se Søndag den 3.). Dernæst blev de hørt i Sangen, de havde for. Efter det gennemgik jeg Astronommærket med dem, saaledes at de, da jeg var færdig med det, kunde det fuldstændig. — Nu lod jeg dem een for een følge en Vej paa Kortet og opgive, hvad de Signaturer betød, som de mødte til begge Sider af Vejen.

Torsdag den 14.

Kl. 7½ Elterm. stillede Patruljen hos mig til Møde. Først underviste jeg dem i at lægge Forbindinger (findes i Fr.

Svendsen „Nødhjælp“ Side 28—35). Derefter forfalte jeg dem om Planter Aanding m. m. (findes i „Botanik for Mellemkolen III“ af Vilhelm Balslev og Kristen Simonsen) og bad dem om i et Par Uger at passe en Del Stueplanter i Hjemmet og omplante et Par; iøvrigt anbefalede jeg dem, at se at faa deres Moder — naar hun engang havde god Tid — til at fortælle noget mere om Planternes Pasning. Efter nu at have sagt til dem, hvad der kræves til Vaskermærket, og at de selv maatte arbejde paa det, blev Mødet hævet (Kl. 9 $\frac{1}{2}$).

Lørdag den 16.

Patruljen stillede Kl. 4 Efterm. (efter Aftale) hos Tropsføreren og tog da en Del Duelighedstegn.

Søndag den 17. (Heldagstur.)

Kl. 8 Form. stillede Patruljen paa Nytorv, hvorfra vi marcherede mod vort (Troppens) Blokhús, som vi hurtigt naaede: Straks ved Ankomsten holdt vi følgende Øvelse: En af Spejderne fik Besked om at skjule sig i en lille Granskov. De andre — der ikke fik noget at vide om dette — skulde da undersøge Granskoven og se om de kunde finde noget særligt derinde. For 4 af dem lykkedes det inden for det fastsatte Tidsrum at finde den skjulte Spejder. Selvfølgelig havde de faaet Besked paa ikke at raabe op, saa snart de opdagede noget, men derimod skulde de komme hen og melde det til mig. Derefter havde vi Signalering og Indsnigningsovelse (se Søndag den 3.). Efter det lavede vi Vandgrød og Frikadeller; de smagte udmærket! Da vi efter Maaltidet havde vasket op i en nærliggende Aa, fortalte jeg dem om alt, hvad der kræves til Brandmandsmærket (har staaet i et Nr. af „Spejdernes Magazin“) Nu var Klokken imidlertid blevet 4, og vi marcherede da hjem.

Tirsdag den 19.

Patruljemøde 7 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$. Først fortalte jeg dem om Saarbehandling (Fr. Svendsen: „Nødhjælp“ Side 66—73). Dernæst gennemgik jeg Blodomøb (Nødhjælp Side 13—14) og kunstigt Aandedræt („Nødhjælp“ Side 23—26); sidstnævnte blev naturligvis demonstreret. Efter endelig at have gennemgaaet det, der forlanges til Brandmandsmærket, sluttede Mødet.

Der 21 og 22 (2 Dages Tur).

Den 21 Kl. 4 Efterm. cyklede Blaa Patulje med fuld Udrustning ad Hald til. Da vi kom derud henvendte vi os til Inspektøren paa Hald Hovedgaard, som anviste os Lejrplads paa en Skraaning, der vendte ned mod en Sø. I Løbet af faa Minutter fik vi Teltet rejst og gravet Kogehul. Derefter lagde jeg en Spøringsøvelse, som de andre fulgte. Efter denne Øvelse, hvori alle klarede sig godt, gik vi tilbage til Teltet og spiste noget Smørrebrød, som vi havde

haft med hjemmefra. Efter at vi have spist, signalerede vi, og det viste sig nu, at alle Patuljens Spejdere baade kunde afsende og modtage, naar det vel at mærke ikke gik for hurtigt. Derefter satte vi os paa Skraaning, hvorfra vi havde en herlig Udsigt ned over Søen, hvor den ene Fisk slog op efter den anden. I denne dejlige Aftenstund, hvor Maanen gav hele Naturen et ejendommeligt og dragende Udseende, blev vi alle saa højtideligt stemte, og som Udtryk herfor sang vi nogle Fædrelandsange, som — efter vor egen Mening — lød godt i Skumringen. Da Ændernes Raab omsider forstummede ude paa Søen, og Fuglene alle var faldet til Ro, og kun Vinden — der kruste hen over Vandfladen — var i Bevægelse — da maatte vi hvor nødig vi end vilde det, forlade det henrivende Aftenbillede og gaa til Ro.

Den 22 Kl. 4 $\frac{1}{2}$ Form. vaagnede vi, stod op med det samme og lavede hurtigt Grød, som vi med vor glubende Appetit hurtigt fik fortæret. Dernæst foretog vi en Wood-Craft Tur i den nærliggende Hald Skov. Vi Spejdere — der til dagligdags færdes inde i den støjende By — hvor glade blev vi ikke om Hjertet, i hvilken Stemning kom vi ikke, da vi gik der i Skovens dybe Stillehed og iagtto Fuglenes Liv i den tidlige Morgenstund. — Og saa Solens Uppgang! Hvilket Billede! Som jeg sidder og skriver dette, er det akkurat, som om jeg selv i Øjeblikket er midt i det hele, og jeg har en forfærdelig Lyst til at gengive alt, men Pladsen og Tiden? Og det er jo egenligt slet ikke alt det her, jeg skal skrive om. — Efter denne interessante Ekspedition tog vi en Spøringsøvelse, som jeg først lagde. Alle fuldførte den — om end ikke lige hurtigt. Efter dette var vi imidlertid blevet saa skrupsulne, at vi spiste et Par Spejlæg, som vi hurtigt fik spejlet. — Derefter viste jeg dem de Forbindinger, som man kan lægge med Spejdertørklædet („Nødhjælp“ Side 36—41). Nu tog vi en Øvelse („Skattejagt“ findes Side 35 i „Vandreliv — Friluftsliv — Lejrliv“ af H. Hartvig Møller og C. Lembecke). Efter denne Øvelse var Klokken blevet 12, og vi lavede da Vandgrød og Bøf. — Da vi havde hvilet os lidt oven paa Maaltidet, tog vi Hurtig- og Længdeløb. Efter endelig at have beskrevet Udseendet af forbigaaende, tog vi Teltet ned, pakkede alt sammen og cyklede til Viborg, som vi naaede Kl. 5.

Lørdag den 23.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Efterm. stillede Viborg Trops ved Rundebanken og marcherede derfra ud til Helvedsdalen. Her havde vi Lejrbaal. Først blev Brevet fra Spejderchefen læst op, og vi allagde Spejderløftet. Dernæst blev forskellige Tropsbefalinger meddelt, og vi marcherede saa hjem.

Søndag den 24.

Per Asmussen tog I. Kl.s Prøven og Ejnar Andersen II. Kl.s Prøven. Alle i Patuljen — med Undtagelse af Patuljeføreren og Korporalen, som er I. Kl.s Spejdere — er fra nu af II. Kl.s Spejdere.

Mandag den 25.

Patruljemøde Nytorv 2 fra 7 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$. Først gennemgik jeg det, der kræves til Duelighedstegnet: Høuseopdrætt (havde selv lært en Del fra W. A. Koch: „Haandbog i Fjerkræavl“, som jeg laante paa Centralbibliotheket). Derefter gennemgik jeg „Forbrændinger af Huden“ og Ytring og Behandling („Nødhjælp“ Side 87—90), hvorefter Mødet sluttedes.

Maj Maaned.

Søndag den 1.

Patruljen stillede Kl. 8 paa Nytorv og marcherede derfra ud ad Nørremøllevejen. Fra Nørremølle gik vi efter Kort: en for en skulde gaa forest og føre os efter Kortet. Derefter blev der samlet Planter og Biller til henholdsvis Botaniker- og Zoologmærket. Efter endelig at have trænet i Signalering og Løb, marcherede vi til Viborg (Kl. 12).

Mandag den 2.

Patruljemøde Nytorv 2 fra 7 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$. Høuseopdrættmærket blev først gennemgaaet. Dernæst „Forfrysninger“ og „Elektriske Udladninger“ („Nødhjælp“ Side 91—95).

Torsdag den 5. (Kristi Himmelfartsdag).

Patruljen stillede Kl. 8 paa Nytorv, hvor de fik Besked til efter Kortet at cykle til et nærmere angivet Sted: De cyklede een ad Gangen med 10 Minutters Mellemrum. En Melding, som blev læst 2 Gange op for dem, før de startede, afgav de ved Ankomsten. Alle naaede Bestemmelsesstedet, hvorfra de alter kortet et Stykke efter Kortet — stadig een og een. Efter dette var Klokken blevet hen imod 12, og vi cyklede da hjem.

Søndag den 8.

Patruljen tog en Del Duelighedstegn — bl. a. tog alle Ordonans- og Brandmandsmærket.

Den 15 og 16.

Føraarsturnering i Struer. Viborg Trop vandt adskillige Præmier bl. a. en Solvpokal som Stævnets bedste Trop.

Mandag den 9. (Pladsen en Fejl.

Træning med Troppen til Føraarsturneringen — bl. a. i Eksercits.

Lørdag den 21.

Salg af Rodekorsmærker.

Søndag den 22.

Parade. Solvpladerne, som blev vundet til Føraarsturneringen blev slaaet paa Tropsstanderen.

Blaa Patulje (23. Maj).

Patuljefører Wagn Rasmussen (I. Kl.)

Duelighedstegn: Stifinder, Ordonans, Samariter, Brandmand, Botaniker, Hønseopdrætter, Landmand, Biavler, Telegrafist, Astronom, Fisker og Vasker, Ridderspejder.

Korporal Per Asmussen (I. Kl.) Duelighedstegn: Samariter, Ordonans, Fisker, Astronom, Vasker, og Husflidsmærket, Væbnerspejder.

Vagner Nielsen (II. Kl.) Duelighedstegn: Brandmand, Ordonans, Hønseopdrætter, Motorm., Landmand, Biavler, Gartner og Astronom.

Væbnerspejder.

Preben Ingerslev (II. Kl.) Duelighedstegn: Ordonans, Brandmand, Gartner, Biavler, Vasker, Astronom og Hønseopdrætter.

Væbnerspejder.

Ejnar Andersen (II. Kl.) Duelighedstegn: Ordonans, Brandmand, Gartner, Biavler, Vasker, Astronom og Hønseopdrætter.

Væbnerspejder.

Mogens Løngreen (II. Kl.) Duelighedstegn: Ordonans, Brandmand, Biavler, Gartner, Astronom og Hønseopdrætter.

Væbnerspejder.

.. SPEJDERDAAD ..

Det var Sommeren Juni Maaned 1921 Matabelekrigen mellem Nørrejdyske og Midtjydske Division, det skete først efter selve Krigen, jeg var kommet ud paa Eventyr.

Jeg blev af min Tropsfører, (kaldet Kaptajn Vom) sendt fra Svejlbæk Lejren over til Værklund efter 2 Spaade, som Troppen havde staaende i en Gaard, og jeg begav mig paa Vej gennem Skoven, det var en frygtelig Vej at køre; jeg væltede mindst 20 Gange, men det var i Sand saa slog mig ikke.

Da jeg var kommet omtrent til Værklund, fik jeg Øje paa en gammel Mand, som løb efter 3 Kalve, som var sluppen

løs og bisede rundt i en Rugmark, som ikke var hans egen, og han kunde ikke fange Kalvene; det kunde jeg ikke staa at se paa, jeg tog en rask Beslutning og vilde hjælpe Manden, men allerførst skulde vi have Dyrene ud af Rugen, og det fik vi let og dernæst skulde de fanges, jeg fik rigtignok lov til at bruge mine Ben og fik dem drevet ind i en Gaard i et Hjørne, og der fik jeg fat i Halen paa de to af dem, og holdt dem til den gamle Mand kom med Rebet, saa fik vi Hold paa dem; men det værste Stykke Arbejde var at faa dem hjem, de var saa stædige saa man ligefrem skulde slæbe dem afsted, men hjem kom vi. Da vi havde Kalvene bunden i Stalden, sagde den gamle, no ska di li mej ind aa haa naat aa spis, og det sagde jeg, som havde levet ved Klemmer og Agaards dejlige Fiskeboller i to Dage, ikke nej til, jeg fik Kaffe med hjemmebagt Hvedebrød, det var den bedste Kop Kaffe; jeg længe havde faaet, naar man ikke havde faaet varmt i to Dage.

Kl 6 Eftm. tog jeg Afsked med de flinke Folk og den gamle sagde: „Farvel og mange Tak, Spejder.“

En Time senere var jeg tilbage i Lejren ved Svejlbæk Færge og naaede lige at komme til at drikke, sammen med Divisionschef Aagaard, den dejlige varme The med Klemmer.

Jeg kommer mange Gange til at tænke paa Manden med Kalvene, og kan ikke lade være med at le, det var saa morsomt.

S. Aa. T., 14 Aar.

EN DAGBOG FOR 2 DAGES- TUREN TIL 1 KL. PRØVEN

Da jeg skulde tage min 1 Kl. Prøve og skulde gaa de 4 Mil, blev jeg enig med mig selv om at jeg vilde gaa fra Skive til Viborg. Søndag Morgen tog jeg med Toget til Skive og fik her ved Tropsføreren paategnet et Stykke Papir om, hvornaar jeg startede. Jeg startede Kl. 10¹⁵ og gik hurtigt syngende „Tykke Per“ hen ad Vejen mod Viborg; da jeg kom til Højslev, gik jeg ind til Købmanden der og købte 100 gr. Risgryn, lidt Sukker, Mel, Margarine og Te. Derefter hen til Slagteren; han var ikke glad ved at jeg kom en Søndag, men da jeg lovede at tage et Brev med til hans Søster som boede i Gammelstrup fik jeg 400 gr. Bøllars og gik saa videre. Da jeg var kommet 4 km frem, gik jeg ind i en Bondegård, hvor jeg fik Lov til at tænde Ild paa Marken bag ved Huset.

Paa Gaarden fik jeg lidt Mælk nogle Kartofler, Margarine og Løg; lidt efter brændte Ilden i mit Kogehul og jeg fik spist.

Da jeg havde holdt Hvil i 1½ Time,

gik jeg videre mod Feldingborg og da jeg kom til Gammelstrup, gik jeg hen til Slagterens Søster med Brevet. Her fik jeg Lov til at slaa Lejr i en Plantage tæt derved hvor jeg byggede mig en Vindskærm. Derefter gik jeg op i Byen og købte Mad, og da jeg havde spist det, gik jeg i Seng efter at havde badet mine Fødder i et Vandløb.

Næste Morgen vaagnede jeg Kl. 7 og stod op og vaskede mig i Bækken og da jeg havde spist, gik jeg mod Viborg. Hele den Dag levede jeg af tør Kost, og ankom til Viborg Kl. 4½, hvor jeg straks gik hen til min tidligere Palf. hvor jeg fik mit Papir paategnet.

P. J.

:: EN SPEJDERDAAD! ::

Det var under Matabelekrigen mellem Nørrejdyske og Midtjydske Division ved Silkeborg 1920. Vi var taget fra Herning om Aftenen, lige efter Krigen Begyn-

delse, for at tage over Brænde og Nørre-Sne, der er den nærmeste Omvej til Silkeborg (Brændpunktet for Krigen). — Paa Vejen mellem Bryrup og Them fandt jeg en Sut, som jeg stak til mig lidet anende, at jeg i det hele taget vilde faa Brug for den, for jeg troede dog, at vi alle var vænnet fra. Men det lod ikke vente længe paa sig, inden jeg blev overbevist om, at jeg havde taget fejl, for om Natten, og det netop i min Vagt da jeg stod i mine egne skumle Tanker, lød der inde mellem Granerne en uhyggelig Stønnen, jeg lyttede, jo sandelig om der ikke var en, der laa og mumlede noget i Skægget, jeg lyttede igen, og pludselig skar der et gennemtrængende Skrig gennem Skovens Stillehed, „Mor, Mor!“ lød det. Nu mindedes jeg Sulten, fik den rodet op af Lommen og stoppet i Munden paa den urolige Herre. Det hjalp!

Jeg troede nu at vi skulde have Ro; men nej, der var atter en, der klynkede, jeg fik fundet Manden, der laa og frøs og ikke kunde finde sine Tæpper, jeg gav ham begge mine og fik lagt Manden til Ro. — Nu blev jeg afløst, tog min Trøje paa og faldt i Søvn. Plrf.

EN »GOOD TURN«

MED GEMYTLIGE SAMT SPÆNDENDE
OPTRIN

Først vil jeg meddele, at »Good Turn« en blev udført af min Patulje og mig under en Patuljelut.

Dernæst vil jeg gaa til Sagen:

Vi var just i Færd med at signalere, da en Mand kom hen og spurgte os, om vi ikke havde set hans Hund, en langhaaret Terrier, som for lidt siden var løbet ind i det Krat, der fandtes i Nærheden af os. — Nej, vi havde ikke set Hunden, men som Spejdere kom vi straks de 2 Sætninger i Hu: »En Good Turn hver Dag« samt »Vær beredt.« Vi tilbød derfor straks Manden vor Assistance, forlod Signalerings- og gik i en lang Række med 5 Meters Afstand mellem hver igennem det nærliggende Krat.

Som vi nu gik dér under Akkompagnement af Fuglenes Kvidren, lød der et højt, hjerteskrædende Skrig, som vilde have faaet enhver — der ikke var Spejder — til at ryste og bæve. Nu løb vi alle hen til det Sted, hvorfra Lyden udgik og kom lige tidsnok til at se en Spejderhat forsvinde ned i en Rævegrav. Naa, dette var jo ikke saa slemt, men værre var det, at der under Hatten befandt sig en Spejder, og han lod nu det ene Ord efter det andet komme op fra sit udtømmelige Forraad. Vi stod selvfølgelig ikke som om vi var faldet ned fra Maanen, men tog straks fat paa at bringe ham Hjælp. Vi Spejdere gav

straks hinanden Hænder, saaledes vi dannede en Linie, sænkede derpaa den yderste af os ned i Dybet, saa at den forudlykkede kunde faa fat i ham og trak saa til af alle Kræfter. Ved forenet Hjælp fik vi ham omsider hailet op saadan, at han fik fast Grund under Fødderne. Da han i Løbet af et Øjeblik var kommet til Koncepterne, fik han en Mængde Spørgsmaal, men da vi fik at vide, at han intet som helst havde set til Hunden, skyndte vi os at fortsætte Gennem søgningen af Krattet. Nu var der atter Ro et Stykke Tid, indtil vi horte en Raslen i Løvet, nogle Kviste brækkede og saa en Hare i fuld Karriere skarpt forfulgt af en Hund, der fuldstændig passede til det Signalement, som Manden havde givet os. Ved Synet af den eftertragtede Hund lød der et Glædesudraab fra de flestes Læber, og samtidig fulgte alle uden nogen som helst Betænkning efter den. Nu fulgte der en spændende Jagt, hvis Mage man skal lede længe om. Da vi havde løbet et Stykke, var Haren fuldstændig forsvunden, men den jagede Hund løb stadig af Sted efterfulgt af de ivrige »Jægere«. — Endelig lykkedes det os ved et Hegn at faa fanget Hunden. Et Redningsreb blev straks bundet om dens Hals, og vi begav os da af Sted ak-

kurat som et af de romerske Triumftog, der gaar med den overvundne, bundne Fange i Midten.

— Men Ak! Efter nogen Tids Flakken-omkring, efter Hundens Ejermænd opdagede vi, at han (Hundens Ejermænd) var forsvundet. Tiden var sandsynligvis faldet ham lang, og da han maaske mente, at Spejderne — lige saa vel som Hunden — var gaaet i en eller anden Rævegrav eller — Saks, var han rigmeligvis gaaet ad Viborg til med det Haab, at kom vi ikke i Dag, saa kom vi nok i Morgen. Naa, vi var ikke raadville, men tog Benene paa Nakken og løb mod Viborg. Hvorfor vi løb til Viborg? Jo se, Patuljen havde undersøgt Vejen og havde dér fundet Mandens Spor, som vi saaledes fulgte. — Vi havde ikke løbet ret længe, førend vi i det Fjerne saa vort længselsfulde Maal, Hundens Ejermænd, opdukke.

Da Patuljen lidt efter traadte an paa en Linie, præsenterede for Manden og leverede ham Hunden, hvilede der en vis Stolthed over Patuljen, tillige kruste der et Smil paa de flestes Læber ved Tanken om de gemytlige Optrin under den spændende Jagt; dog var der i hver af os en Stemme, der sagde:

»Signaleringsen?»

Spejder i Viborg. 14. Aar.

BREV FRA JØRGEN BOJE!

SPYD, BUE, PILEKOGGER — OG ANDRE HERLIGE PRÆMIER!

Anken Maluku via Kinshasa
Congo belge Juni 1921.

Hr./Ritmester Lembecke.

Tak for Deres Brev af 19. April, modtaget ca. 10 Juni. — Jeg har allerede korteligt meddelt Dem, at jeg er med paa Ideen, for længe siden endda. I en københavnsk Avis saa jeg nemlig en lidt forvrænget Notits om en gammel Spejder i »Kinshasa« — og allerede den Gang lagde jeg Hovedet i Blod — for ikke at spilde Tiden.

Men med de vanvittige Transportforhold, der er p. t. mellem Congo-Europa-København, maa jeg ogsaa tage skyldige Hensyn til, at Genstandene kan nemt forsynes. Jeg havde tænkt paa en lille Kollektion Vaaben: Spyd, Bue, Pilekogger etc. — til den lykkelige Vinders »Skrivebordsvæg« — eller paa en »Lukwamo« — (Tam-Tam) samme Vinder kunde anvende indenfor Patuljens Liv — ja — eller Skindet af en af de Leopard, der hugger mine Faar. —

Jeg er netop lige ankommen til ovennævnte Post, alene hvid Mand, bygger f. T. »Blokhús« og har 100 andre Ting at gøre — men saa snart jeg er blevet fortrolig med de omboende Stammer — og Terrain'et — saa gaar det løs.

Desværre er Landet fattigt paa alt undtagen Moskito'er og Befolkningen degenereret og udyndet af Sovesygge og Sygdomme fremkaldt af Civilisationens »Goder« og deres egen Ligegyldighed. Men hvis jeg har Held med mig vil jeg betro disse Ting til en hjemrejsende Dansker — og sende Dem saa meget, saa at der ogsaa kan blive til en Tropspræmie eller Patuljekonkurrence næste Aar.

I Kinshasa tog jeg i sin Tid nogle Fotos af det sorte Spejderkorps, Billederne var ikke værd at sende hjem, men desværre kan man heller ikke paa dem fremhæve de pragtfulde Farver, som repræsenteres i først den sortebrune Hud, de gule Benklæder, mægtig brede røde Skærfl og det belgiske Flag hver Spejder bærer naar de skal til Parade-march — men jeg spidsede altid Øren som en gammel Dragonhest, naar jeg hørte deres Horn gjalde gennem Kinshasas Palmealleer; det mindede mig om Midtjydske Division!

Andre Smaatræk hernede fra som kunde mere og interessere Spejdere hjemme har jeg lovet at skrive om til den i sin Tid berømte Midtjydske Divi-

sions officielle Organ — og de store Blade som „Vor Ungdom“, udbredt helt til Congo nu, ynder vel ikke at aftrykke de smaa Provinssprøjer som „Under Liljemærket“ og „Ved Lejrbaalet“?

Men, for at bruge et af Ritmesterens egne Udtryk, jeg kender en morderlig gæv Mand i Kinhasa — Københavner var han for 22 Aar siden, Fodboldspiller ogsaa, Chr. Knauer hedder han —

og har været hernede i Krig og Fred i mange Aar — ham skal jeg se at faa til at fortælle mig noget — vi kalder det: „Hvad den gamle Jæger fortalte“ eller „Ved det afrikanske Lejrbaal“ og jeg skal nok filme nogle passende Fotos dertil — hvis De tror at „V. U.“ er Amateur til saadanne smaa Skitser. —

Hvorfor altid oversætte Røverhistorierne fra engelsk naar vi selv kan lave dem.

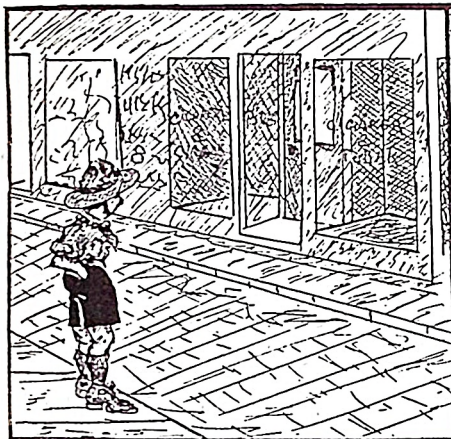
Løvrigt følger jeg meget udførligt med i dansk Spejderliv gennem ovenciterede Blade — og haaber at jeg om 2 Aar kan komme rettidig hjem til en 3die Kalø-Hindsgavl Lejr.

Idet jeg haaber snart at kunne sende dem positive Nyheder, beder jeg Dem modtage de venligste Hilsner fra Deres ærb. hengivne
Jørgen Boje.

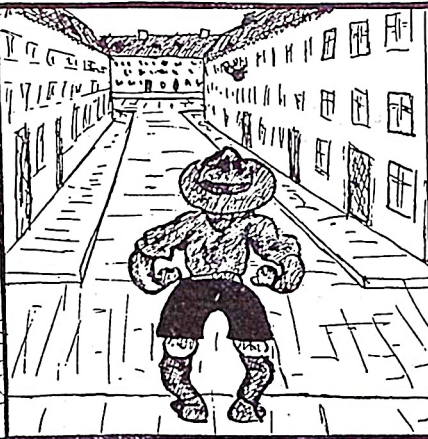
::

EN SPEJDER ER HURTIG!

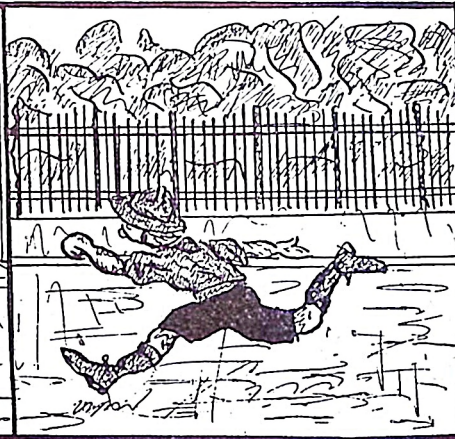
::

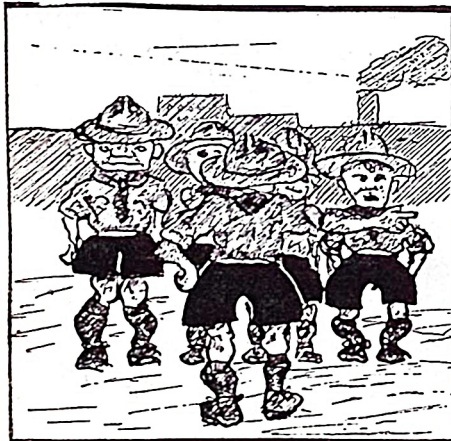
— Mon hun slipper godt fra den Vinduespudsning?

Saa! Der skvat' hun! Nu hurtig efter Hjælp!

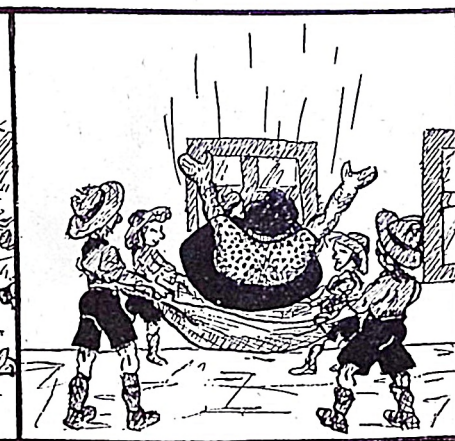
Jeg kan sikkert naa at alarmer mere hele Patrulien!

„En Kone er i Færd med at falde ud af et Vindu ude paa Amager“

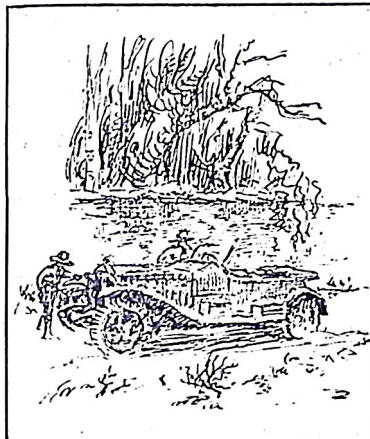
„Fremad; Spejder! Rask gaa paa!“

Bravo! Reddet! Vi naaede det heldigtvis!

KONDITOR

HENNING KLENZ TORVEGADE 32 BYEN 3423
DE BEDSTE KAGER, CHOCOLADER OG DESSERTER
BRINGER OVERALT I BYEN

DEN GRAA AUTOMOBIL

FRA ENGELSK VED SOPHUS

hele Landskabet dækket under et silkeblødt, hvidt Dække.

Endelig naaede de Muren, der omgav hele den vældige Park, i hvis Midte Gaarden laa som et lille Torneroseslot. Vejen løb langs Muren, og Drengene skridtede videre, glade over snart at være ved Maalet.

Pludselig raabte Rolf: „Se der! Hvad er det?“

Et lille Stykke foran dem holdt en Automobil midt paa Vejen. Da de kom hen til den, saa de en stor graa Vogn med mægtig tykke Ringe. Den var øjensynlig forladt, thi ikke et Menneske var at opdage. Chaufførens Plads var helt overdækket med Sne, hvilket tydeligt viste, at der ikke havde siddet nogen paa den siden det var begyndt at sne.

„Hvorfor mon den staar her og keder sig? Se, den har ikke været i Bevægelse, siden Sneen begyndte at falde. Jorden under den er ganske bar. Lad os se om der er noget galt med Vognen, for den holder da næppe her uden Grund.“

„Ringene er der ikke noget i Vejen med,“ sagde Ronald, „men det kan være, at Maskinen er gaaet i Stykker, og at Chaufføren er gaaet for at hente Hjælp.“

Han skulde lige til at se paa Motoren, da pludselig en barsk Stemme lod sig høre.

„Hov, hov, unge Mand! Kan du faa Ringene fra Automobil-bilen?“

Ronald saa op og fik Øje paa en høj, bredskuldret Mandsperson, der var ved at klatre over Muren.

„Jeg troede, der var noget i Vejen med Motoren, og jeg vilde prøve, om jeg kunde reparere den,“ sagde Ronald høfligt.

„Saah, troede du det,“ ud-

brød den fremmede og saa mistænksomt paa de to Drenge. „Plejer du at stikke din Næse i alle Automobiler, der holder paa Gader og Stræder?“

Ronald rødmede.

„Ja, saa maa De virkelig undskyldte,“ sagde han; „men naar en Motorvogn holder midt ude paa en Landevej, uden at der er et eneste Menneske at se, saa maa man da gaa ud fra, at der er noget galt med den.“

„Men nu kan du se at der ikke er noget i Vejen med Automobil-bilen,“ sagde den høje Mand og satte Motoren i Gang og var kort efter forsvundet i Sneykningen.

„Sikken en arrig Fyr,“ sagde Rolf og kastede en Snebold i den Retning, Vognen var kørt. „Han skulde have et Kursus i Takt og Tone.“

„Hvad mon han havde at gøre inde i Parken,“ spurgte Donald.

„Det er ikke godt at vide,“ svarede hans Kammerat, „men det er i hvert Fald en lidt mistænkelig Maade, han kom ud af den paa. Skal vi ikke kravle ind over Muren og følge hans Spor gennem Sneen?“

„All right,“ svarede Donald Farmer, og et Øjeblik efter stod de to Drenge inde i Parken.

Der skulde ikke et meget erfarnt Øje til for at finde den Vej, Manden havde taget. Et langt Stykke løb Sporene langs med Muren; men pludselig drejede de brat af og førte ind i et tæt Krat, som næsten gik helt op til selve Gaarden.

„Jeg er lige ved at tro, at der er noget galt fat,“ sagde Rolf. „Hvis han havde haft et virkeligt Ærinde paa Gaarden, havde det dog været naturlligere, at køre helt op til Hovedindgangen, i Stedet for at kravle over Muren og luske sig frem gennem dette indfiltrede Krat.“

„Du skal se,“ sagde Ronald, „det har nok været en gemenlig Tyveknaegt, der har gjort Indbrud.“

Nu begynder det at sne,“ sagde Rolf Page, som sammen med sin Spejderkammerat Ronald Farmer spadserede hen ad Landevejen mellem Shere og Gomshall.

„Saa meget des bedre,“ svarede Ronald, „det giver mere Julestemning.“

„De andre har sikkert moret sig glimrende hele Dagen.“

„Ja; det er kedeligt, at vi ikke havde fri fra Forretningen idag, saa vi kunde være taget med de andre derud i Morges tidlig.“

En af de gamle Spejdere i Troppen havde inviteret alle Drengene ud til den dejlige gamle Herregaard, hvor han, efter at hans Forældre var døde, boede sammen med sin rige Onkel. Hele For- og Eftermiddagen skulde de løbe paa Skøjter paa en stor Sø, der laa et lille Stykke Vej borte fra Gaarden, og om Aftenen skulde de more sig indendørs. Rolf og Ronald, der var nogle af de ældste Spejdere i Troppen, havde Plads i en større Forretning i Byen, og paa Grund af Juletravlheden kunde de naturligvis ikke faa fri. De havde derfor aftalt med de andre, at de vilde komme ud paa Herregaarden ud paa Eftermiddagen.

De var nu paa Vej, da det pludselig begyndte at sne. Først hvirvledes enkelte Fnug gennem den frostdirrende Luft; flere fulgte, tættere og tættere, og snart laa

„Det er meget muligt,“ svarede Rolf, „men hvad tror du, han har stjaalet? Han bar jo ikke paa noget.“

„Juveller maaske,“ Donald saa spørgende paa sin Ven.

„Nej, nej, Mr. Guildford bor ganske alene sammen med Harald, og de har næppe Juveller.“

„Hør,“ sagde Donald, „er Mr. Guildford ikke ved at bygge en ny Flyvemaskine; eksperimenterer han ikke med en ny Model?“

„Jo,“ svarede Rolf og fortsatte ophidset, „det er maaske Planer og Tegninger til Flyvemaskinen, som han har stjaalet!“

„Ja, netop,“ sagde Donald; „nu skal du høre. Jeg løber nu helt op til Huset for at faa fat i en eller anden. Løb du ned til den lille Sø i den anden Ende af Parken, der hvor vi løb paa Skøjter forrige Vinter; du kan nok huske, hvor den ligger. Det er jo meget muligt, at Mr. Guildford er dernede sammen med alle Drengene.“

Hver for sig til sin Side, og efter at have løbet et Par Minutter, kunde Rolf høre Kammeraternes Stemmer nede fra Søen, og et Øjeblik efter styrtede han ud paa Isen og hen til Mr. Guildford, der var ved at lære Drengene nogle Skøjtekunststykker.

„Hallo, Hallo,“ sagde Mr. Guildford, „sikken et Hastværk.“

„Har De nogle Planer og Tegninger over Aeroplaner oppe i Huset,“ spurgte Rolf og pustede af Anstrængelse.

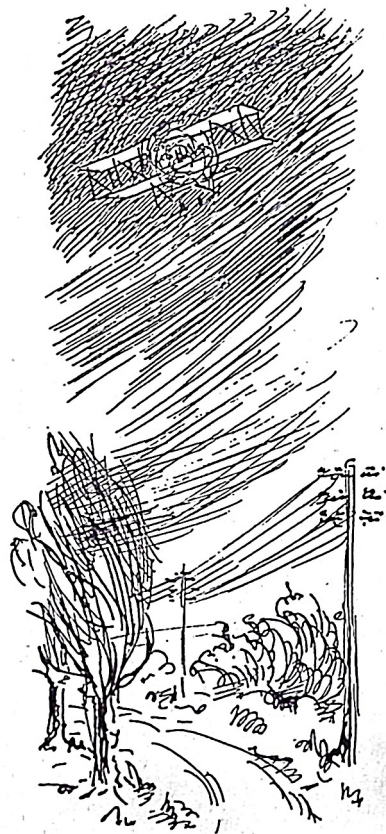
„Ja det har jeg. Men hvorfor spørger — — —“

„De er vist blevet stjaalet,“ sagde Rolf og satte med faa Ord Mr. Guildford ind i Situationen.

„Kom med,“ sagde denne og styrtede op mod Huset fulgt af Rolf og de andre, der i Hast havde taget deres Skøjter af. Ved Døren mødte de Donald, der fortalte dem, at en af Ruderne paa Husets Bagside var slaaet ud, og at man kunde se, at Tyven ad denne Vej var kommet ind i Huset.

Medens Drengene ventede udenfor og ivrigt diskuterede det passerede, undersøgte Mr. Guildford hastigt sine Gemmer og konstaterede hurtigt, at Planerne og Tegningerne var stjaalet.

„De er væk,“ sagde han, da

han kom ud, „vi maa efter ham i min Bil!“

De løb ind i Garagen; men da de skulde trække Vognen ud, opdagede en af Drengene, at Bagringene var skaaret igennem paa Kryds og Tværs.

„Det er sikkert ham, der har gjort det for at forhindre os i at forfølge ham,“ sagde Mr. Guildford, „men hvad skal vi gøre for at forhindre Slubberten i at undfly?“

„Kan vi ikke sætte efter ham

i Deres Flyvemaskine,“ indskød en af Drengene.

„Det kan vi gøre,“ udbrød Mr. Guildford; „en af jer maa tage en Cykle og køre ned til Byen og underrette Politiet om det skete.“

Tom greb en Cykle, der stod i Garagen og for hurtigt som Vinden af Sted til Byen.

„En anden af jer kører hurtigt ned til Dr. Martin, som bor ca 4 miles herfra og beder ham køre op ad Hovedlandevejen og se, om han kan naa den graa Automobil; han har selv en meget hurtiggaaende Vogn.“ Han skrev nogle faa Ord paa et Stykke Papir, som han gav til en af Drengene, der med Lynets Hast for af Sted for at udføre sit Ærinde.

Imedens gav Mr. Guildford sig til at gøre den flotte Blériot Maskine klar til Afgang.

„Vil du ledsage mig,“ spurgte han Rolf, „jeg maa have en med til at kigge efter Automobilten.“

„Javel,“ svarede Rolf henrykt.

„Træk saa det Gummitøj paa der hænger der og tag det lange uldne Tørklæde om Halsen og Automobilbrillerne for Øjnene.“

I Løbet af et Øjeblik var Rolf fuldt paaklædt og klatrede op paa Sædet bag Mr. Guildford, der satte Motoren i Gang. Der hørttes en summende Lyd, da Propellen begyndte at snurre rundt, men hurtigt steg Lyden til en Larm, Maskinen kørte et lille Stykke hen over Grøsværet og hævdede sig saa graciøst fra Jorden.

Faa Sekunder efter var den ude over Landevejen. De fløj meget lavt, da det var forholdsvis vanskeligt gennem Sneykningen at skelne Vejen, og Motorens Larmen var saa voldsom, at det var umuligt for dem at høre Støjen fra Automobilten nedenunder. Farten forøgedes fra Sekund til Sekund, og Rolf kunde mærke, hvor voldsomt Vinden pressede ham paa Brystet. Hvert Øjeblik maatte han skrabe Sneen

væk fra Brillerne. Kulden var voldsom; han følte ligefrem sine Lemmer stivne. Foran ham var Mr. Guildfords brede Ryg. Hans Hænder hvilede paa Rattet, ved Hjælp af hvilket han dirigerede hele Flyvemaskinen. Rolf prøvede engang at tale til ham; men Vinden greb Ordene og førte dem bagud. Saa koncentrerede han hele sin Opmærksomhed paa Vejen, der utydeligt skelnedes nedenunder.

Pludselig holdt det op med at sne. Vejen delte sig i to Dele, og Mr. Guildford fløj over den, der førte til venstre. Farten var enorm. Der var stadig ingen graa Automobil at se. Rolf forstod, at de maatte være fløjet den forkerte Vej, thi havde Tyven valgt den Vej, der gik til venstre, og som Maskinen nu fløj over, saa maatte de, med den rasende Fart, de havde paa, have indhentet ham. Der var nu kun et at gøre: at flyve tværs over den store Hede, der laa mellem de to Veje og saa flyve tilbage ad den anden Vej; det kunde saa maaske lykkes dem at møde Automobilen.

Rolf bøjede sig frem i Sædet og brølede det ind i Øret paa Mr. Guildford, der svarede med et Nik.

Da der nu ikke var noget at holde Udkik efter, saalænge de fløj over Heden, lod Guildford Maskinen stige højere og højere op gennem de tykke, tunge Sneskyer, og pludselig brød Maskinen gennem disse og befandt sig i straalende Solskin. Rolf udstødte et Begejstringsraab ved Synet af Solen; da han kiggede ned, saa han Sneskyerne, der lignede et Hav i Oprør.

Da Mr. Guildford antog, at de maatte være i Nærheden af Vejen, lod han Maskinen dale ned gennem Skylaget. Pludselig hørte Rolf en smældende Lyd, og Maskinen hældede voldsomt til højre. Han maatte holde sig krampagtig fast for ikke at falde ud. Grunden til den stærke Krængning

var den, at en af de store Barduner, der holder Vingerne oppe, var knækket over, saa den højre Vinge hang nedefter. Det var kun den stærke Fart, der forhindrede Maskinen i helt at faa Overbalance.

Pludselig fik Drengen en Idé. Hvis det kunde lykkes ham at tynde den venstre Vinge lige saa langt ned som den højre, kunde det maaske lykkes ham at hindre Maskinen i at styrte ned. Uden at spille et Sekund kravlede han op fra sin Plads og bevægede sig langsomt henover Vingen.

Tomme for Tomme bevægede han sig frem, og langsomt genvandt Aeroplanet sin Ligevægt. Men pludselig faldt det paa Næsen. Rolf hørte en Knagen og Bragen og blev kastet ud af Maskinen og styrtede paa Hovedet ned gennem Grenene paa et stort Træ og havnede paa Jorden.

Heldigvis var han sluppet nogenlunde fra Faldet; han havde blot faaet en Del Hudafskrabninger. Han rejste sig op og saa, at de var faldet lige ned paa Landevejen; Ruinerne af Flyvemaskinen laa tværs over Vejen og spæredes fuldstændig. Mr. Guild-

ford var intetsted at se. — Rolf begyndte at lede efter ham og fandt ham endelig liggende i Grøften med et stort blødende Saar i Panden. Han fik med noget Besvær taget sit Tørklæde af, og med dette anlagde han nu en foreløbig Forbinding, hvorpaa han undersøgte den saarede Lemmer og konstaterede at han ikke havde brækket noget Ben. Med eet hørte han Larmen fra en Automobil, der kom kørende hen ad Vejen. Han udstødte et Lettelsens Suk. Her var Hjælpen.

Men næppe var han kommet op af Grøften, før han raabte højt af Overraskelse.

Det var den store graa Automobil. Hurtig dukkede han ned i Grøften igen. Han hørte den fremmede bande højt at Ærgelse over Forhindringen og saa, hvorledes han sprang ud af Vognen og forsøgte at rydde Resterne af Flyvemaskinen bort, saa han kunde komme videre.

Medens Manden var i Færd hermed, sneg Rolf sig hen til Automobilten, og med sin Kniv punkterede han begge de tykke Bagringe.

Da den fremmede hørte Luf-

ten sive ud, for han bagom Vognen og skulde lige til at kaste sig over Rolf. Denne spændte imidlertid Ben for ham, saa han styrtede om paa Jorden. Det varede dog kun et Sekund; saa var han igen paa Benene. Rolf, der kunde se, at han umuligt kunde klare sig over for Tyven, løb rundt om Automobilten og den anden efter ham.

Ganske uvilkaarlig udstødte Drengen Patuljeraabet, og til hans store Overraskelse hørte han det gentaget af flere Stemmer. Den fremmede hørte det ogsaa; thi han instillede Forfølgelsen af Rolf og sprang over Grøften ind paa Marken.

Rolf var imidlertid straks efter ham. Nu var Hjælpen jo nær og han betragtede det som sin Pligt at forhindre Tyven i at slippe bort. Han greb fat i ham, og nu laa de kæmpende vildt i Sneen.

Drengen udstødte Raabet igen. Han mærkede, at hans Kræfter ebbede ud, og at han ikke længe kunde modstaa den fremmede.

Pludselig følte han sin Modstanders Tag svagere, og et Øjeblik efter laa han alene paa Jorden. Da han fik rejst sig op,

saa han sine Spejderkammerater sammen med en fremmed Mand binde Tyven.

„Det gik meget simpelt til,“ svarede Donald paa Rolfs Spørgsmaal, „da Arthur var kommet et lille Stykke ned ad Vejen for at hente Dr. Martin, kom denne netop kørende og efter at have læst Sedlen, som Mr. Guildford havde skrevet, kørte han hen og hentede et Par af os, og i fuld Fart for vi hen ad Vejen, stadig følgende Automobilsporet, der var meget let at se i Sneen.“

„Mr. Guildford har ingen Ben brækket,“ sagde Dr. Martin, som havde undersøgt den saarede, „om et Par Timer er han helt kvik igen. Har du Planerne og Tegningerne?“

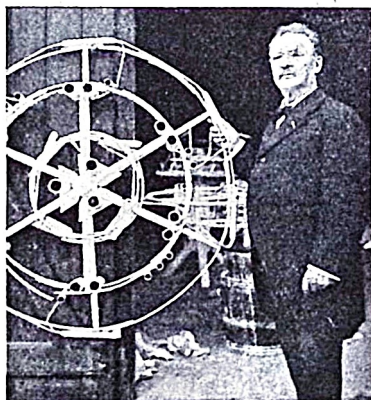
„Her er de,“ svarede Rolf, og slog paa sin ene Lomme.

„Det er godt,“ sagde Doktoren, lad os nu faa Mr. Guildford op i Automobilten. Saa kører jeg hjem med ham og sender en anden Bil ud efter jer og Tyven, som I maa passe godt paa saalænge. Jeg skal saa sørge for, at I faar et ordentlig Foder, naar I kommer hjem. Det kan I visse- lig trænge til.“

MELLE M SOLE

Hvilken Københavner-Dreng har ikke følt Hjertet banke af Spænding og Begejstring, naar han saa de hvislende og sydende Raketter fare op mod den dybe Nathimmel og sprede deres prægtige Stjernedrys ned over Tivolis gamle Kroner? En saadan Sommeraften har han vel nok haft den største Lyst til at krybe „inden for Snoren“ for at se den mærkelige „Trolldmand“, som — skjult i Mørket — frembragte de pragtfulde Lyseffekter. — Da Tivolis gamle Fyrværker, Fritz Busch, fornylig tog sin Afsked, opsogte vi ham og bad ham skrive et Par Ord til de danske Drengene. Forleden Dag modtog vi følgende Linier fra den aldrende Kunstfyrværker.

„Ja, fra jeg var 9 Aar gammel

experimenterede jeg tidt med Krudt fra Soldater 1848, lavede „Trolldkjællinger“, og brændte af. Det sved tit Fingrene, men det dæmpede ikke min Ildhu, jeg hang bare i — og naaede efterhaanden et godt Resultat. Pro-

OG RAKETTER

vinsianerne brugte Fyrværkeri til alle Fester, og i Sverige var jeg engageret til Lorenzberg hver Sommer. Imidlertid døde Tivolis gamle Fyrværker Gaetano Amici, og jeg blev kaldt hjem for at overtage hans Virksomhed for ca. 40 Aar siden. Tivoli har været en udmærket Virkeplads i de mange Aar, og jeg har kun høstet Ære og Glæde der, men nu er jeg træt af Arbejdet. Naar man har naaet de 83 og et halvt Aar, maa man have Lov til at hvile sig og lade en dygtig Elev prøve Vingerne som Medhjælper og Efterfølger.

Fritz Busch

SPEJDERAANDEN OG FOLKENES FORBUND

AF OVERRETSSAG-
:: FØRER ::
EJNAR KRENCHEL

Sankt Hansdag den 24. Juni blev der hele Danmark over solgt et lille „Fredsmærke“. Det kostede kun 10 Øre, saa alle Folk havde Raad til at købe det. Ikke desto mindre gik det temmelig sløjt med Afsætningen baade i København og flere andre Steder, skønt Spejderne var rykket til Undsætning, trods Eksamenslæsning og Travlhed.

Hvorfor var Folk saa uvil lige? Hvad var det egentlig, der blev samlet ind til? Ja, kloge Spejdere, der havde lyttet efter, hvad deres Fører havde fortalt dem, kunde svare, at der blev samlet ind til at udbrede Oplysning om „Folkenes Forbund“ og til Arbejdet for Udvikling af Retsforholdet mellem de forskellige Lande. Var det noget at blive fornærmet over? Eller var det noget at trække paa Skuldrene af? Vil vi ikke allesammen være med til at sprede Oplysning om „Folkenes Forbund“, hvis det kan hjælpe til, at vi faar færre Verdenskrige, færre Ødelæggelser og Drab af uskyldige unge Mennesker?

Hvorfor gik Folk forbi Spej-

deren og sagde Vittigheder om, at de snart vilde have „Fred“ for de mange Mærkedage. Var der ikke ogsaa nogen, der sagde: „Vi faar s'gu aldrig Fred her paa Jorden, gaa hellere ud og saml Penge til en Maskinkanon?“ Der var nok ogsaa nogen, der mente, at vi *havde* faaet Fred, saa der var ikke noget at samle ind til.

Naar jeg skal samle mit Hovedindtryk af Fredsdagen, mindes jeg uvilkaarlig nogle Udtalelser af en engelsk Journalist, der har opholdt sig meget heri Danmark. Han sagde fornylig, at det danske Folk havde mange gode Egenskaber, men de led af 3 Fejl: For det første vilde de aldrig have noget at gøre med en Sag, naar de ikke kunde se Resultatet med det samme. For det andet var de for „ligeglade“. For det tredje holdt de alt for meget af god Mad.

I England — Spejdernes Foregangsland — taler man alvorligt om „Folkenes Forbund“. Alle er paa det rene med, at det er et første, vaklende Forsøg paa at skabe en fælles Rigsdag for hele Verden. Man indser, det er rent galt, at Amerikas forenede Stater ikke har sluttet sig til For-

bundet. Men man interesserer sig levende for at forbedre det, sprede Oplysning om det gennem Skrifter, Foredrag og Foreninger og hjælpe til med at bane Vej for de store Tanker, som Folkeforbundet bygger paa nemlig „at udvikle Samarbejdet mellem Folkene og betrygges deres Fred og Sikkerhed.“

Her i det lille Danmark anser hvert Menneske sig selv for et enestaaende Lys, naar han viser Tænder til et Fotografi-Smil og serverer følgende Aandrigthed: „Ved De, hvad *jeg* mener om „Folkenes Forbund?“ Jeg mener, det er et dødtfødt Foretagende: det er „bluff“, der er lavet af Stormagterne for at stikke os Blaar i Øjnene.“ — Lad jer ikke imponere, Spejdere. Om „Folkenes Forbund“ skal blive et dødtfødt Foretagende eller ikke, det afhænger ganske simpelt af jer; — Ungdommen i alle Lande — baade de Voksne og de Halvvoksne og de der lige er begyndt at følge med i Aviserne, skal gribe de Tanker, som de Ældre ikke tør tro paa, fordi de ikke kan se Resultatet i deres egen Levetid.

Hør, hvad den belgiske Politiker Hymans sagde, da han sluttede det første Folkeforbunds-møde i Genf: „Jeg paakalder Ungdommen til at skabe den nye Verdensaand, som er en Betingelse for Folkeforbundets Vækst.“

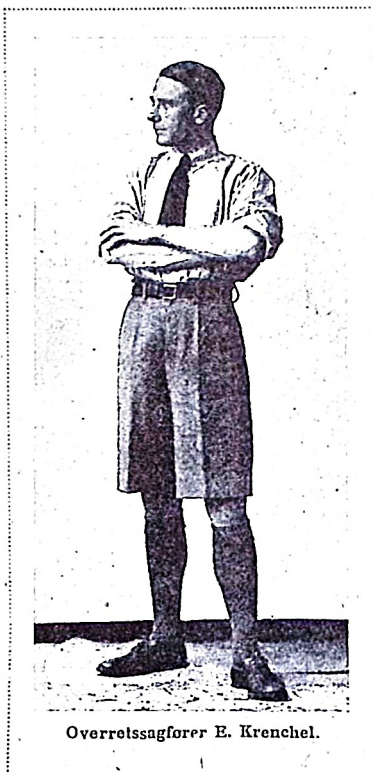
Hymans har Ret! *Verdensaanden* skal skabes om. Den rette Spejderaand skal sættes i Stedet. — Spejderloven skal I og alle jeres Kammerater og Samtidige føre med jer ud i Livet, naar I faar Ansvaret og begynder at tage Del i Arbejdet for jer selv og Samfundet og faar Indflydelse paa, hvordan hele Udviklingen skal være.

Spejderloven lærer, at man skal være tro mod sit Fædreland, men den lærer ogsaa, at man skal være en god Kammerat. Det sidste Bud er uforene-

ligt med at hade Folk af andre Nationer. Danske Spejdere skal elske Dannebrog, men lade det vaje Side om Side med det grønne Spejderbanner, der bærer al Verdens Spejders fælles Valgsprog „Vær beredt.“ I skal synge de gamle Fædrelands-sange, men kalde de unge Digtere til jeres Lejrbaal og give dem Ideer til nye Sange, skabe i Folkeforsoningens Aand. I skal frem for alt føre Kærligheden til Fædrelandet med ud i jeres Fremtidsarbejde og ikke vise den i Sang og Klang alene og Glæde over afdøde Helte, men ved at gøre positiv Gavn for jeres Medmennesker. Og overalt, hvor I kan bidrage til Forsoning mellem Folk, der bærer Verdenskrigens Had i sig, der skal I være beredt, som gode hjælpsomme Kammerater.

Spejderloven lærer jer endvidere at være ærlige og paalidelige. Den engelske Politiker Viscount Grey udtalte i Januar i Aar i en Tale, han holdt i Glasgow under en international Studenterkongres: „Om nogen af Dem tænker paa at gaa ind i det offentlige Liv — ja hvilken Gerning De end har at gøre med i Livet, begynd medens De er ung med at være ærlig mod Dem selv med Hensyn til Deres Motiver.“

Den „nye Verdensaand“, som Hymans kalder paa, maa præges af, at ingen svigter sin Overbevisning — selv ikke i Politik. Jeg kunde fristes til at tilføje: heller ikke i Journalistik. Pressen er jo som et gammelt Barometer. Naalen svinger, saa godt den kan, efter Solskin og Regn, efter Blæst og „Foranderligt“. Det gælder om altid at have Kontakt med Publikum og fabrikere den Taage, der hedder „den offentlige Mening.“ Den nye Tid og den nye Verdensaand kræver Plads for de stærke Journalister, de ansvarsbevidste Førere med Overbevisning og Idealisme i Kroppen. Saa skal

Overretssagfører E. Krenchel.

„Folkenes Forbund“ forbedres og brændes fast i den almindelige Bevisdthed. Saa skal Interessen kaldes til Live Landene over hos de overfladiske, hos de ligeglade, hos de forsagte og hos dem, der foretrak et godt Maaltid Mad.

Ja, jeg har egenligt meget mere paa Hjærtet. Men lad mig slutte med at forsøge nogle praktiske Raad til Spejderne. Jeg vil først og fremmest indprente de Voksne mellem mine Kammerater dette ene: Svigt ikke Korpset, selv om det er mindre moderne mellem de Bankmænd, Forretningsfolk, Kontormennesker, I omgaas, at have med Spejdersport at gøre. Søg i Stedet for at danne Røvertroppe eller nye Drengetroppe som I selv tager Ledelsen af. Og skulde I blive nødt til at opgive alt aktivt Arbejde, saa *bliv* alligevel

ved med at være Spejdere hele Livet igennem:

Det er min Erfaring, at mange Mennesker bliver ringere, mere indsnævrede og mere egenkærlige fra den Dag, da der aabner sig Udsigt for dem til en mere selvstændig Livsstilling og den naturlige Kappelstrid og Lysten til Penge, Magt og Anseelse trænger andre Interesser i Baggrunden. Først ad Aare, naar man naaede frem til sit Ærgerrigheds Maal eller opgav Konkurrencen, blev der Tid til at tænke paa de gamle Interesser. — Og saa var Ungdomstiden borte.

Det er mit Haab, at de Unge, der for alvor har været Spejdere, vil bevare noget af den sunde Samfundslære, det Lejrlivets Sammenhold, den Kammeratskabsfølelse, den Trang til at hjælpe andre og den rette frasefrie Fædrelandskærlighed, som de halvt ubevidst har indlevet sig i, og føre denne Idealisme med ud i deres Livsstillinger. Saa skaber de lidt efter lidt en ny og bedre „Tidsaand“, der kan afløse Nutidens kortsynede Egoisme. — Den offentlige Mening i alle Landene vil efterhaanden vokse sig stærk og kræve en Løsning af Folkeforbundets store Opgaver. Overalt hvor der eksisterer en virkelig sund, folkelig Spejderbevægelse, vil den fremme Udviklingen og bidrage til at rejse og styrke en saadan offentlig Mening.

Maaske vil der gaa Aarhundreder; maaske vil Vejen gaa gennem nye Krige. Men derfor skal vi ikke opgive Troen alligevel. Det er det sidste, en Spejder maa gøre. En voksende sund Idealisme, en Forbedring af Menneskeracen skal gaa Side om Side med en voksende Forstaaelse af, at alle handler klogest ved at undgaa Krige.

Jeg vil dernæst sige til alle mine Kammerater i Korpset baade Voksne og Drengene. —

Forsøm ikke nogen Lejlighed

til at lære at forstaa og tale fremmede Sprog — her har jeg selv uendelig meget at indhente — at veksle Breve med udenlandske Spejdere og paa- virke Spejdere fra de tidligere krigsførende Lande til at forstaa, at de alle er Kammerater, og at Verdenskrigen betyder Tab og Ødelæggelse for *alle* Parter og hele Civilisationen, at Folkeheden bør udryddes. Hver lille god Gerning — hver en Omvendelse betyder et Skridt frem i den rigtige Retning. Sidst og ikke mindst: Følg med i Aviserne og læs om, hvad de foretager sig dernede i Genf, hvor Folkeforbundet har sine Kontorer.

Hvis nogen skulde ønske det, skal jeg gerne i en senere Artikel fortælle lidt nærmere om, hvad Folkeforbundspagten gaar ud paa, og hvad der arbejdes med.

Juli 1921.

Med Spejderhilsen
Ejnar Krenchel

NOTER

Hilsen.

Hjemkommen fra en 2 Maaneders Rejse er det mig en Glæde at overbringe danske Spejdere en kammeratlig Hilsen fra Kammeraterne i Wien, Salzburg, Ansbach, Florenz, Rom, Milano, Bern, Zürich, Basel, Baden-Baden og fra den tyske Spejderchef, Baron von Seckenberg i Bamberg.

Bonde

Rettelse.

I Anledning af en Artikel i Majnumret har vi modtaget:

Paa et Møde 30. Sept. 1917 dannedes Maribo Trop paa Initiativ af Albrecht Wulff Petersen (Norre Alslev Trop). Han blev valgt til Tropsfører og henvendte sig til Fru Doris Sørensen, Skovnæs, som hjalp Troppen til Danelse af et Tropsraad.

Frederik Nygaards Sang

Af indsendte Forslag angaaende Melodi til Frederik Nygaards Sang i forrige Numer anfører vi:

„Men Clara, hvorfor rødmer du —“

„Nu titte til hinanden —“

„Der vanker en Ridder —“

„Nu piber alle Fløjter —“

„Du gamla, du fria —“

De er jo ret forskellige — en enkelt kan maaske nok bruges — men hvor bliver den originale af? Frederik Nygaards friske Sang er vel nok en „egen Melodi“ værd!

Niels.

„Danske Dreng“ (F. D. F.s Medlemsblad) har aftrykt vor Artikel om Niels i forrige Nummer og slutter med følgende Linier:

Vi takker „Spejdernes Magasin“ for den venlige Omtale af Niels og har købt en smuk Eresgave til den Spejder, der tog Torden til Søllerød. Den henligger paa venstre Side af vort amerikanske Skrivebord paa vort smukt udstyrede Redaktionskontor i Valkendorfsvej, hvor vi vil bede ham henvende sig, da vi gerne personligt vil have Lejlighed til at trykke hans Haand. Red.

1. Silkeborg i Ilden.

I Anledning af Skovbrandene læses i „Silkeborg Avis“:

Et Par Steder lykkedes det Ilden at faa fat i Gdr. Stoustrups værdifulde Del af Skoven, og det saa ud som umuligt at faa den slukket igen, men en Afdeling Spejdere under Tropsfører Esbaks Ledelse gik paa med Dødsforagt og kvalte Ilden i Sand. Ret uforstaaeligt er det, at man har faaet den dæmpet et Sted, hvor den har været henved 12 m oppe i tætslaaende Granskov og saa pludselig er standset.

Skovfoged Jensen-Tusch udtaler overfor os en stærk Ros af dette Drengeholds Arbejde.

Mappe til „Vor Ungdom“.

Vi gor opmærksom paa, at I for 50 Øre kan faa et Samlerbind til Opbevaring af „Vor Ungdom“. Ved Bestillinger paa 25 Stkr. faar Troppen 10 pCt. Rabat.

Foreningen til Indkøb af Boldspilrekvisiter

V. Voldsg. 8 Møllebøden B.
(NY ROSENBOG- & DEN EISENHORN FRA RAGNERPÅSEN)
TELEBYEN 1646
TELEGRAD: „BOLDSPILKØBT“

SKOTISKE FODBOLDE, FODBOLDSTØVLER,
KLUBDRAGTER, BENSKINNER, NET etc.
AFL KUN I FØRSTE KLASSES REPRÆSENTATIVE KVALITETER

OVERSÆT AVNEDS TIL BOLDSPILS FREMME

BITRE PILLER

IX

5000 NYE ABONNENTER!

Oven paa Sommerens muntre Glæder har I vist godt af at faa en bitter Pille!

Det er angaaende jeres Blad Vi har nok af Stof og nok af Billeder, vi er ogsaa begyndt at faa flere Annoncer, som I ser — men vi mangler stadig: Abonnenter! „Vor Ungdom“ burde være det Blad, som alle Danmarks Drengene holdt! Ogsaa Ikke Spejdere. Jo flere Abonnenter, vi faar, des bedre kan Bladet blive, og jo længere vinder Spejdersagen frem.

Nu kommer vi til jer om Hjælp! Hver af jer burde mindst skaffe en ny Abonnent. Tænk engang efter, hvor mange Kammerater I har, som endnu ikke holder „Vor Ungdom“, — og gaa saa løs paa dem!

Resultat: 5000 nye Abonnenter.

5000 nye

Abonnenter!

O L E

AF ALBERT JØRGENSEN

TEGNINGER AF AXEL MATHIESEN

Der var ikke en Dreng i Skolen, uden at han kendte Ole. De store kendte ham som den dumme Dreng, der aldrig kunde noget, men som de altid kunde lave Fest med, og de smaa Drengene kendte ham som den gode Dreng, der gerne vilde lege med dem, og som altid var parat til at forsvare dem, hvis der skulde blive noget galt. Lærerne kendte ogsaa godt Ole, de stod tit og lo hjerteligt, naar han som en stor forskræmt Fugl dinglede om i Skolegaarden — for sandt at sige, Ole var en sær en, en rigtig Lemmedasker.

Baade Arne og Ben dinglede paa ham, som var de ved at falde af hvert Øjeblik. Kinderne lignede et Par overskaarne Æbleskiver, der var klasket fast paa hver sin Side af en tyk flad Kartoffelnæse, og Haaret var rødt baade til Skilning og opstrøjet paa en Gang.

Han gik i Konfirmandklassen men var kommet lige fra 5. Hjelpe og kunde selvfølgelig slet ikke følge med; men mere kunde han nu ikke drive det til i Løbet af sine 7 Skoleaar.

Sine store Fødder satte han i Gulvet med et Brag, og man kunde ogsaa godt høre naar han lod sin kødfulde Bagdel dumpe ned paa Bænken, men det var ogsaa den meste Støj han gjorde. Lærerne havde aldrig haft Grund til at klage over hans Opførsel — han var for dum til at lave Fest, sagde de.

Trods hans Dumhed kunde de alligevel godt lide ham; ganske vist svarede han meget sjældent paa det, der blev spurgt om; men han fortalte alt muligt, hvad han oplevede.

„Herr Lærer“, kunde han pludselig udbryde midt i en Religionstime.

„Ja, hvad er der nu, Ole?“

„Min Fader kan slaa Kraftspring!“

Saa lo hele Klassen og Læreren med, og saa gik de videre, indtil Ole fandt noget andet mærkværdigt og for ham uopnaeligt at meddele Læreren.

Ole fandt sig i alt, hvad Kammeraterne gjorde ved ham, det var dem umuligt at drille ham, saa han blev gal i Hovedet — undtagen naar de drillede de smaa, eller naar nogen af hans Kammerater led Uret, saa var der ingen bedre Ven at faa end Ole. De smaa Drengene i Skolegaarden flokkedes da ogsaa om

ham, de forstod ikke, at han var dum, de havde kun mærket, at han var god, og det kunde de bruge.

Men Ole havde jo ogsaa Fjender. Han kunde ikke fordrage de Drengene, der gik i Viceinspektørens Klasse; de var vigtige og uretfærdige, især de Drengene, der skulde holde Vagt, og derfor var han en Fjende af dem. Ole havde været længe om at regne det ud; men en Dag gik det dog op for ham, at Viceinspektørdrengene var meget værre end Lærerne, derfor mente han, at det var urimeligt at føre Krig mod Lærerne, de gjorde saa-

mænd ingen Fortræd, nej, Viceinspektørdrengene, de skulde have Klø — men det kunde han ikke faa Kammeraterne til at forstaa, de vilde hellere drille Lærerne saa meget som muligt og ved Hjælp af Bestikkelse holde sig gode Venner med Viceinspektørdrengene; saa kæmpede Ole alene, og det er om den sidste af hans Kampe vi skal høre.

* * *

Det ringede.

Ud af Viceinspektørens Klasse stormede en halv Snes store Drengene, som fordelte sig forskellige Steder i Skolen: Paa Trappegangene, ved Vandposten, og ved Laagen — de skulde holde Vagt.

Et Øjeblik efter blev Dørene fra de forskellige Klasseværelser slaaet tilbage med et Brag. Drengene myldrede ud, klaprende paa deres Træsko og sludrende om den sidste Time. En endeløs bugtende Række snoede sig ned ad Trapperne og opløstes nede i Gaarden under Skrig og Skraal.

Laagevagten havde straks taget Opstilling udenfor Skoleporten og var begyndt at spille Klink — det maatte Drengene nu ellers ikke gøre inde i Skolegaarden; men de passede jo selv paa.

I sidste Øjeblik opdagede de en lille Fyr, der var ved at liste sig ud gennem Laagen.

„Hov du der, hvor skal du hen?“ og en knyttet Næve dalede ned i Hovedet paa ham.

„Hvad hedder du?“

„Svend — — jeg har faaet Lov til at gaa hjem efter min Mad af Læreren.“

„Det kan du maaske bilde en Lærer ind, men ikke os — frem med Sedlen.“

„Jamen Læreren sagde at jeg behøvede ingen, bare jeg sagde, at jeg havde faaet Lov til det.“

„Skulde du hilse, og sige det.“

„Ja, jeg skulde.“

„Hvem er din Lærer?“

„Det er Petersen.“
 „Det hedder Herr Petersen — din uopdragne Unge — og hvad er det saa for en Petersen, her er to af dem?“

„Det er A. B. Petersen.“

„Herr A. B. Petersen, kan du dog ikke huske det Dreng — — — ja, han sender aldrig nogen Seddel med ned — — men nu vil vi ikke finde os i det mere kan du hilse og sige, op og faa en Seddel, underskrevet af A. B. C. Petersen og med Dato, forstaar du, ellers slipper du ikke ud.“

Svend listede af og kom et Øjeblik efter tilbage med den ønskede Seddel — han havde maatte forstyrre Læreren inde paa Lærerværelset, hvor han sad og slugte sin medbragte Mad for at blive færdig i de faa Minutter, Frikvarteret varede — men Laagevagten maatte man jo lystre.

Henrik og Kaj spillede videre. Det var en hel Tjans at gaa i Viceinspektørens Klasse og især at holde Vagt — saa kunde de altid skiftes til at gaa hjem og drikke Kaffe i det store Frikvarter, de kom først ned og gik sidst op, og tit tilbragte de en ekstra halv Time dernede — de havde samlet Papir op i Anlægget udenfor Skolen sagde de.

„Du Henrik, skal vi ikke se at faa fat paa Ole oppe fra Konfirmandklassen, han er altid saa storsnudet over for os.“

„Jo, bare han vilde komme herhen, saa skulde vi nok finde noget at trække ham op for.“

„Hvad har vi for i Historie i næste Time?“

„Det ved jeg ikke, jeg er ogsaa ligeglad.“

„Hør du da ikke læst?“

„Ikke et Suk — jeg skal rundt med Forsømmelseslisten — jeg bliver jo ikke hørt i Dag, hvorfor skulde jeg saa læse.“

„Bare jeg ogsaa havde noget at løbe rundt med.“

„Det kan du da nemt faa.“

„Hvad skulde det være?“

„Du kan sige, at A. B. Petersen paa Nr. 19 og et Par andre Stødere ikke har set Cirkulæret om, at Drengene ikke maa spille Klink i Gaarden, det er meget vigtigt, at de faar det at vide.“

„Jamen har de ikke set Cirkulæret?“

„Nej, jeg var selv rundt med det i Gaar — men vi kan ogsaa bytte, saa kan du faa Forsømmelseslisten.“

— — — „Hej du, kan du lade være med at ride paa Laagen Dreng — — — kom her hen.“

En lille spinkel Fyr med bare Ben i et Par hullede Træsko mager og forskræmt at se paa, havde dristiget sig til at sætte sit ene bare Ben paa den nederste Laagebjelke.

„Kom her hen, din Bandit — — naa saa du tror, at du er paa Karussel — hvad hedder du?“

„Peter.“

„Og hvad Klasse gaar du i?“

„3. C.“

„Ja, nu skal vi se, hvad vi kan gøre for dig — hen i Krogen med dig.“

„Hvem var det, der skulde sjokke først Henrik — — — det var vist mig,“ og saa spillede de videre.

Ole var imidlertid kommet til og stod indenfor Laagen og kiggede snart paa Drengen i Krogen og snart paa Laagevagterne, han havde set, hvordan det hele gik til.

„Hvad har han gjort?“ raabte han ud til dem.

„Hvad kommer det dig ved.“

„Det skal jeg nok sige jer, I Plageaander — nu lader I ham gaa ellers skal I faa med mig at bestille.“

Ole ventede et Øjeblik; men Laagevagterne spillede videre.

„Naa, kommer han snart, eller skal jeg komme ud og hente ham,“ raabte Ole, da det varede ham for længe, inden de svarede.

„Du kan bare prøve paa at lukke Laagen op din fede Abekat, saa skal du komme i Krogen med.“

„Jeg er sparkeme ikke bange for jer, I skal ikke saadan have Lov til at trække Drengene op, naar de ikke har gjort noget,“ og saa rev Ole Laagen op og befriede Peter.

Det blev til en kort-hidsig Kamp imellem dem; snart var Ole underst og snart lagde han begge Drengene i Stenbroen med et Brag; men saa kom den Læ-

døren. De smaa Drengene, der holdt til her flygtede rædslagne, de var alt for angst for Cycle-skurene, ingen turde lukke op, skønt der inde fra blev dundret og hamret og raabt: „Luk op, luk op.“ — — —

„Nu skal jeg lukke op,“ sagde Ole og gik hen og tog Blyanten ud. — — —

Der kom saa den ene Laagevagt luskende frem, medens en Dunst af daarlig Cigaretrøg slog

ud i Næsen paa Drengene, der stod der omkring.

„Han har røget.“ hviskede de, „han har røget.“

„Vil I saa lade de fem Drengene gaa,“ brølede Ole og stillede sig som en General foran Laagen.

Laagevagten svarede ikke, men gav lige saa stille Drengene fri.

„Og saa kan I prøve paa,“ fortsatte Ole, „ikke at opføre jer

ordentligt, hvis der bare bliver den mindste Smule i Vejen med jer, bliver I meldt til Viceinspektøren, og saa faar I vist selv mere end I nogen Sinde har faaet dømt en Dreng til.“

Drengene svarede ikke, for i det samme kom den Lærer, der havde Gaardvagt, og splittede Opløbet, men fra den Dag var der godt at være i Skolegaarden.

Hurra for Ole.

Alb. Jørgensen.

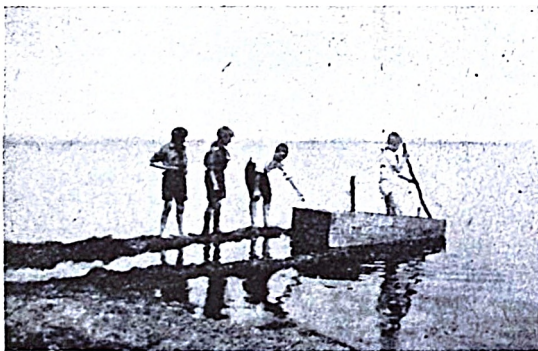
: : S P E J D E R - B I L L E D E R : :

En Samling „Vilde“.

„Kan du komme ned!“

„Saa gaar Damperen!“

„Du dankes Vej til Ros og Magt.“

Husk!

HEINRICH & POULSENS

Tlf. 1428.

Detail-Udsalg for fotografiske Artikler.

Tlf. 1428.

Højbro Plads Nr. 6, 1ste Sal. — København K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition

PARLEY PARKER CHRISTENSEN — DEN AMERIKANSKE PRÆSIDENT-KANDIDAT

UDTALER SIG TIL VOR UNGDOM.

I Begyndelsen af August kom den amerikanske Advokat, Mr. Parley Parker Christensen fra Chikago her til Byen. Denne Amerikaner med det typisk danske Efternavn er født i Staterne af danske Forældre. Faderen var fra Frederikshavn, Moderen fra Faxe. Det interessanteste ved Mr. Christensen er imidlertid, at han ved sidste Præsidentvalg, der resulterede i Hardings Valg, var en af de opstillede Kandidater. De to største politiske Partier i U. S. A. er jo som bekendt Republikanerne og Demokraterne. Men mange er utilfredse med dem, og som Følge heraf dannedes ved det sidste Valg et Bonde- og Arbejderparti, der som sin Kandidat opstillede Mr. Christensen; ved Afstemningen opnaaede han

at faa over 2½ Million Stemmer.

Blandt andre kendte Mænd, som Partiet tænkte paa at opstille, var Mr. Henry Ford, som jo for faa Aar tilbage med sin Fredsdelegation besøgte København. Det menes i Amerika, at Mr. Christensen har gode Chancer for at blive U. S. A.s første Embedsmand, naar Hardings Tid er omme. Morsomt er det ogsaa, at vor amerikanske Gæst taler et nydeligt dansk Sprog.

Da vi erfarede, at Mr. Christensen har siddet i Bestyrelsen for de amerikanske Søspejdere og nærer stor Interesse for hele Bevægelsen, opsøgte vi ham paa Paladshotellet for at faa en Udtalelse fra ham om Spejderbevægelsen, hvilken vi bringer nedenfor.

Til

DET DANSKE SPEJDERKORPS!

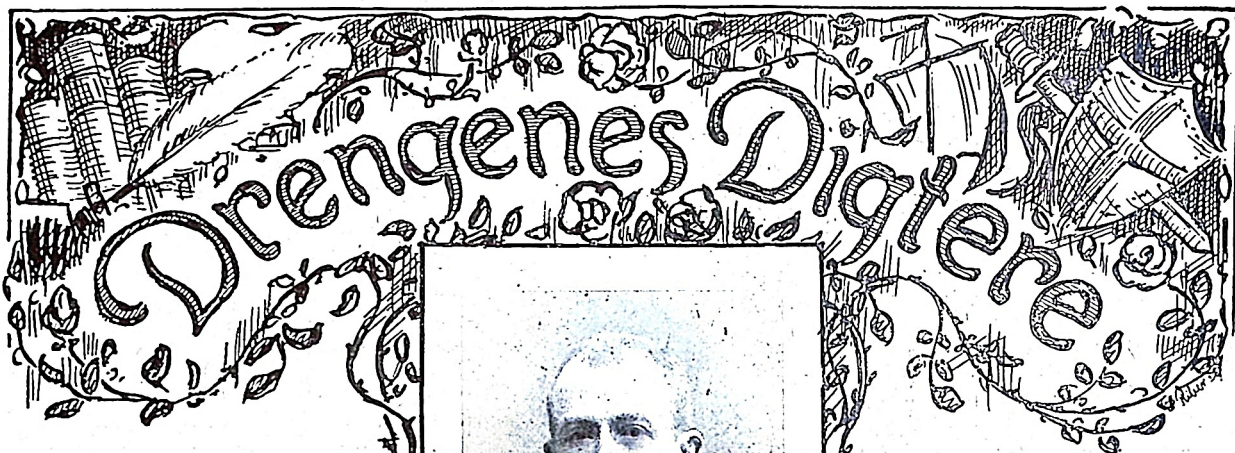
DET er mig en stor Fornøjelse at imødekomme Deres Anmodning om at skrive nogle faa Linier til „Vor Ungdom“ med Udtryk for de Følelser, jeg nærer overfor Spejderne.

Jeg er en Modstander af Militarismen.

I mit Hjemland, De Forenede Stater, udøver jeg al min Indflydelse for at forhindre den universelle militære Værnepligt; men jeg kan hjerteligt bifalde en saadan Bevægelse og en saadan Organisation som Spejderbevægelsen i Danmark, hvor, som jeg forstaar, Drengene opøves i almen Interesse til at blive nyttige Medlemmer af Samfundet.

Med bedste Hilsener

Parley Parker Christensen

J. J. KROHN

Det er vist meget sjældent, at en Dreng tænker, næsten med vemodig Længsel, paa sin Skoletid, men det gør jeg," skrev en af Johan Krohns Elever om sin gamle Lærer, da han for nylig fyldte firs. „Gamle Krohn kunde se os lige ind i Sjælen, og det var svært at lyve for ham. Jeg tror, vores Drengene ligefrem forbød os det. ... Gamle Krohn lærte os ogsaa, at vi ikke skulde ødsle med vore Følelser. Vi maatte ikke blive sentimentale, vi skulde være ranke, stærke, unge, danske Mænd..."

Kan en Lærer ønske sig et bedre Skudsmaal af en gammel Elev?

Men ogsaa vi, der ikke har gaaet i Skole hos ham, er ham Tak skyldig.

Der staar paa min Reol en gammel, laset Bog. Den hedder „Peters Jul". Den læste jeg, da jeg var en lille Purk. — I hver eneste Juleferie blev den hentet

frem og gennemlæst, skønt jeg til sidst kunde den udenad. Den hørte med til Julen, syntes jeg.

Saa kom der nogle Aar, hvor jeg blev for „stor" til den Slags „Børnebøger". Da læste jeg hellere Mark Twain og Walter Christmas — men jeg nænnede ikke at kassere den gamle Bog med de slidte Hjørner og de guldene Blade.

Og det var godt, jeg ikke gjorde det!

For da jeg blev voksen og ikke mere kunde finde den samme Spænding i Peter-Most

Fortællingerne og Toms Eventyr — da fandt jeg atter „Peters Jul" frem. Nu læste jeg den nok med andre Tanker og andre Følelser — men Stemningen — den vidunderlige Julestemning, der duftede af Gran, og Julegaas — den levede endnu paa Bladene, følte jeg. Jeg levede mine Juledage fra Drengene om igen. Saa' det hele lyslevende — og jeg forstaar saa godt, at hans

gamle Skoledrenge mindes Julemaanedens som den festligste Tid paa Aaret.

Men foruden denne lille Bog har han jo skrevet sine mange smaa Fortællinger — kendte og skattede af alle danske Dreng og Piger. Ogsaa de kan læses om og om igen — og jeg synes, der er al mulig Grund til at ogsaa „Spejdersnes Magasin" er med blandt de mange Gratulanter, der siger den gamle Skolemand Tak for hvad han gennem sine Bøger skænkede os.

Gunnar Jørgensen.

SKOLEBØGER

Nye og brugte.

Ejnar Harch - Boghandel.

Fiolstræde 33. — Telefon 9148.

Leverandør til: Forbrugsforeninger Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

I Sommersol og Blæst har vi fejret Ferien. Hen ad de støvede Landeveje drog vi ud til Lejren — paa Cykle, med Kærre, i Lastbil og til Fods. Vi drog ud med godt Humør — syngende af fuld Hals — og vendte hjem med rige Minder. Det er umuligt i eet Nummer at oprulle hele det spraglede Sommerbillede. I alle Landets Egne — ja, endogsaa oppe i Norge — har Tromme-hvirvlerne og Hornsignalerne lydt. Nu er Ferien Slut — men lad os saa tage Mindebogen frem og læse dens mange tætskrevne Sider. Vi begynder i dette Nummer — og fortsætter i de følgende; — maaske det vil vare længe, inden vi naar Bogens sidste Blade. Det afhænger af, hvormange af Troppene, der endnu sender os deres Billeder og Beretninger. Maaske vi kan læse saa længe i Mindebogen, at vi først blir færdige, naar vi skal til at skrive den nye — næste Sommer.

FREDERIKSHAVNS TROP I SOMMERLEJR

Frederikshavns Trop har ligesom liget i Dvale et Par Aarstid, men er i dette Foraar vaagnet op, med et Overmaal af Energi, som paa mange Maader har vist sig i Aar. Blandt andet ved at Troppen for første Gang har været i Sommerlejr. Søndag d. 9. Juli Kl. 2 startede fra Frederikshavn ialt 30 Spejdere med 2 Kærre og 6 Cykler med Voersaa som Maal. Turen gaar over Sæby, som vi uden videre Uheld naar Kl. 5. Kl. 6 cykler en Patrulje fra Sæby for at ordne Lejren, og vi andre kigger langt efter dem, det jo en Tjans at cykle med! (Der er endnu 15 km). Naa — Fløjten lyder, og vi maa afsted, Kl. 9 er vi i Voersaa, hvor Lejren næsten er i Orden; efter at Thevandet og en Mængde Jødebasser er sat til Livs gaar den til Køjs, man sover bra i Halm. Kl. 6 næste Morgen lyder Reveillen, men de fleste af os vender sig om paa den anden Side; det er alt for tidligt,

men vores Tropfører er sikkert Morgenmand, de sidste Toner er knapt uddøde, før vi hører den kendte Fløjte, og saa var der ingen der havde Tid at vende sig, men alle maatte ud i en Fart, Kl. 6¹⁰ laa vi alle mere eller mindre glade og plaskede i Vandet, det var koldt men dejligt. Naa, alle Dagene gik som en Leg for os. Høj Sol hver Dag ikke en Regndraabe. Vi havde et Par fornøjelig Aftener sammen med F. D. F. Væbnere fra Aalborg som ogsaa laa i Lejr i Voersaa. Vi var først hos dem til Lejrbaal, hvor Chelen for de norske Søspejdere Herr Damsholt var Gæst, han forstod paa en ypperlig Maade at faa en Aften ved Lejrbaalet til rigtigt at gaa fornøjeligt med Sang og Tale, og vor kære Redaktør Herr Gunnar Jørgensen som netop ogsaa var Gæst i Voersaa, (hvilket glædede os alle, da det først gik op for os, hvem han egentlig var). Læste et Par Kapitler af en endnu ikke udgivet Bog. Næste Aften havde vi F. D. F. hos os som Gæster og Aftenen forløb paa bedste Maade. Alt i alt, det var otte herlige Dage som vi alle vil mindes med Glæde.

•Vi sad ved samme Spand —
Fot. Harding Queschl

HELSINGØR KOLONNES SOMMERLEJR

Travilhed fra Morgenstunden, Pakning og Ordning af Karren og endelig hele Styrken ind i en Bagagevogn paa Hornbækbanen. Kolonnen var paa Vej til sin Sommerlejr.

Straalende Sol, frisk Vind og glimrende Humor.

Under Vinken og Viften gik Turen nordpaa til Gilleleje, hvor Lejren skulde

være paa Gilbjerggaards Marker, umiddelbart ved Stranden. Pladsen var henrivende, og Teltene kom hurtigt op. Kolonnen mødte med ikke mindre end 8 store og 2 smaa Telte, hvoraf de fem var nye, samt nyt Lejrmateriel.

Den første Nat gav ikke megen Sovn. Det uvante at skulle sove i Telt, Vindens Rusken i Bardunerne og Vagtens slaane Plokker i gjorde Sovnen let, og da Reveillen lød, fandtes ingen sovende, Badetojet frem og i sluttet Trop til Stranden. Her var ikke hyggeligt, thi Bolgerne var højere end Teltene, og Stenene knurrede saa mistænkeligt i Strandkanten. Det blev kun til almindelig Vask.

Saa var Morgenmaaltidet heldigere. Hvor smagte Havregroden, og hvor let gled Rugbrødet ned til Teen, det smagte helt anderledes end hjemme, og der var større Appetit. Nu fik vi travlt med Lejrorden. Der ventedes Besøg af Korpschefen. Tæpperne rystedes, Madrasserne vendtes, og Rygsækkene ordnede. Alt skulde være i Orden til Morgenandagten og Paraden.

Flaget smeldede lystigt i Vinden, Solen brændte og fik efterhaanden alt overflodig Paaklædning til at forsvinde, saa der tilsidst modtes i Hat og Benklæder, selv om Forældre og Gæster begyndte at indfinde sig.

Middagen, Bof og Rødgrod, forsvandt hurtigt. Den blev nydt henskængt i Græsset, thi det var ikke muligt at lave Jordbord, da Jorden var som Sand; og lidt Krydderier kom der vel nok paa Maden, men hvad havde det at sige.

Korpschefen og Overretssagfører Krenckel besøgte Lejren for at aftale Hornbækturen, thi vi skulde jo lægge for med Landslotteriet, og Musikken underholdt os, efter at den havde assisteret ved Festen i Gilleleje om Middagen.

Aftensmaaltidet, 3 Rundtennummer ½—1 Tomme tykke, og 1 Skive Sigtebrød, slog ikke til; det var kun til at

lægge Bund med, men der var rigeligt til alle.

Lejrbaalet var smaat til at begynde med, men senere fandt vi dog paa Raad, og det var mange fornøjelige Timer, der tilbragtes her, baade for

med Bagage og Minder myldrede ud af Toget og spredtes over Byen.

I Lejren deltog 40 Spejdere og 7 Ulvunger.

GENTOFTE TROPS :: SOMMERLEJR ::

Det var med store Forventninger at vi tog i Lejr i Aar. Det skulde jo være Divisionslejr med et Par Hundrede Deltagere saa det maatte absolut blive noget enestaaende. Organisationen af Lejren skulde imidlertid foregaa tropvis baade hvad Transport og Forplejning angik, og Lejren vilde saaledes komme til at bestaa af en Samling af Tropslejr, der kun havde det tilfælles at ligge saa nær hinanden, at nogle store Øvelser og fælles Lejrbaal kunde afholdes.

Organisationsmaaden viste sig at være god; hver Trop kunde indrette sig som den selv vilde. De store Øvelser og Udflugter var baade fornøjelige og lærerige, og det store Lejrbaal Lørdag d. 9. Juli i Sct. Jørgens Trops Lejr var uforglemmeligt. Her vekslede alvorlig og munter Sang, og Køge-Spejderne, som ogsaa deltog i Lejrbaalet, havde flere gode Raab paa Programmet. Forstkandidat Kiellerich talte om Dyrelivet i Skoven og Michelsen fra Transatlantisk Compagni talte om Sammenhold og hvilken Kraft der opnaaes ved at løfte i Flok. Endvidere talte Tropsfører C. Rheinhardt fra 3die Bytrop og — — ja der var meget mere paa Programmet ved det Lejrbaal, men det er umuligt at remse alt op. Hver Trop leverede sit Bidrag og alt samledes til et Helhedsindtryk som sent vil udviskes.

Foruden de store Øvelser og Lejrbaal, hvor alle Troppene deltog, havde Ordrup Trop og Gentofte Trop et fornøjeligt Samarbejde. Der udviklede sig hurtigt et enestaaende hjerteligt Forhold mellem Spejderne i disse to Troppe. De fælles Lejrbaal, som de to Troppene holdt, var prægede af, at det ikke er bare Mundsvejr naar man siger at alle Spejdere er Brødre. Samarbejdet mellem Ordrup og Gentofte resulterede ogsaa i materielle Fordele for begge Parter. Det viste sig f. Eks., at „den lille fattige Trop“ som Ordrup ynder at kalde sig ikke ejede en Brødmaskine. Gentofte var her i Stand til at gøre Ordrup en lille Tjeneste ved at udlåne sin. Stor var imidlertid Gentoftespejdersnes Forbavselse, da Brødmaskinen blev bragt tilbage sammen med en stor Pakke delikat afskaaret Paalæg i forskellige Sorter, og det blev betydet os, at det var en Gave som Tak for Laan. „Den lille fattige Trop“ svælgede formelig i afskaaret Paalæg, noget som i Gentofte hidtil er anset som overdaadig

Luxus i en Spejderlejr. Takket være „den lille fattige Trop“ spiste Gentofte efter den Dag Paalæg paa Klemmerne.

Vi mødte megen Velvilje saavel fra Forpagter Boserup, paa hvis Grund vor Lejr laa, som fra Forstværnet. Skovløberen anviste os nogle Træer, som vi fik Lov til at fælde, og hvoraf vi byggede os to Tømmerflaader. Ogsaa fra Købmand Jensen i Køge modtog vi Beviser paa Sympati og Velvilje.

Naar man nu bagfter sidder og tænker over, hvad, der blev udrettet i Lejren af Arbejde, maa jeg desværre indrømme at i drev ganske forfærdeligt. Naar man undtager de ganske nødvendige Lejrarbejder som Bygning af Latrin, Gravning af Høkkasse, Iskælder, Spisegrav m. m. saa udførte vi egentlig ikke noget rigtig planmæssigt Arbejde. Vi levede Livet i Lejren som det faldt os ind. Vi gik paa Opdagelse i Skoven, fandt Rævegrave, Flugtereder, sjældne Planter o. s. v. og forialle hvevandre derom ved Lejrbaalet om Aftenen. Eller vi gik i Stranden og soppede og fangede Fiskeyngel i vore Mukker. Et frit Liv levede vi, ingen snærende Baand blev lagt paa os, og jeg tror alle Spejderne i Gentofte Trop vil holde med mig, naar jeg siger at det var — fjorten, lykkelige Dage. Erik.

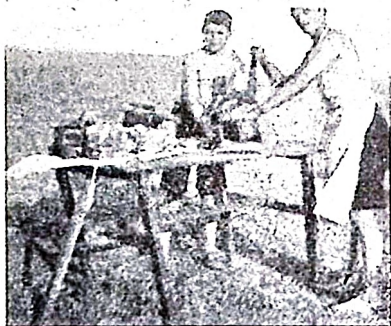
:: 1. VALBY TROP ::

Vi vil staa Last og Brast, Kammeratskabsbaand os binder, Spejderlov os stadig minder om som Spejder at staa fast. Vaagen Post i Riddervangen, modig, mandig, fremad, op; holde vil St. Georgspagten Valby Trop!

Sidste Vers i vor Tropssang; den sang vi, og mange andre, lige fra dengang vi den 10. Juli kom op i et forkert Tog (d. v. s. det rigtige var overfyldt og vilde ikke have os med), til vi den 22. atter var i de hjemlige Farvande — for det øsede ned

Naa, Forsinkelsen medførte, at vi i Holbæk blev tvunget til at tage en Lastbil, da vi ellers vilde risikere først at naa vor Lejrplads ved Høve Skov midt om Natten. Da vi havde fortæret de medbragte Skorper, vilde vi jo ogsaa gerne snarest til de ventende dampende Gryder, som de gamle i Troppen havde installeret med samt den øvrige Lejr Dagen i Forvejen.

Men dette med at „tage“ en Lastbil er vist det sværeste en Søndag i Holbæk. Men saa kom vor Redningsmand i Skikkelse af en F. D. F.-Væbner; han smuttede Byens Kroge igennem og fandt den eneste Lastbil der „var hjem-

Spejderne, Omegnens Folk og Landligerne, som voksede i Antal fra Aften til Aften.

Ja, det blev en lang Historie, hvis alt skulde med. Hver Dag nyt. En Tur til Hornbæk (4 Mil), Øvelse, Opvisning af Ulvunger, Boksning o. s. v. men frem for alt Stranden. Daglig Bad to Gange og saa den dejlige Skrænt, en hel Bjergbestigning og Nedglidningen der tog Bagen af mange Par Benklæder.

Vi havde kun én Patient, men han tog saa alle Sygdommene (brændte Foden, Mavesmerter og tilsidst Faaresyge). Søndag Nat var urolig. Oksestegen var kraftig, og naar hertil saa kommer Forældrenes mange gode Sager, er det ikke saa underligt, at Føreren i Natens Løb opbrugte Hofmans- og Rhabarberdraaberne.

Under Opholdet modtog vi mange Beviser paa Folks Sympati for Spejderne, baade Penge og Lækrerier, saasom Kager, Marmelade, Kakao, Sodavand, Sardinier fandt Vej ud til os. Anonymt modtog vi bl. a. en Postanvisning paa 100 Kr., som vakte vild Begjstring.

Da endelig Kolonnen efter 12 Dages Udflugt vendte hjem, var det en Flok solbrune Mulatter, der belæst

me". Imidlertid skulde den jo gerne ud at kore, og vi maatte til at „smøre" — og af Sted kom den da, under Raab og Sang, en pragtfuld Koretur, men trods den kørende Mands Elskværdighed vil jeg sige, at han trak os.... op.

Det sidste Stykke gik vi, gennem den duftende Granskov ud til Havet, dér laa Lejren. Varm Gensynsglæde og Middagsmad og saa i Posen.

Næste Dag begyndte vi Indretningen af Lejren: Køkken, Kælder.... og hen paa Eftermiddagen fik vi en storartet Idé, som straks blev virkeliggjort, og vi havde en Bjergrutshebane, bedre end Tivolis, fra det øverste af Skrænten helt ud til en ophalet Baad, hvori vi fandt den Talje, der bar Svævestolen i strygende Fart ned ad det lange Tov!

Da vi gik til Køjs, blæste det; da vi sov, stormede det, og da vi vaagnede næste Morgen, var det en ren Orkan, som uden Forlov havde væltet tre af vore Huse. Da vi havde faaet de ulykkelige — stadig intetanende og snorkende — Ofre bragt frem, fik vi travlt med at pakke hele Herligheden sammen og flytte op bag Skoven til en Læplads. Her traf vi Dir. Krogh, og han hjalp os storartet, baade den Dag og de følgende, og derfor skal han ogsaa straks her have sit Hurra! Se, det var en Lejrplads; kun det kedelige, at vi ikke maatte have aabent Kogebaal: altsaa kolde Klemmer i 10 Dage! Nej, der var endnu en elskværdig Mand, Hotelejer Wiggers (ogsaa 3 lange.... mindst), han stillede sit Køkken til vor Raadighed. Se, det var et Køkken! Komfur og Kaffemaskine og indlagt Sodavand. Held os, vi fik det Køkken i rette Tid, saa slap vi med at lave Mad den halve Dag, ellers plejer man jo i Lejr at bruge hele Dagen dertil(?)

Selvom Madspørgsmaal i en Lejr i sig selv er et brændende Punkt, skal jeg forbigaa det med faa Uddrag af Menuen: Frikadeller (selvfølgelig, en Spejderlejr uden Frikadeller er som en Skov uden „Møg", I kender sikkert Myg med ø; det er den Slags, der hver drikker en Pægl, og det er jo ikke enhver, der kan taale et saadant Blodtåb (Ulveunger har vi derfor aldrig med i Lejr), sveden Risengrød (selvfølgelig, sveden altsaa, for det plejer vist

at være Havregroden, den Skæbne rammer; men den lykkedes altid; var det ikke første Dag, vi fik det?) Endvidere 130 Pandekager, bagt paa én Pande, og $\frac{1}{16}$ Okse. Mælk kneb det med, men vi fik dog til 3 Gange Fødselsdagschokolade. Købte vi mere end to Pund Kartofler, blev Bonderne forbavsede: „det var dog farli' mænne.“

Selve Lejren bestod af 6 Telle og 26 Mand. Deraf det ene „Posthus“, og den ene „Postmester“. Forretningen gik strygende, der var aabent 20 Min. i Middagshvilet (ogsaa om Søndagen), og en Dag var Omsætningen 6 Kr. —

En Skam, at ikke alle Patruljeførerne kunde være med, og dog maa det siges, at de Resultater i Form og Kortskitser og Bedommelser, som Spejderne bragte med tilbage efter at være udsendt patruljevist i forskellige Retninger, slet ikke var saa daarlige. En Broreparation, vi lavede, tilfredsstillede saamænd Pionerfordringerne, men ikke den stedlige Skovlobers.

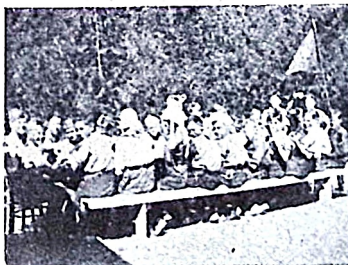
Var du med til at kigge ned i Springvandet, der pludselig sendte en Straale lige i Synet paa dig — aah, Guldregn, sikken et Styrtebad!

Var du med paa Natovelsen? Ja, det var du sikkert. Kun Vagten var

nødt til at blive i Lejren. Jeg gad ogsaa nok se den Dreng, der lod en saadan Chance gaa fra sig: hjælpe Skovrideren med at fange veritable skumle Krybskytter i den mørke Skov. Og den Nat var de der. Ssss.... horte I Skuddet? Fald ned! Og saa snigende frem eller i Spring fra Buskads til det næste. Nogle Forposter havde intet set, andre hele Hære af onde Aander. En Strandvagt meldte et halvt Minut efter, at han var udsendt, at der aldeles intet var at bemærke. Havde du Strandvagten? Vist ej; men brug en anden Gang mere Tid og bedre dine Øjne. — Dæk! og vi laa som Sten og Rødder en rum Tid.... puslede det ikke foran? Op langs en væltet Stamme gled to sorte Skikkelser.... ingen Tvivl mulig.... frem!!! Og hele Styrken laa over de usle Vildttyve, der medførte deres Bytte: en pragtlig Hjort. Men som de slog fra sig. Deres Signal om Hjælp var blevet hørt, for over os susede lidt efter endnu et Par svære Knippler, saa vi havde Mandefald. Blot nogle Meters Forspring, og det var os umuligt at indhente dem paa de sandede Stier, de slap over nogle Gærder og ind i Mørket....

Den Nat gik vi Arm i Arm gennem den koglende, puslende, talende og pludselig tavse Skov, ivrigt diskuterende hvem, hvorfra, hvad jeg gjorde og hvad jeg gjorde. Det var en Oplevelse! Den bedste? Tja — for hvad gik der af Jer den Aften ved det store Lejrbaal? Festfyrværkeriet var brillant nok, men Sangen. I havde glemt Stemmerne hjemme den Aften; naa, et Lejrbaal med Masser af Badegæster som Tilseere er ikke altid en „stemningsfuld Episode“, som vores Pjerrot sagde Han var god. Sikken et Humor. Meget bedre end Vesterbroernes Chaplin.

Med ham er vi saa ovre i vor Opvisning. Tvungen af det „blaa Øje“, som Lastbilen gav os, nødtes vi til at tage Entré. Dir. Krogh, der kendte Egnen og de Indfødte, mente, vi godt kunde gøre det, og vi fik det nødvendige Plaster til „Øjet“. 5. Patr. Teltrejsning gik pænt, V. S. P.s Kærrelob holdt Publikum aandeløst fængslet, Tovtrækkerne sled i det til Folks Hiv og Tilraab. Haandbold syntes at kede, men saa meget des mere morede de sig over vor

Gilde.

Pjerrot: hans Kærrelob, Teltrejsning, Fuglebur, Tandlerge.... aah, hold op, hvor vi vred os af Latter!

Hvad var der mere? Jo, Turen syd paa med Tevisitten hos K. F. U. K.-Spejderne, Dragsholm, som vi „altsaa“ ikke saa; men Jarlen af Bothwell saa vi, han havde nær beholdt Grev Horn d. Yngres Spejderhat.

Husker I Udsigten fra Vejrhøj. Det var et storslaaet Danmarkskort, rigt med Farver og Toner. Husker I ogsaa den lange Vej hjem. I var flinke til at

I husker meget, meget mere. Det fine Program, vi ikke altid overholdt, men alle de mange andre Ting, vi oplevede i Stedet. Da vi fangede Krabben i Bugten, og selv blev lige saa røde over hele Kroppen, som vor Fangst, da vi kogte den. Kassen, den, der skulde bringe os Fyrværkeri og meget andet. Vandpantominen, hvor den tapre Hovding, Poul F. havde samlet sine gæve Krigere oppe paa Taget af Pavillon, parat til at øse Vand ud over den arme Tropsfører og hans Forbunds-fæller, hvis de vovede sig nær Fæstningen; men Tagmændene var utaalmodige, og det blev dem, der fik de største Doucher og revent Skind.

Var du med til den „stemningsfulde Serenade“, „den var li'egodt dejlig.“ —

Patruljespejderne fandt hinanden i én samlet Trop. Kammeratskabet blandt os sammen, og vi, der var med, vil tage Oplevelserne og Minderne frem til Drøftelse, fortælle dem til de Spejdere, der ikke kom med, og til de andre stadig kaste et: Husker du.... ind i Beretningernes og Fortællingernes Flom, naar vi sidder ved det knitrende Lejrbaal ved „Sprækken“ eller til Vinter ved Patuljemøderne.

Se det var en Sommerlejr!

Og naar vi nu er blevet et Aar dygtigere som Spejdere, saa tager vi igen paa Langfart. Det giver vi vort Raab paa: „Egsas“....

Endnu to Ting fortjener Omtale, Vinderen i „Enkeltmands-Bedsteoptræ-Bruno Adosifte og i Holdkonkurrencen den-Konkurrencen blev Patuljefører hans Patulje. V. S. P. erhvervede Standerplade for dygtigt Arbejde og „Gaa-paa-Humør“ — ogsaa i Regnvejr.

Krogh og „Wiglers“, Korps og Sommerlejr — de leve!

Stem saa i:

Hurra, hurra hurra!

sans sou si

Hurra, hurra hurra!

al—le ni:

Hurra, hurra hurra!

—ba

:: »VEDELS EGNE« ::

Redaktoren havde givet mig Ordre til at skrive noget om vor storartede Vandreljrtur i Jylland. Og det skulde naturligvis være færdigt i Lobet af 0,5. Men det var jo varmt, og er der noget, der daarligt forenes, saa er det Varme og Arbejde, navnlig da ikke i Sommerferien.

Naa, men jeg skrev og skrev og stregede ud igen, og saa en Dag, da jeg sidder i mit lille Bjælkehus oppe i Ti-birke — alt er Fred, den eneste Lyd, der høres, er Græshoppernes Musik og Gyvelbælgen, der aabner sig med smaa Smeld — saa ser jeg pludselig en lille Skygge i Døren (Solen stod lavt paa Himlen), og efter Skyggen fulgte Redaktoren.

Aa, hvor jeg var fløv og skamfuld. Jeg bød ham Tykmælk — men tilsidst kom det jo alligevel: „Jeg var heroppe ad disse Kanter og tænkte saa, jeg kunde selv tage Artiklen med hjem.“

Jeg viste ham, hvad jeg havde begyndt paa: „24 af Troppens Spejdere,

3 fremmede og en Wienerdreng har været paa 20 Dages Vandretur i Jylland. Ruten var Aarhus, Himmelbjerget, Viborg, Finnerup, Karup Aa, Hjelmhede, Flynderso, Skive, Jenle, Himmerland, Ræbild, Rold og Aalborg. Vi havde Karre med og gik gennemsnitlig et Par og tyve km daglig. De 8 af os var 12 Aar, og de klarede det udmærket. — —“

Her standsede Redaktøren. Dommen stod at læse paa hans Ansigt.

„Ja, jeg ved godt, det er noget Skidt, men det er saa varmt. — Jeg skal nok tage mig sammen og skrive noget andet. — —“

— — I Gaar kom Ole (det er en af dem, der var med paa Sommerturen). Vi sad først længe og saa paa Stjerne-skuddene, der for henover Himmelen, og saa gik vi ind og tændte paa Pej-sen. Og snart efter faldt Talen paa Turen.

„Kan du huske, da vi maatte vente 7 Timer paa at blive færget over fra Salling til Himmerland, fordi det stormede; og da det var allervørst, kom Færgemanden, og vi maatte tage Kartofflerne af Ilden, putte de halvflaede Rødspætter i en Spand og tage Kærren fra hinanden.“

„Jeg vil indrømme, jeg var ikke videre modig, da vi sejlede over med første Hold, og den bageste Baad hele Ti den forsvandt i Bølgerne. Huh!“

— — „Det var nu vældig imponerende at se Kalkgruberne i Mønsted med alle Gangene og Skakterne!“

„Ja, nu har du lært, at der ogsaa er Bjergværksdrift i Danmark. Hvad synes du, der var det morsomste paa Turen?“

„Det var vel nok den Aften, vi var inviterede op til Jeppe Aakjær paa Jenle. Det var morsomt at høre ham læse sine egne Værker op; og hvor sang Fønss storartet!“

„Ja, det var ogsaa det, jeg var glædest ved paa Turen. Det var helt morsomt at være sammen med en Del af det jyske Parnas. Der var jo baade Aakjær, Skjoldborg, Thøger Larsen og Buchholz. Og de morede sig vist kongeligt over vor Sang og navnlig vore Raab. Jeg tror, vi har vundet flere af dem for Spejderbevægelsen. — Kan du huske, da vi gik fra Karup over Hjelmhede, og vi i 8 Timer saa højst 12

Kjøbenhavns Mælkforsyning

Telf.
310
954

Telf.
310
954

Kører med sine 60 Detailvogne i København og Omegn

5 0 0 0 nye
Abonnenter?
Se Side 27.

„Ja, det var den Dag, Karreholdet ikke kunde komme samme Vej som vi, og vi maatte vente med Mad i 9 Timer. Da var vi ikke meget værd.“

„Jeg tror egentlig aldrig, jeg har oplevet og set saa meget og saa forskelligt som paa denne Tur. — Pas paa, det Stykke Brænde ikke falder ud paa Gulvet! — Hedebrand, Orgelkoncert i Viborg Domkirke, Børnehjælpsdag i Aarhus — Jenlefest — Kilderne ved Røbild. Hvor mange Kilder var der egentlig i den So, vi vaskede os i?“

„28. Hvor var det dejligt Vand. Kun 4 Grader.“ Ole kastede nogle Fyrrekogler paa Ilden, der knitrede og spragede. „Hvad for en af Kirkerne synes du, var smukkest?“

„Viborg! Skovgaards Billeder er jo herlige. Men Asmild Klosterkirke var nok den interessanteste. Og saa Klokkeren, der betragtede Kirken som sin personlige Ejendom.“

Nu var Ilden doet hen; der var ganske mørkt i Stuen. Gennem Vinduerne saas de alvorlige Fyrretræer som Skygger mod den lyse Augusthimmel. Luftten var fyldt med Porse- og Granduft.

Vi tændte Lys og gik i Seng, men endnu laa vi længe og talte om Turen og de enkelte Spejdere. *Jørgen*

:: 1. ABSALONS TROP ::

Troppen havde iaar slaaet sin hvide By op 6 km fra Holbæk i Dragerup Skov paa Eriksholms Gods Grund, hvor Grev Ahlefeldt Laurvigen venligst havde stillet en Lejrplads til vor Raadighed. Vi laa iaar sammen med vor Brodertrop St. Jørgen.

Mandag Morgen den 4. Juli Kl. 8½ var der Liv uden for Tropslokalet paa Uraniavej. Alle var ivrig beskæftiget med at læse den 5 Tons Lastbil, der skulde køre os til Lejrpladsen. Kl. 9¼ startede vi, og med Hurrahaab, Sang og Messingsuppe kørte vi ud ad Roskilde Landevej. Det var graavejrsagtigt og kunde nok se ud til Regn den Morgen, men henad Middagstid skulde vi nok faa Solen at mærke, og siden forlod den os ikke under hele Lejren. I Roskilde spiste vi Frokost, medens Maskinen blev smurt.

Godt gennemrystede naaede vi Kl. 2 vor Lejrplads. Vognen blev hurtigt lossat og omtrent lige saa hurtigt blev Lejren rejst. Alt gik med Liv og Fart. Henad Aften en Omgang Havregrød, derefter tidlig til Kjøjs.

Paafølgende Dag gik med Indretning af Lejren etc.

For hver Dag i Lejren var der i Forvejen lagt et nøjagtigt Program, som nøje fulgtes under hele Opholdet. Vi havde bl. a. en Patr. Konkurrence, hvor 1. Patr. blev Nr. 1 og 2. Patr. Nr. 2.

Vi mødte overordentlig stor Velvilje og Interesse blandt Holbæks og Omegnens Beboere, og maa vi særlig nævne Hr. Artillerikaptajn Beyer, der i Forvejen havde spurgt for alt, og i Særdeleshed Forplejnings-spørgsmaalet var løst paa en saa udmærket Maade, idet Hr. Købmand Hammerich havde paataget sig at sørge for alle Slags Madvarer etc. til Lejren, og endda det meste til Indkøbspris, hvilket, som det vil forstås, hjalp svært paa Lejrbudgettet. Vi skylder Hr. Købmand Hammerich stor Tak for den store Interesse han viste vor Lejr. En Dag hørte vi et mægtigt Rabalder i Skoven, og da vi skulde se nærmere efter, var det Kaptajn Beyer, der kom med hele sit Batteri af Kanoner etc. og rullede op foran Lejren, og Næstkommanderende, Prlt. Dahlberg, holdt saa et Foredrag for Spejderne om Kanoner og deres Anvendelse. Derefter var alle Soldaterne i Lejren, hvor vi holdt Foredrag for dem om LejrLiv, hvilket syntes at interessere dem meget. En anden Dag var vi inviteret op paa Holbæk Kaserne, hvor vi blev vist rundt i Staldene, Sove- og Spisesalene, samt i Ridehuset, Kanonhusene etc.

Kaptajn Beyer blev Søndag den 10. Juli udnævnt til Æresmedlem af Troppen.

Den sidste Aften ved Lejrbaalet holdt Kaptajn Beyer et Foredrag

om de gamle Vikinger, vore Forfædres Tid.

Ligeledes skylder vi Hr. Direktør O. Andersen, Divisionschefen for Nord- og Vestsjællands Division, vor Tak. Bl. a. inviterede Divisionschefen en Dag alle Spejderne til Holbæk til Sodavand og Lagkage, og ved samme Lejlighed lod en Dame sin Have rasere for Stikkelsbær.

Endvidere maa vi takke Hr. Kommandør Skov fra Sømnestationen, som indbød os til at se samme, og forklarede og viste os alt angaaende Fabrikation og Brug af Torpedoer, hvilket var uhyre interessant.

Ja, jeg kunde fortælle meget mere om den Imødekommenhed, der blev os til Gunst, om Kager, Chokolade, Sodavand etc., der blev sendt til Lejren fra Beboerne. Vi led i Sandhed ingen Nød.

En lille Oplevelse havde vi desuden. Fredag den 8. opdagede vi mægtige Røgskyer ved Militærets Skydebaner. Vi kørte derover paa Cykle og saa her, at Skydebanens Marker og Skyttegrave brændte. Det var nær bleven Katastrofe, thi Ilden havde allerede fraadet sig hen til Skoven. Resolut skar vi nogle store, grønne Grene af og fik Ilden slukket i Udkanten af Skoven. Nu kom Soldaterne og Mandskabet, vi havde sendt Bud efter fra Lejren, og nu blev der arbejdet med at slaa Ilden ihjel, og det lykkedes ogsaa i Løbet af ca. 1½ Time. Militæret stillede selv Brandvagt, saa vi kunde roligt drage hjem en Oplevelse og en lille „Good turn“ rigere. Ilden var forresten opstaaet ved Uforsigtighed fra Soldaternes Side, idet de havde brændt deres Madpapir af og ikke slukket Ilden rigtig!!!

To Ting skal jeg endnu nævne, den hl. Messe og Lejrbaalet, som for hver Dag blev smukkere og smukkere. Hver Morgen, naar Solen skinnede lige ind i Teltene, og efter et forfriskende Bad, samledes vi udenfor Kirketeltet til Morgenbøn og Messe, da var alt saa vidunderligt smukt, Solen, Træerne, Himlen, det var noget, der satte en i Stemning.

Ja, og saa vore herlige Lejrbaal, naar de skinnede ud over Vandet. Her blev der læst Fortællinger, — Luth-, Mandolin- og Violinspil, Solo og Fællessang, Indianerskuespil fra „The far West“ etc., og til Slut Aftenbøn.

Med Vemodighed tænker vi nu tilbage paa de prægtige Lejrbaal og Dage, der kun gik altfor hurtigt. Nu lever vi paa Minderne og glæder os til at mødes igen næste Aar!

SKANDINAVISK ASSURANCE
AKTIESELSKAB
 ST. KONGENSGADE 68 (SELSKABETS EJENDOM) KØBENHAVN K.
 TLF. 2103 STATSTLF. 220 TELEGR.-ADR. SKANDISK

Kr. 3 MILLIONER

BRAND- DRIFTSTAB- TYVERI- VANDSKADE
 MASKIN- SYGE- ULYKKES- ANSVAR-

AUTOMOBIL-FORSIKRING
 (STATSANERKENDT)

KRIGS- SØ- & TRANSPORTFORSIKRING

MASKINSKADEFORSIKRING FOR ALLE KEDELANLÆG, KRAFT- OG ARBEJDSMASKINER

DRIFTSTABSFORSIKRING DER DÆKKER DRIFTSTAB FOR- ANLEDIGET AF MASKINSKADE

ELEKTROMOTORFORSIKRING DER YDER FULD ERSTATNING FOR ALLE SKADER SAMT ET AARLIGT ELTERSYN

Musikhuset

„ALLEGRO“

Nørrebrogade 163.
 Telef. Taga 163 X.

Falkoneralle 43.
 Telef. Godth. 1143 X.

Spejderfløjter
Egen Import derfor billigste Priser
 Spejdere indrømmes stor Rabat

POUL HOLM, SILKEGADE 11

Boldspildragter, Løbe- og Svømmedragter, Gymnastikdragter, Brydedragter, Spejder-Benklæder, Vindjakker, Strømper, Bælter, Sandaler.

Poul Holm, Telefon 3082.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

KAMMERATER JEG TRAF

Der er ikke mange Narrestreger i Wienerdrengene. Man er vel ikke oplagt til Sjov, naar Månen er tom. Dog tør jeg ikke sige, at de Dreng er Dødbidere, de er kun lidt mere stilfærdige end Drengene ellers plejer at være.

WIEN. »Vor danske Kammerat vil gerne se, hvordan en Wienerspejder bor, og hvad han faar at spise,«

sagde vor gamle Kending von Lund ud over sin Drengeskole. En Dreng styrtede til og et Par mørke Øjne saa bønfoldende paa mig. Dem kunde jeg ikke sige Nej til, men saa maatte Hans ogsaa love mig, at jeg kun fik netop den daglige Middagsmad at se, ikke noget Parademaaltid.

Saa kortte jeg da den lange Vej helt ud i XVIII Bezirk. Hans boede rigtig pænt, hans Fader var ogsaa noget meget fint, »Hofrat«, men det

betød jo ikke saa meget nu i Republikens Tidsalder.

Hans havde et Efternavn, som han turde være stolt af, Tysklands, ja vel en af Verdens største Digtere var hans Stamfader.

Hans kom lidt senere, da han spiste paa Skolen, hvor den amerikanske Hjelpeaktion havde delikateret Bornene med Ris og Cacao. Han havde spist 2 Portioner, men alligevel var der Plads til lidt af Hjemmets Mad: Kartoffelsuppe og Maisbøf med Salat. 3 Aars gennemført Sultekur kan jo nok retfærdiggøre, at man stopper sig, naar Anledning gives.

Moderen meddelte mig, at hun takket være Dr. Hindhede havde klaret Sultetiden nogenlunde.

Hans havde været 4 Maaneder paa Fedekur i Holland. Han saa ud til at være en baade sund og god Dreng, som maaske efter Moderens Udsagn burde være lidt flittigere i Skolen.

Bedste Bog for Spejderdrengene.

ULVEBOGEN

af

Sir Robert Baden Powell
 Dansk Udgave ved C. Lembecke

Forfatteren skriver i sit Forord:

Drengene har ligesom Ulveunger en glubende Appetit. I denne Bog giver en gammel Ulv sine smaa Stammebrødre noget at leve af. Der er baade saftigt Kød og solide Ben i det, der bydes paa, og hvis blot hver Ulveunge, som sætter dette Maaltid til Livs, vil klare Benene lige saa godt som Kødet og lade det fede gaa ned med det magre, vil han forhaabentlig ogsaa føle sig baade styrket og fornøjet for hver Bid.

Pris Kr. 6,00.

N. C. Roms Skolemateriel-Forretning,
 Vestergade 8.

Waterman's
Ideal
Fountain Pen

faas hos

C. Ferslew & Co.
 St. Kongensgade 24.

JUSTITSMINISTERIET GIVER DET DANSKE SPEJDERKORPS TILLADELSE TIL AT AFHOLDE ET LANDSLOTTERI

Under den 11. Juni har Justitsministeriet givet til DET DANSKE SPEJDERKORPS Tilladelse til ved et LANDS-LOTTERI at afsætte

25000 LODDER à 5 KRONER

Som det vil forstaaes, ligger der i denne Tilladelse, der er blevet givet paa et Tidspunkt, hvor Ministeriet indskrænker alt, hvad der hedder Lotteribevillinger og lign., en absolut Anerkendelse af det danske Spejderkorps' Arbejde gennem de sidste 10 Aar. Justitsministeriet har villet give Korpset en Haandsrækning til at naa videre frem. Det staar nu til os at udnytte denne Chance.

**Forudsætningen for Lotteriets heldige Gennemførelse er
at enhver Spejder, enhver Fører, ethvert Raadsmedlem
hjælper med.**

Lotterikomiteen, der blev nedsat paa Korpsraads mødet i Foraaret og bestaar af følgende Herrer: Direktør Diderichsen, Overretssagfører E. Krenchel, Grosserer Sjøquist, Oberstløjtnant With og Fabrikant Schæbel, har i dette Øjeblik til Lotteriet fremskaffet 350 Gaver blandt hvilke vi skal nævne: En Marmorbuste, Porcelæn fra den kgl. Porcelænfabrik, Bøger fra Gyldendals, Hasselbalchs og Erslevs Forlag, Tobak fra Hirschsprung, Kjær og Sommerfeldt og Obel, Flyveture fra Dansk Luftfart-rederi, Kokes fra Thuree & Co., Krystal fra kgl. Hofglashandler Fritzsche, Vin fra Vilh. Christiansen og Suenon, Fotografiapparater fra A. Lykkeberg, Lysekroner og Bordlamper fra Fabrikant Schæbel, Kikkert og Barometer fra Cornelius Knudsen, Malerier, et 8 Dages Ophold paa Hornbæk Badehotel osv. osv.

Hovedgevinsten vil blive en Automobil.

Disse 350 Gaver repræsenterer allerede en stor Værdi, men som det vil forstaaes, maa vi op paa et meget større Antal Gaver og paa en endnu højere Værdi, mindst 40.000 Kr., og derfor maa vi allesammen, Spejdere, Førelere og Raadsmedlemmer i dette Øjeblik gaa i Gang med vore Bekendte for at faa dem til at give en Gave til Lotteriet. Og vi maa alle til at sælge Lodsedler.

Skaf selv en Gave. Agiter for at faa andre til at gøre det.

Som det vil ses af Gavelisten mangler vi endnu en Masse Ting: Julegæs, Motorcykler, Uhre, Klaverer, Grammofoner, Skrivemaskiner, Cykler, Rejser til Østasien osv. osv., for blot at nævne noget.

Hjælp med til at vi kan faa det og vær med til at tilvejebringe en Fond, der kan bringe Spejderbevægelsen i Danmark videre fremad.

Send alle Gaver direkte til det danske Spejderkorps, Nørregade 15 inden 20. September.

Plan for Lotterikampagnen.

- 1) 1.—20. September Indsamling af Gaver over hele Landet.
 - 2) 1. Oktober, Udsendelse af Gaveliste og Lotterisedler. Salget begynder.
 - 3) Alle Troppe maa være med til Salget.
- 20% af Bruttoindtægten gaar forlods til Tropskassen, som altsaa faar 1 Kr. for hver Lodseddel den sælger,
Derfor:
- 1) Sæt inden 20. September alle Kræfter ind paa at gøre Gavelisten saa værdifuld som muligt.
 - 2) Rekvirer inden 20. September hos Korpset det Antal Lodsedler, som Troppen mener at kunne afsætte, saaledes at I er klare til at begynde Salget straks den 1. Oktober.

Salget af Lodsedler slutter nemlig allerede den 1. December og Lotteriet trækkes den 9. December.

Efter Ministeriets Bestemmelse maa Lodsedlerne ikke averteres til Salg gennem Dagspressen.

Hele Foretagendet staar og falder altsaa med vor egen personlige Indsats.

L E J R B A A L

AF LEKTOR LAURITSEN SORØ

Det maatte ventes, at de atter gentagne Lejrbaal efterhaanden mistede noget af deres Charme, og jeg har i Sommer forskellige Steder set Tegn i denne Retning. Nu kunde man selvfølgelig bøde derpaa ved at holde Baal noget sjældnere, men bedre var det dog vel, om der ved Underholdningen ved Lejrbaalet tilvebragtes en saadan Stemning og en saadan Righoldighed, at Trætheden og „Anstrængtheden“ forsvandt. Hr. Adjunkt S. V. Knudsen, som jo for Tiden er „vores allesammens“ Skribent, behandler desværre dette Emne ret kort i sin Bog, hvad saa meget mere maa beklages, som Hr. Knudsen efter Sigende netop skal have særlige Betingelser for at optræde som Instruktør paa dette Omraade.

Det synes at være Skik rundt om at lade de Unge, Tropsassistenter og Patuljeførere, lede Lejrbaalsunderholdningen, stundom uden foregaaende Varsel og i hvert Fald uden forudgaaende Instruktion. Dette er sikkert i al Almindelighed forkert. Ganske vist repræsenterer Ungdommen Friskheden og Fornøjeligheden, men der hører Erlæring til at vælge og vrage, og skal halvanden Time tilbringes fornøjeligt af en ret stor Forsamling, maa der forud være lagt en ordentlig Plan, og man maa ikke være ude for Tilfældigheder. Man maa f. Eks. ikke kunne risikere, at der af en Del af Forsamlingen synses en Sang, som er en Karikering af vore mest skattede Nationalsange. Skulde alligevel saadan en blive paabegyndt, maa den straks standses med Myndighed — og det er vel for meget forlangt, at de Unge skal have saa stor Lydhørhed og Myndighed. Medens jeg er ved Sangene, saa lad mig nævne Nr. 98 i „Sangbog for Danske Spejdere“. Den forekommer mig at være blot en forfladet Kopi af „Gubben Noah“ uden Spor af virkelig Vittighed. En saadan Sang højner ikke Niveauet hos det danske Folk, som virkelig i Forvejen er langt nok nede i Grinet. Ogsaa Drikkesangene anser jeg for tvivlsomme. De Unge forstaa ikke det vittige, der virkelig er i nogle af dem, og tilbage bliver kun Melodien og Forestillingen om, at det „maa være sjovt“ at drikke for meget.

Mon ikke en Del af det anstrængte ved Lejrbaalet netop fremkommer ved, at det skal fremfor alt være morsomt. Jeg har sporet en ret trivial Baal-Jargon, noget efter en Cirkusklovn, med et anstrængt vedholdende Grin som Ansigtstudtryk.

„Men hvad vil da det gamle Vrovle-hoved egentlig, vi skal foretage os?“ hører jeg rundt om blive raabt. Naar Røgen fra Baalet stiger lodret i Vejret under høje Bøgekroner, medens Mør-

ket samler sig stadig tættere om den lille Flok, da frembringes derved en ejendommelig Stemning, som trænger til Fortolkning. Jeg har i Sangbogen forgæves ledt efter en Sang, som giver denne Stemning. Maaske kan Nr. 27 eller Nr. 58 benyttes. Saa synses en saadan Sang til at begynde med, og en Fører (en ældre) tolker i Ord (5 Minutter højst), hvad umiddelbart alle føler. Er Baalet tændt ved Bredden af en af vore smukke Indsøer, saa vil paa en stille Sommeraften Stemningen træffes af Ingemanns „Fred hviler“. Sidder vi paa Skrænten ved Havet og følger Øjet de vindende Kyster, saa vil L. C. Nielsens „Havet omkring Danmark“ rinde os i Hu. Men Vejret skifter, maaske Aften efter Aften, og dermed maa altsaa Sangen og Taler varieres. Dette er ikke svært for en øvet Taler at hitte ud af.

Herefter vil jeg henvise til Adj. Knudsens Recept, som lyder omtrent saaledes: 1) Man snakker om Dagens Begivenheder, 2) man fortæller Historier, 3) man læser op, 4) man synger. Det første kunde maaske erstattes eller understøttes ved et Referat, udarbejdet af en af Spejderne. Det maa selvfølgelig helst være morsomt med gode Vittigheder (de tarvelige er der nok, der kan præstere), allerbedst paa Vers, dermed undgaas, at det bliver for langt. Historierne gælder det om, at de ikke bør være allfor bekendte, helst originale, og ikke gentages mer end 1 Gang paa en følgende Aften. Oplæsningen bør ikke være for lang, højst 15 Minutter; der bør springes over alt det raserende i Teksten, og frem for alt bør Oplæseren virkelig kunne læse op, hvad meget faa kan. Sangene bør varieres fra Aften til Aften. Kun „Jeg elsker de grønne Lunde“ eller „Vi er Børn af Sol og Sommer“ samt maaske en Fædrelandssang kan gentages Aften efter Aften.

Men saa er der de historiske Meddelelser, som ogsaa Hr. Knudsen omtaler paa et andet Sted i sin Bog, kan henlægges til Lejrbaalet. Næsten hver Egn i Danmark har sin Historie, som forud kan opledes, stundom ganske vist med lidt Anstrængelse. Det vil have Interesse baade for Spejderne og for Egnens Folk, som gerne lokkes hid ved Skæret af Baalet, at høre om det Sted, paa hvilket man befinder sig. Ogsaa geologiske Meddelelser har Interesse, saa der bliver Stof nok til smaa Taler flere Aftener. Endelig har jeg tænkt mig, uden dog endnu at have forsøgt det, at der kunde rettes Spørgsmaal til hver enkelt Spejder, om hvad der i Dagens Løb er hændet ham paa de Omraader, han har taget Mærker. Meteorologen spørger man, hvorledes Himlen ser ud i Aften, Svampemanden om, hvilke Svampe, han har set idag, og saaledes kan der opstaa en lille Diskussion om disse Emner.

Jeg har iaar ved Lejrbaalet overvæ-

Netterstrøm

Specialafdeling
for Dreng og unge
Herrer.

Eng. Regn-Frakker fra 22,00

Sports-Benklæder - 35,00

Vind-Jakker - 18,50

Spejder-Benklæder:

Lærred - 6,00

forede, uldne - 15,00

Spejder-Strømper - 4,55

København B.

Vesterbrog. 17.

ret en lille Indianerpantomime, som forløb meget fornøjeligt. Her gælder Grundsætningen: Vær beredt! Publikum maa ikke vente. Endvidere har jeg set Opvisning af de allernyeste gymnastiske Øvelser, hvad jeg synes virkede godt som Intermezzo. Derimod forekommer det mig, at Boksning og Brydning hører andet Steds hen. Vi kan jo dog ikke give os til at spille Fodbold midt i Lejrbaalet.

Iøvrigt er jeg glad for ethvert godt Raad. Jeg skriver kun, fordi jeg synes, vi Spejdere skulde se at komme fremad, saa Flammen i Lejrbaalet stadig lyste og steg stadig højere opad, i Stedet for at kvæles af Kedsommelighed og Grin.

A L F R E D N E R V Ø

Alfred Nervø er død. For de yngre er han ikke saa kendt som for os lidt ældre, der oplevede hin vidunderlige Sommeraften i 1910 da vi over vore Hoveder hørte det larme og brumme og ved at kigge op, saa en Flyvemaskine langsomt og majestætisk bevæge sig frem gennem Luften hen over Byens Huse og Taarne.

Der havde længe været talt om Flyvning hen over København, og en Rigmænd havde udsat en Pengepræmie til den, der var i Stand til at udføre denne Bedrift. Men de fleste rystede paa Hovedet ved Tanken. Det at se en Maskine bevæge sig hen over vor kære gamle By forekom en saa usandsynligt, at man næsten ikke kunde tro det muligt. Men saa saa vi det med vore egne Øjne — og begejstredes.

Den Mand, der fuldførte Flyvningen og derved fik sig en Hædersplads i den danske Flyvnings Annaler, var Nervø. Fra sin tidligste Ungdom havde han

haft store sportslige Interesser, og disse førte ham først ud paa Sportjournalistik, og da Flyvnningen begyndte, kastede Nervø, der allerede da var en ivrig Motorist, sig over denne moderne Sportsgren. I Paris lærte han Flyvekunstens Teknik og sit Certificat fik han herhjemme paa Flyvepladsen ude paa Amager, hvor saa mange uden- og indenlandske Berømt heder har slaaet deres fantastiske Volter.

Mange af de store Sportskonkurrencer, der i de senere Aar har været arrangeret herhjemme, skyldes Nervøs Idé. At Fanøbet har faaet det internationale Præg, der nu har gjort det berømt Jorden over, skyldes ikke mindst Nervøs Dygtighed og Initiativ.

Nu er denne energiske Mand, der i sine sidste Aar led haardt af Sygdom, ikke mere, men saavel paa Grund af hans Dygtighed, som hans personlige Egenskaber vil hans Minde leve videre, især blandt dem, der kehdte ham nøjere. *Sophus.*

E T S P Æ N D E N D E B R E V

Kære Hr. Ritmester Lembcke.

Paa Vej hjem til Danmark efter et treaarigt Ophold i Chile, kommer jeg her til Verdens sydligst beliggende By, Punta Arenas, og ved at se de mange Ræveskind kommer jeg til at tænke paa Spejderne derhjemme. Før stod „Haler“ i høj Kurs blandt dem, og det gør de vel endnu. Der viste sig imidlertid den Vanskelighed, at ingen her vil af med deres Haler, hele Dyret eller ingenting. Efter en Del Søgen, lykkedes det mig dog at faa 1 større, røddig Magellands Rævehale (Tierra del Fuezo Ræv) og 12 mindre Patagonie-Rævehaler. Disse sidste kaldes her flot „Sølvræve“, men har selvfølgelig intet at

gøre med den rigtige Sølvræv.

Resultatet var ikke saa godt, som jeg havde haabet, men jeg tænker dog, at Spejderchefen kan anvende dem som Præmier ved Aarets Sommerlejr eller Turnering.

Da jeg ikke selv kommer hjem før Slutningen af August (da dette M/S. skal ligge ca. 1 Maaned i B. Aires), kan jeg ikke levere Halerne tidligere end ca. 1. Sept. Dette Brev vil jo imidlertid naa tidsnok til, at de kan udloves som Præmier — med senere Uddeling. Foruden omtalte 13 Haler, har jeg andre 8, men af daarlige Kvalitet, da der ikke fandtes flere gode, det er vel ikke værdt at udlove disse 8, før De

ved Selvsyn overbeviser Dem om Kvaliteten.

Hvis De bryder Dem om en Trøstpræmie til den store „Verdens“ konkurrence, der er i Gang, giver jeg med Glæde et ca. 400 Aar gammelt, ca. 2—3 Tommer højt Krusifix efter Præmiefagerens Valg blandt dem, jeg har.

Har ogsaa en Del andre Smaating, der maaske kan egne sig til Præmier, men en Beskrivelse deraf vil sikkert virke lang og trættende.

Rygter om denne „Verdens“ konkurrence er naaet helt ud til Chile dog ikke Enkelthederne.

Skriften er usikker, da Skibet bevæger sig som et Pendul — og man maa sidde og sigte med Pennen paa den mærkværdigste Maade, for at Blækket overhovedet skal komme paa Papiret.

Med de bedste Ønsker for de danske Spejdere og deres Chef.

K. Eldal.

I næste Nummer bl. a.:

Tyrefægtning.

„Spejderliv“ (fortsættende Fortælling) af Gunnar Jørgensen.

Thorvald Ellegaard.

„I Sommersol og Blæst“.

Siamesisk Ungdom.

Spejderbilleder.

Praktisk
og let
medførlige
Apparater
for Spejdere
**Kodaks
etc.**
faas bedst hos
ENNA
Vimmelskaftet 47.
Forlang Prislister.
Films fremkaldes og kopieres.

ACADEMIET FOR SPROG OG HANDELSFAG

(C. Dindler Hansen & Ejnar Larsen) Telefon Byen 3195
 Peder Skramsgade 24 København
 Translatør-, Korrespondent-, og alm. Sprog-Kursus i alle Sprog.
 Stenografi, Maskinskrivning, Bogholderi og Regnskabsvæsen.
 Anerkendte Faglærere, — **Oversættelser** — Forlang Program.

:: EN TAK ::

Den 8. Maj fratrådte Hr. Fabrikant *Alfred Petersen* den Stilling, han har beklædt i 4 Aar som Formand for Horsens Troppe-Tropsraad, som han selv var med til at starte.

Ved en Parade for ham i Ridehuset tog han Afsked med Troppen. Fabrikanten forklarede i sin smukke Afskedstale, at han ikke gik af, fordi han manglede Interesse for Sagen; men fordi han mente, det var sundt, der kom nye Kræfter til. Som et Bevis herpaa forærede han os en Stortromme og en Stander til den nyoprettede II Horsens Trop.

I al den Tid Hr. Fabrikant Petersen har været Formand for vort Tropsraad, har han vist levende Interesse for vor Færd. — Mangen en tidlig Morgen, selv naar Vejret var daarligt, har han været oppe for at inspicere, før vi tog afsted paa Tur; ved alle vore Konkurrencer, saavel de smaa indenfor Troppen, som de store i Divisionen, har Hr. Fabrikant Petersen været tilstede og vist sin Interesse ved beredviligt at paatage sig en Dommers

ingenlunde lette eller misundelsesværdige Hverv.

Hr. Fabrikant Petersen var med hver Gang det gjaldt, der var ikke en Festlighed, hvor vi savnede ham og han var parat, enten det nu var en Tale, der skulde holdes, eller det nu var et vigtigt Brev, der skulde læses op.

Vi husker alle St. Georgs Dagen, hvor vi om Aftenen mødte til Parade, og Hr. Fabrikant Petersen læste Budskabet op og holdt en lille Formaningstale; men ikke alene ved saadanne Lejligheder mærkede vi hans Virken; ogsaa i det daglige Arbejde var han med og virkede i det stille. — Det hed sig mange Gange, naar en vanskelig Sag skulde ordnes, et Arbejde tages op: „Fabrikant Petersen staar bagved“ eller „Fabrikant Petersen har lovet at hjælpe“, og saa vidste man, det blev gjort. —

Det var en Støtte at vide, at der var en, der holdt Øje med vore Foretagender, en Mand, der ved sin Indflydelse var i Stand til at hjælpe, enten det nu gjaldt om at tale Forældre til Rette, eller det var den pekuniære Side af Sagen, det var galt med. —

At Hr. Fabrikant Petersens Virken har været frugtbringende, kan man se af de gode Resultater, der er opnaaet, den store Fremgang, Troppen har haft saavel udadtil som indadtil i de 4 Aar, han har været Tropsraadsformand. — Det er med Sorg, vi siger ham Farvel; men vi ser fortrøstningsfuldt Fremtiden i Møde, vi er kommet ind i det rette Spor og har faaet et godt Skub fremad, og det kan vi for en stor Del takke Hr. Fabrikant Petersen for.

En Horsensspejder.

Husk

paa Øvelse og Langtur altid at medtage,

Dansk Tørmælk
 og
Kondens. Mælk

med Garantimærke

„Den røde Trekant“

I Lejr og paa Tur bruger jeg **Kløver Byggryn** som kun faas i Pakker. — En Del „K. B.“ og 3/4 à 4 Dele koldt Vand eller Mælk sættes over Baal med lidt Salt under tæt Laag. Der røres i Grøden umiddelbart før og efter at den er kommen i Kog. Efter 2 Minutters Kogning tages den af og Grøden bliver staaende med tæt Laag i 5 à 10 Minutter for at buldne yderligere ud. Kløver Byggryn slimer ikke, smager fortræffeligt og er meget nærende og styrkende.

I ma Spejderhorn

Kr. 18.00 & Kr. 20.00.

Største Udvalg i
 Musikinstrumenter & Trommer.

William Farre,

Amagervej 16. Telefon 6636.

Fyrværkeri

Have- og Nytaarsfyrværkeri.

Salget slutter 1ste Decbr.

husk derfor at købe i rette Tid.

Bedst og billigst hos

Ludvig Høhling,

Nørrebrogade 108, 1.

UDENLANDSKE SPEJDERBØGER

NØRREGADE 18

VOR FRUE BOGLADE

KØBENHAVN K.

TELEFON 9612

Spejdere! Giv Agt!

Køb Vindjakken
„Pasma“

Stoffet er porøst og
jernstærkt, det kan
vaskes med lunkent
Sæbevand.

Jakken bør stryges 2
à 3 Gange om Aaret,
og bliver da som ny.
Vindjakken „Pasma“
er Verdens bedste,
hygiejniske og billigste
Klædningsstykke.
Faas i alle større Ma-
nufaktur-, Trikota-
ge-, Sports- og Gum-
mivare-Forretninger
i København og Pro-
vinsen.

Jakken er forsynet med
en Etiket af hosstaa-
ende.

INDREGISTRERET VAREMÆRKE

„Pasma“

Motorstof „Pasma“ er anerkendt
som det bedste, der kan fremstilles
til Friluftsdragt. — Stoffet er
vind- og tildels vandtæt.

I Overensstemmelse med Lov af
11. April 1900 § 3 er Varebeteg-
nelsen „Pasma“ og ovenstaaende
Varemærke indregistreret.

H. HALMØE,

Cort Adlersgade 8, København

Telefon: Byen 6762

Pyramide-Telte 260×260 cm

Højde i Midten 210 cm — Højde i Siderne 50 cm

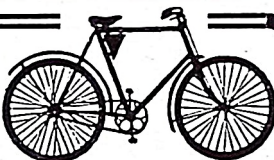
af prima amerikansk Army Duck

med alt Tilbehør

80 Kroner pr. Stk.

Andre Telte til Priser i Forhold.

— Telte udlejes —

ADLER
CYCLE A/S

København K. - Sotorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaponer - Plader - Tølema-
skiner til Privat- og Lejrbrug.Medlemmer af Spejder-
korpset indrømmes **Rabat.**

HELLESENS TØRELEMENT

Verdens bedste!

FUGLE fra alle
Verdensdele

Stort smukt Lager, Glasakvarier
Fisk og Vandplanter.

Fuglebure, alle Arter Redskaber

L. Søncksen,

Lars Bjørnstræde 12, Tlf. Byen 1060 x

Leverandør til

Københavns Div.

Clichéerne til
Spejdernes Magazin
udføres i

Dybbøw 11.

Telf. 12865.

Husholdningsskolelærereinde C. Larsen og Kredsfører i F. D. F.
P. H. Tollef Nielsen.

Lejr-Kogebog.

Praktisk indbundet i Shirting — Pris Kr. 3.50

Endelig en virkelig brugbar Lejrkogebog — en Bog vi længe
har savnet. Først nogle udmærkede instruktive Kapitler — dernæst
selve Kogebogen der har en udmærket let overskuelig Ordning af
Retterne; — Alt i alt en Bog, der vidner om praktisk Kendskab
til Madlavning i Lejr — en Bog, enhver Spejder — gammel og ny —
bør eje.

I øvrigt prøves Bogen ved Brugen. — Foreløbig kan jeg sige,
at den er nydelig — og nu gaar jeg allsaa ud og prøver den i
det Fri.

Bogen kan kun anbefales paa det bedste: den vil være en god
Hjælp for enhver, der drager i Lejr og som erhenvist til selv at
tilberede sin Mad. (Af Anmeldelsen.)

Største Lager — ca. 500 Bind — engelsk Spejderlitteratur

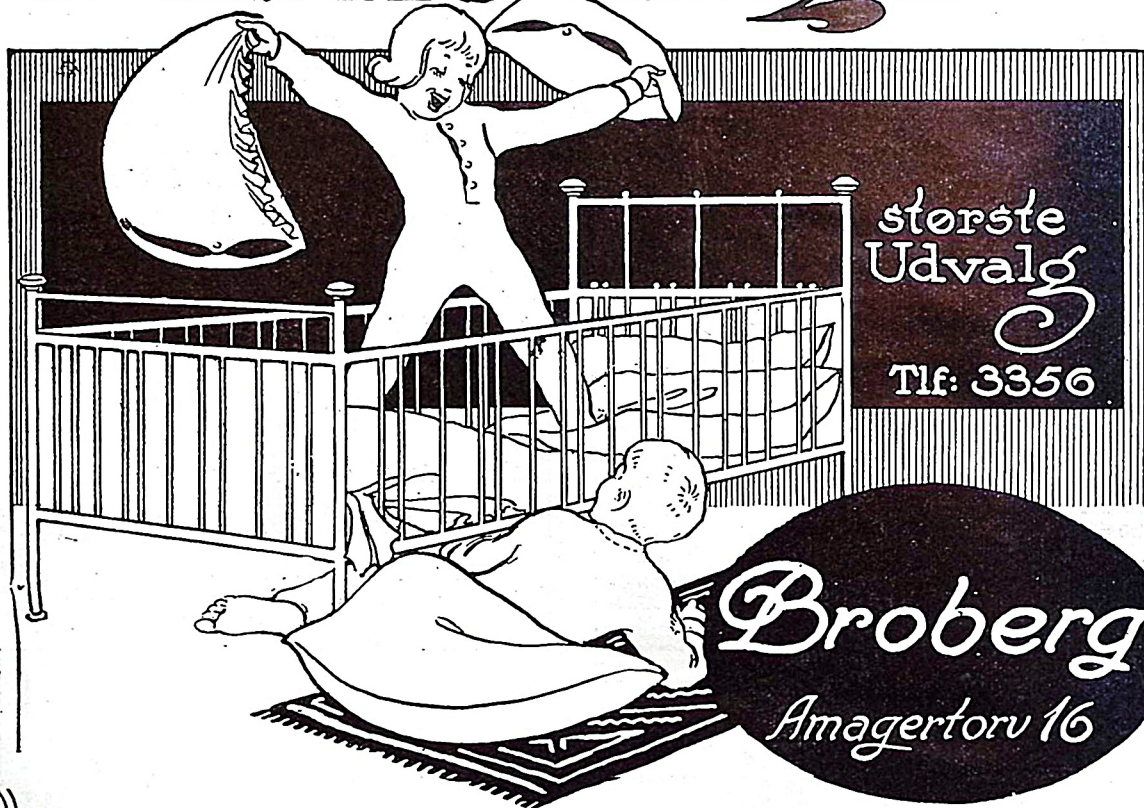
Danske Drenge's Boghandel,
GEORG ANDERSEN

Skindergade 40.

Postkonto Nr. 1713.

København K.

Barnesenge

22 prima Barnesenge

med komplet Udstyr, Værdi 85.00,

sælges for **62,75.**